

SECRETARIA GENERAL

**ACTA DE LA SESSIÓ
ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE LA
CORPORACIÓ EN DATA DOTZE DE
GENER DE DOS MIL QUINZE**

A la ciutat de Girona, a dotze de gener de dos mil quinze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urta Fàbregas, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Sílvia Paneque Sureda, Carlos Palomares Safarres, Carles Bonaventura Cabanes, Pia Bosch Codolà, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Amèlia Barbero Rivera i Joaquim Bonaventura Ayats.

Ha excusat la seva absència la senyora Glòria Plana Yanes.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el senyor alcalde, qui saluda als assistents, molt bona tarda a tothom. Molt benvinguts i benvingudes a aquest primer Ple ordinari de l'any 2015, corresponent al mes de gener.

Abans d'entrar al punt número 1, excusar la senyora Glòria Plana, que per motius personals avui no ens pot acompanyar, i per tant, deixar-ne constància a l'acta.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El senyor alcalde pregunta si s'aprova l'acta de la sessió anterior del dia 15 de desembre de 2014.

No havent-hi cap esmena es dóna l'acta per aprovada.

El senyor alcalde expressa que abans de començar amb el segon punt de l'ordre del dia, i després d'haver-ho convingut amb els portaveus i també amb els regidors no adscrits, ens semblava que era imprescindible que aquest Ple avui dediqués uns mots a parlar de la situació que es viu i que s'ha viscut a França ara fa pocs dies.

Voldria saludar molt particularment i agrair la presència aquí a la cònsol honorària de França a Girona, la senyora Elisabeth Cauchetiez, a qui vull donar la benvinguda. I aprofitant que és aquí, fer-li saber el rebuig unànime de la ciutat a la situació de violència terrorista de què ha estat víctima el país veí, un país amic, un país molt proper, aquests darrers dies. La condemna expressa a tota forma de violència, en especial aquella que busca causar el major nombre de víctimes de manera indiscriminada. I que les víctimes en aquest cas són de diversa índole: la primera, naturalment, les persones mortes, les persones ferides, els seus familiars, la seva gent propera; ho són també els mitjans de comunicació, la llibertat d'informació, la llibertat d'expressió; ho són també aquells ciutadans que pel simple fet de ser jueus es trobaven en un establiment "kosher" i van ser víctimes només per aquest fet, i ho són també tots aquells ciutadans que tenen com a religió l'islam i que veuen com en el seu nom es fan crims amb els quals estan en absolut i radical desacord. Tot això són

víctimes d'aquesta violència indiscriminada, que nosaltres volem condemnar enèrgicament.

Jo, si els sembla, els demanaria que féssim un minut de silenci en memòria de totes les víctimes d'aquest atemptat.

(Se serva un minut de silenci.)

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

Amb relació a l'informe socioeconòmic, donar-los una bona notícia, i és que hem tancat l'any 2014 com vam tancar el 2013, és a dir, amb menys aturats, amb menys gironins apuntats a la llista de l'atur dels que no hi havia el 2013, i el 2013 amb relació al 2012 també n'hi havia menys. Per tant, encadenem dos exercicis amb disminucions. A més a més, passa una circumstància que no passava des de fa deu anys, i és que hem encadenat tretze mesos consecutius amb disminucions interanuals de l'atur a la ciutat de Girona.

De les dades que vostès poden comprovar ja veuen que es tracta d'un període per a l'esperança. Ens obliga a ser prudents per les circumstàncies que sempre hem descrit quan hem assenyalat les dades de l'informe socioeconòmic pel que fa, en fi, al perfil de llocs de treball, a la remuneració, al tipus de contractes. D'això no ens en podem oblidar de cap manera, però sí que és veritat, tanmateix, que quan un analitza la variació interanual i veu aquests 414 aturats menys a la ciutat de Girona, s'ha de remuntar a abans del 2006, molt abans, per trobar una situació similar.

L'evolució dels darrers últims mesos també és prou significativa i prou esperançadora perquè puguem pensar que, en fi, malgrat que encara no hem resolt, simplement es tracta d'una possibilitat que es pot remetre, podem començar a pensar que les polítiques diverses com a mínim aturen el que era la sagnia de destrucció de llocs de treball que hem conegut en els últims exercicis.

Hi insistim, això no és sinònim de sortida de la crisi, això no és sinònim d'abandonar la precarietat, això no és sinònim que les famílies gironines i catalanes han recuperat el seu poder adquisitiu. En absolut estem dient això i en absolut estem dient que tenim els remeis perquè en el futur no ens puguin tornar a ocórrer circumstàncies com les que hem conegut. Però, tanmateix, sí que és digne d'assenyalar la rellevància de la xifra amb què hem tancat el 2014: concretament, hi havia 414 aturats menys amb relació a l'any 2013 i 49 aturats menys amb relació al novembre del 2014. Per tant, les dues xifres són, en aquest sentit, positives.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

- * Sentència núm. 518, de 29 de novembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 158/11, interposat per la part recurrent contra la desestimació per silenci administratiu de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada davant l'Ajuntament de Girona per les lesions sofertes en motiu d'una caiguda a la via pública, el dia 28 de maig de 2010, en relliscar quan passava per la vorera metàl·lica de l'encreuament del carrer Santa Clara amb el carrer Nou de Girona. La reclamació desestimada s'eleva a la quantitat de 13.000 €. La sentència imposa les costes del procés a la part recurrent.
- * Sentència núm. 522, de 10 de desembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 34/12, interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia- Presidència en data 28 d'octubre de 2011, pel que es va desestimar la petició d'indemnització de responsabilitat patrimonial formulada davant l'Ajuntament de Girona pels danys soferts a conseqüència d'una

caiguda a la via pública, al carrer Sant Joan Bosco, el dia 21 d'agost de 2010. La reclamació desestimada s'eleva a la quantitat de 13.091,84 €.

- * Sentència núm. 15, de 10 de desembre de 2014, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció de Cassació, que declara no haver lloc al recurs de cassació per unificació de doctrina núm. 21/2014, interposat per la part recurrent contra la Sentència núm. 822, de 15 de novembre de 2013, dictada per la Secció Segona de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el recurs contenciós administratiu núm. 472/2010, interposat contra la resolució adoptada pel Jurat d'Expropiació de Catalunya, Secció Girona, en data 5 de maig de 2010, en virtut de la qual es va fixar el preu just corresponent a l'expedient d'expropiació de la finca del carrer Pedret, 160, de Girona. La sentència imposa les costes del procés a la part recurrent fins a la xifra màxima de 2.000 €.
- * Sentència núm. 526, d'11 de desembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 252/14, interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia- Presidència en data 4 d'abril de 2014, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de data 4 de febrer de 2014, d'imposició d'una sanció d'import de 600 €, per infracció de les normes de trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat vial, per no identificar, el titular del vehicle, al conductor responsable de la infracció. La sentència imposa les costes del procés a la part recurrent.
- * Sentència núm. 282, de 15 de desembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 275/14, interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia- Presidència en data 15 de maig de 2014, pel que es va desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada davant l'Ajuntament de Girona pels danys soferts a causa de la caiguda patida dins el recinte de la deixalleria municipal el dia 7 de gener de 2013 a conseqüència de l'existència d'un desnivell sense senyalització. La reclamació desestimada s'eleva a la quantitat de 2.424,27 €. La sentència imposa les costes del procés a la part recurrent.

Decret de l'Alcaldia de data 18 de desembre de 2014 relatiu a aprovació de preus contradictoris de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla

Primer.- APROVAR els preus contradictoris números del 14 al 28, del 30 al 34, del 36 al 41 i el 43, corresponents a les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla (subfase 1 de la fase 3 de restitució de l'àmbit afectat per les obres del TAV a la zona de la Plaça d'Europa/ Parc Central), informats favorablement per l'arquitecte municipal, senyor Carles Lloret Nadal, en informe tècnic d'1 de desembre de 2014, i que consisteixen en els següents:

ENOU0014 Modificació escomesa de BT. Modificació de les escomeses dels veïns n1 n3, no contemplat en projecte: 5.019,82 €/ Ut.

ENOU0015 Modificació de les escomeses BT. dels veïns n5, no contemplat en projecte: 6.921,28 €/Ut.

ENOU0016 Vàlvula de bola de pvc rh 63: 108,66 €/Ut.

ENOU0017 Vàlvula de bola de pvc rh 50: 76,06 €/Ut.

ENOU0018 Tub de polietilè d'alta densitat, tipus pe-40, de dn63mm per a pn 6 bar, inclòs part proporcional d'accessoris i peces especials de polietilè:17,75 €/Ml.

ENOU0019 Tub de polietilè d'alta densitat, tipus pe-40, de dn50mm per a pn 6 bar, inclòs part proporcional d'accessoris i peces especials de polietilè: 15,21 €/Ml.

ENOU0020 Tub de polietilè d'alta densitat, tipus pe-40, de dn32mm per a pn 6 bar, inclòs part proporcional d'accessoris i peces especials de polietilè: 11,23 €/Ml.

ENOU0021 Tub de polietilè d'alta densitat, tipus pe-40, de dn25mm per a pn 6 bar, inclòs part proporcional d'accessoris i peces especials de polietilè: 10,32 €/Ml.

ENOU0022 Difusor emergent amb broquet ajustable de franja de 1,5x4m: 27,17 €/Ut.

ENOU0023 Aspersion de turbina, amb radi de cobertura de 4 a 9m, amb cos emergent de plàstic d'alçària 10cm, amb connexió de diàmetre 1/2", connectat amb unió articulada a la canonada, i regulat: 59,76 €/Ut.

ENOU0024 Arqueta rectangular de plàstic hdpe tipus "jumbo", cos negre i tapa verda amb 2 cargols hexagonals de tancament: 262,60 €/Ut.

ENOU0025 Consola de programació universal: transmissió de programa per infrarrojos a les caixes de connexió tbostrm: 516,14 €/Ut.

ENOU0026 Caixa de connexió tbostrm™ de 4 estacions amb el solenoide d'impulsos tbostrm™ per automatització de llocs desproveïts de corrent elèctric: 507,09 €/Ut.

ENOU0027 Caixa de connexió tbostrm™ de 6 estacions amb el solenoide d'impulsos tbostrm™ per automatització de llocs desproveïts de corrent elèctric: 670,08 €/ Ut.

ENOU0028 Filtre i reductor de pressió per electro 1" (sector goteig): 97,68 €/Ut.

ENOU0030 Ampliació de la línia elèctrica a l'habitatge nº 1 del C/ Mare de Déu del Pilar. Inclou l'execució de la rasa i posterior reposició de forma manual: 5.805,94 €/Ut.

ENOU0031 Escossell format amb rodons de fusta de pi sense tornejat de 120mm de diàmetre, amb tractament autoclau risc iv i col·locats perimetralment amb una base de formigó hm-20. Inclou excavació de rasa amb retroexcavadora: 438,35 €/Ml

ENOU0032 Encintat a base de rodons de fusta de pi: 119,36 €/Ml

ENOU0033 Formació de font amb sobreeixidor perimetral. Inclòs el transport i subministrament de material i maquinària necessària per a la realització dels treballs i la fabricació i col·locació de la peça de granit ajustada a mesura respecte del parament vertical de la font amb el sosteniment de l'esmentada peça amb perfil·leria metàl·lica tractada i ancorada a la solera: 46.794,26 €/Ut.

ENOU0034 Subministre i col·locació de rigola de peces de formigó gris doble capa, de 30 cm. d'amplada, 30cm. de llargada i 8 cm. de gruix col·locada amb morter de ciment 1:6: 22,20 €/Ml

ENOU0036 Subministrament Quercus Ilex: 263,00 €/Ut.

ENOU0037 Subministrament Quercus Rubra: 265,00 €/Ut.

ENOU0038 Subministrament Acer platanoides: 201,00 €/Ut.

ENOU0039 Subministrament Acer Saccharium: 185,00 €/Ut.

ENOU0040 Subministrament Aesculus Hipocastanum: 310,00 €/Ut.

ENOU0041 Subministrament Fraxinus angustifolia Raywood: 296,00 €/Ut.

ENOU0043 Subministrament i instal·lació de sistema de reg online per a les zones enjardinades del Parc Central. Inclou la instal·lació del sistema i totes les tasques necessàries per al seu correcte funcionament: 4.748,35 €/Ut.

Segon.- D'acord amb l'informe tècnic esmentat, l'import de la modificació del contracte d'obres que resulta de l'aplicació d'aquests preus, no superarà l'import adjudicat, pel que d'acord amb l'article 107.3 del TRLCSP, aquesta modificació no altera les condicions essencials de la licitació i adjudicació.

Tercer.- Modificar el contracte de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla, en el sentit d'introduir les unitats d'obra no incloses en el projecte i recollides al punt primer.

Quart.- Requerir a l'adjudicatària per tal que dins el termini de 10 dies hàbils, a comptar de la recepció de la notificació de la resolució, comparegui a l'Ajuntament a formalitzar la modificació del contracte.

Cinquè.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 18 de desembre de 2014 relatiu a nomenar al Sr. Carles Ferreira Torres com a personal eventual de confiança o assessorament especial en qualitat d'assessor dels regidors no adscrits.

Primer.- Suprimir l'apartat 3 del punt 3r de l'acord referent al personal eventual que forma part del Cartipàs Municipal i que disposava:

"Els grups que superin els 3 regidors i que no siguin del Govern, i en cada tram de 2 regidors posteriors, es podrà comptar amb un tècnic de grau mitjà (nivell B) a mitja jornada."

Segon.- Configurar un lloc de treball a desenvolupar per personal eventual o d'assessorament especial per compartir entre tots els regidors no adscrits. Dedicació de jornada completa 37,5 hores setmanals. Assimilable al grup B (nivell CD 21) retribució per complement específic segons relació de llocs de treball.

Tercer.- Nomenar amb efectes 16 de desembre de 2014, Carles Ferreira Torres, amb DNI núm. 41.555.417Y com a personal eventual de confiança o assessorament especial en qualitat d'assessor dels regidors no adscrits, amb la categoria de tècnic de grau mig i amb una dedicació de 37,5 hores setmanals.

Quart.- Publicar el present decret de l'alcaldia en el DOGC, BOP, taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Cinquè.- Del present decret se'n donarà compte en la propera sessió plenària que se celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 22 de desembre de 2014 relatiu a cessament de personal eventual.

Cessar, de conformitat amb el que disposa l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol i amb efectes del dia 15 de desembre de 2014 Carles Ferreira Torres, assessor del grup municipal del PSC, auxiliar administratiu, en virtut del nomenament efectuat per Decret d'Alcaldia de data 14 de novembre de 2014.

Del present decret se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 23 de desembre de 2014 relatiu a nomenament de personal eventual.

Nomenar personal eventual de confiança o assessorament especial al senyor Xavier Sunyol i García-Moreno, assessor del grup municipal del PSC, amb la categoria d'auxiliar administratiu, amb una dedicació de 37,5 hores i una retribució íntegra mensual de 1.275,82 euros i amb efectes del dia 16 de desembre de 2014 en substitució de la senyora Cristina López González, mentre duri la baixa per maternitat, i mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral.

De conformitat amb el previst a l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, s'efectuarà la publicació de la present resolució en el BOP i en el DOGC, i es publicarà en el tauler d'anuncis de la corporació.

Del present decret se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri.

Cessament de personal eventual de confiança o assessorament especial.

Cessar, vista la petició formulada per la Sra. González, i de conformitat amb el que disposa l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol i amb efectes del dia 31 de

desembre de 2014 la Sra. Anna-Isabel González Jódar, assessora del grup municipal del PPC, tècnica de grau mitjà, en virtut del nomenament efectuat per Decret d'Alcaldia de data 15 de febrer de 2012.

Del present decret se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri.

Acord de la Junta de Govern Local de data 19 de desembre de 2014 relatiu a aprovar el Protocol per a la creació de l'entitat urbanística especial de l'Àrea Metropolitana Estratègica del Gironès, subscrit pels Ajuntaments de Fornells de la Selva, Girona, Salt, Sarrià de Ter i Vilablareix.

Primer.- APROVAR el Protocol per a la creació de l'entitat urbanística especial de l'Àrea Metropolitana Estratègica del Gironès, subscrit pels Ajuntaments de Fornells de la Selva, Girona, Salt, Sarrià de Ter i Vilablareix, que s'adjunta com a annex a la present proposta.

Segon.- Sol·licitar al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, dins del termini establert a tal efecte, la delimitació de la trama urbana consolidada supramunicipal conjunta, i per mutu acord, dels municipis signants de l'esmentat protocol.

Tercer.- Facultar al Sr. Alcalde o Regidor en qui delegui, per a la signatura de l'esmentat Protocol i totes les actuacions que puguin derivar-se en execució del mateix.

Quart.- Donar compte del present acord al Ple, en la propera sessió que se celebri.

L'alcalde pregunta si hi ha alguna qüestió en relació a aquests assumptes i dóna la paraula en primer lloc a la senyora Pia Bosch i Codolà.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, en nom dels cinc regidors no adscrits que representa, qui exposa, és amb relació a l'acord de la Junta de Govern Local relatiu al protocol de creació de l'Entitat Urbanística de l'Àrea Metropolitana Estratègica del Gironès, subscrit pels ajuntaments de Fornells de la Selva, Girona, Salt, Sarrià de Ter i Vilablareix. Bé, evidentment, suposem que la creació de l'Entitat Urbanística se sotmetrà a la votació d'aquest Ple, però aquesta és una oportunitat perquè els grups puguem explicar com veiem aquest acord que han pres aquests diversos ajuntaments. I ens agradaria poder opinar sobre aquesta qüestió, atès que és una qüestió sobre la qual nosaltres hem treballat a bastament i que, a més a més, en el nostre programa electoral ocupava un lloc d'absoluta preeminència.

El tema de l'àrea urbana és un tema que ve de lluny, jo m'he permès portar la publicació que l'any 2000 va fer el doctor Josep Oliver Alonso per encàrrec de l'Ajuntament, llavors presidit per l'alcalde Joaquim Nadal, que es deia *De la «gran Girona» a l'àrea urbana de Girona*. És una publicació que no pateixin que no els la intentaré resumir, perquè ja veuen la seva dimensió. Sí que m'agrada poder-la esmentar perquè en les seves conclusions el doctor Oliver deia que és importantíssim avançar en una diagnosi comuna dels problemes que es plantegen en el territori i treballar en diversos temes: en la dinàmica econòmica que hi ha en l'àrea urbana i en la ciutat, en la dinàmica residencial i en la dinàmica de mobilitat, entre d'altres.

Després, evidentment, jo crec que si parlem d'àrea urbana és imprescindible esmentar la feina que des de la Generalitat el Govern d'esquerres i catalanista va fer, que va començar l'any 2006 i va culminar l'any 2010 amb l'aprovació del Pla director urbanístic del sistema urbà de Girona. Aquesta aprovació va fer que s'obris tota una possibilitat de treball que pensàvem que al llarg de tot aquest mandat es podria tirar endavant.

En el nostre programa aquest era un element de primer ordre. Nosaltres dèiem que s'havia de fer un pacte de l'àrea urbana i que aquest havia de ser el gran pla estratègic

per als propers vint anys, que aquest pacte per Girona havia de ser un element central del mandat. I era tan important per nosaltres que va ser el punt número 1 i primordial per poder arribar a un pacte de cartipàs amb l'actual Govern de la ciutat.

Bé, han passat gairebé quatre anys i fins ara no n'havíem sentit a parlar més. Avui ens arriba l'assabentat d'aquest protocol que s'ha signat. Evidentment, en la línia que els deia, ens ha d'agradar la notícia que finalment els ajuntaments es troben, es reuneixen i volen posar-se d'acord. Però també els hem de dir que un cop llegit el protocol, ens ha generat una certa preocupació i aquesta preocupació prové del fet que el protocol se centra, per nosaltres, d'una manera excessiva en els temes comercials. I que són importants, evidentment, ho són, però ens sembla que hi ha un risc, que haguem esperat molt i que arribant tan tard aquest pacte o aquest inici de treball conjunt no s'estigui fent en la bona línia.

Ens sembla, primer, que anem molt tard i que amb un canvi de mandat, els propers ajuntaments, els propers consistoris que hi haurà després de les eleccions en cada un d'aquests ajuntaments els agradarà dir-hi la seva, evidentment. Però també que aquest excés de pes de l'àmbit comercial està deixant fora, per nosaltres, elements molt importants que s'han de tenir en compte quan es parla d'àrea urbana. Nosaltres, per tant, els volem demanar que tinguin en compte aquestes observacions en el seu treball d'aquí a la creació d'aquest ens i que quan aquesta aprovació ens vingui en aquest Ple, que llavors requerirà la votació dels diferents grups, per part nostra estarem molt amatents que hi hagi hagut les converses en l'ínterim, doncs, amb cada un dels grups que hi ha asseguts en aquest Ple, dels regidors que hi ha asseguts en aquest Ple, perquè puguin tenir en compte que per nosaltres aquest treball d'àrea urbana ha d'anar més enllà, ha de ser més ambiciós i ha de recollir aquesta tradició.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, farà tres apartats. Amb relació al decret de les obres d'urbanització del carrer Bisbe Sivilla, en varem estar parlant a la Comissió Informativa, hi havia un dels preus que per l'elevat cost d'increment que suposava se'ns va dir que se'ns donaria alguna explicació o que miréssim a l'expedient. A l'expedient no he sabut veure l'explicació d'aquest increment i m'agradaria simplement que el regidor ens pogués explicar una miqueta aquests pràcticament 47.000 euros, aquest increment a què és degut.

Amb referència al decret d'Alcaldia del 18 de desembre del 2014, relatiu a nomenar el senyor Carles Ferreira com a personal eventual de confiança com a assessorament especial dels regidors no adscrits, sí que m'agradaria fer dues puntualitzacions. I voldria ser molt curiosa, perquè a ningú se li escapa que té implicacions personals pel fet de ser una persona amb qui he tingut l'oportunitat de treballar. Primer, com a portaveu del Grup Municipal Socialista, m'agradaria dir que en eliminar aquest apartat de l'acord de cartipàs, es posa en relleu, doncs, que durant uns mesos el PSC hauria gaudit de mig contracte, de contracte de nivell B des de la sortida de la senyora Plana del Grup Municipal, per tant, em veig amb la necessitat i amb l'obligació de dir-ho ara que sóc responsable i portaveu d'aquest grup municipal, i demanem que es regularitzi aquesta situació si és que s'ha donat i si és que no s'ha regularitzat fins al moment, cosa que desconec.

I, en segon lloc, també, posar el dubte sobre l'ajustament legal de la creació d'aquesta figura. Hi ha moltes sentències sobre el tracte que han de tenir els regidors no adscrits, i ens sembla que la creació d'aquesta figura pot crear un precedent que no s'ajustaria al que el nostre grup pensa que hauria de ser.

Per tant, aquestes dues observacions sobre aquest decret.

I finalment, també sobre l'acord de Junta de Govern Local, sobre el protocol de la creació de l'Entitat Urbanística Especial de l'Àrea Metropolitana. En el mateix sentit que deia la regidora Bosch, nosaltres també ens alegrem que hi hagi un inici de regulació d'un òrgan supramunicipal que gestioni. I també veiem la necessitat d'aspectes com havíem dit de tema urbanístic, comercial i també de sostenibilitat i de

gestió de residus. Però ens sobta també el pes que té l'aspecte comercial en aquest protocol. Sabem de la preocupació de l'alcalde perquè n'havíem parlat directament i havia fet manifestacions públiques sobre que això no s'havia de convertir a facilitar la instal·lació de grans superfícies comercials als afores de la ciutat de Girona i, per tant, ens preocupa aquest tema. Esperarem a veure com es desenvolupa. Però no ens agradaria que això servís o fos un vestit a mida per a la instal·lació d'aquestes grans superfícies sense control a l'àrea metropolitana.

Intervé el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, dues qüestions. A una hi ha fet referència la portaveu del Partit Socialista, que és la modificació de cartipàs respecte als no adscrits. Jo penso que hem viscut una realitat inesperada a començament de mandat i l'existència i proliferació de no adscrits ningú s'ho podia pensar mai en començar aquest mandat. Entenc això. I que la relació dels no adscrits amb el seu grup municipal precedent és una relació personal, intransferible, ètica, funcional en la qual no entro.

No estic d'acord, però, a institucionalitzar l'existència d'un grup, perquè no existeix un grup de no adscrits: el fet que tinguin un tècnic institucionalitza una cosa que el ROM mai ha canviat. Per tant, els no adscrits són personals i intransferibles; són un seguit de regidors que han deixat el seu grup i ara són regidors que es representen a si mateixos. Això per mi és així i no faré cap judici de valor.

Crear un tècnic per al grup és crear una instància que no existeix i que, en tot cas, no veig oportú, perquè penso que l'excepció mai pot fer la regla. A priori, en el futur en aquesta ciutat, no hi hauran, penso jo –toco fusta–, set, vuit, nou, deu no adscrits, en el futur, i per tant, no creem quelcom a partir d'una excepció.

Aquesta és la meva opinió. El Govern és ben lliure de fer el que cregui convenient. I això sense perjudicar les persones que actuen en aquests moments amb la llibertat que els dona la llei per ser no adscrits o la persona que pot fer de tècnic, que pel coneixement que tinc és una persona excel·lent, i per tant, de cap manera voldria perjudicar això. Però em sembla que políticament el nostre grup té l'obligació de treure aquest tema, no podria ser d'una altra manera.

I quant a l'acord sobre l'Entitat Urbanística Especial de l'Àrea Metropolitana Estratègica del Gironès –quin nom, no?–, a veure, segur que no han estat fàcils les converses, perquè la proposta que va arribar de tres ajuntaments que no eren Girona era una proposta d'àrea comercial. Era una proposta que ens van fer arribar de formar part de la TUC, i a més, ho van fer amb vehemència, amb persistència i trucant-nos a tots els regidors perquè això fos possible. En les converses que varem tenir a nivell de portaveus i de Govern no vàiem la prioritat que significava el paper de l'àrea comercial metropolitana o, és a dir, en la llista d'accions metropolitanas, aquesta no era de les prioritàries. I així em vaig quedar amb la cançó. I entenia que qualsevol negociació que es fes amb els ajuntaments anava en la perspectiva d'obrir la porta a realment crear una àrea metropolitana de Girona, que anava a això.

I la lletra no diu que no, però posa en primer pla l'eix comercial. I per alguns blogs que he llegit, hi havia la satisfacció, i curiosament no era un grup del Govern, sinó de l'oposició, a Salt, que deia: «Podrem ampliar l'Espai Gironès.» Grans lletres: «Podrem ampliar l'Espai Gironès, llocs de treball, no sé què, no sé què més...» I a mi això és el que em feia por. A mi em feia por que a cinc mesos de les eleccions el gran tema fos les superfícies comercials, els llocs de treball, a veure qui dona més.

Després, no entenc que es digui el Gironès, perdonin, si és el Gironès, és el consell comarcal. Si és el Gironès, és el consell comarcal. No li diguis amor si el que vols és sexe, perdona, és a dir, no li diguis àrea metropolitana si el que vols és comerç, si el que vols és grans superfícies. I en això el nostre grup no hi juga, entre altres coses, perquè el comerç de Girona ciutat és el 95 per cent del comerç d'aquest grup de quatre, i la representació que té aquest Ajuntament no és decisiva. I per tant, no és, al meu parer, un bon acord comercial. Podria ser no un mal acord d'àrea metropolitana

de Girona, però, bé, jo penso que a cap dels nostres veïns li ha de fer por el nom de la ciutat; aquesta ciutat es diu Girona. I per tant, no li diguem una altra cosa que no és.

Jo espero que d'aquí que ens presentin la documentació oportuna puguem resoldre algunes d'aquestes qüestions. Perquè entenc, amb les converses que he tingut amb el grup del Govern, no semblava que anéssim tan allunyats. Però, en canvi, la percepció que em dóna aquest acord és que el resultat ens allunya molt, ja ho estàvem, dels governs d'aquestes tres ciutats, més Fornells, que s'hi ha afegit. Ja ho estàvem. I fins i tot varem rebre pressions d'allò que "que dolenta és Girona i que maltracta..." Aquesta és una cobla en la qual jo mai m'he sentit part del grup de Los Tres Sudamericanos, que cantés aquesta cobla, la veritat és que no. Jo penso que s'ha fet maltractament a altres ciutats i pobles del voltant, en alguns casos potser sí, però també és indubtable que es beneficien del fet de formar una àrea amb una ciutat com Girona. I el que caldria és deixar-nos d'històries i historietes i parlar més de present i futur i no posar els bous darrere el carro. És a dir, el comerç serà important per a l'àrea, però com la conseqüència d'una projecció, d'un projecte més ampli en el qual sabem destriar el gra de la palla.

Ha aprofitat el meu grup, com altres, per explicar la nostra percepció, demanaríem al Govern de la ciutat, ja que ell ara per ara és l'únic responsable d'un acord de la Junta de Govern, que d'aquí que això es concreti, amb els altres grups de l'oposició, i més a cinc mesos de les eleccions, cinc mesos escassos, hi hagués un consens més ampli. Perquè per aconseguir un consens més ampli dels governs actuals no perdem el consens ampli del conjunt de la ciutat.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, per no estendre'm molt, moltes de les coses que esmentaré sobre el nomenament ja les han esmentat els portaveus que m'han precedit. Simplement, dir per davant de tot que el màxim respecte per la persona que s'ha nomenat, però nosaltres no podem compartir de cap de les maneres que una situació del tot excepcional i anòmala es normalitzi. Perquè, efectivament, pensem que l'opció personal d'esdevenir regidor o regidora no adscrit, té unes conseqüències, uns efectes i s'ha de ser conseqüent respecte a això.

Posar una persona, un càrrec tècnic a disposició d'un grup tan heterogeni, a més a més, ideològicament parlant, pensem que no és del tot correcte. I que insisteixo que sembla que normalitzem una situació que, des del nostre punt de vista, té poc de normal i molt d'excepcional.

Pel que fa al tema de l'acord que s'ha arribat dels diferents municipis que integren aquesta àrea, sí que és veritat que cal apel·lar, d'alguna manera, que hi ha d'haver una entesa entre els municipis. Quan això va arribar al Ple de l'Ajuntament de Girona, el nostre grup municipal va explicar que era incompreensible que Girona, Salt, Sarrià i els altres municipis juguéssim una mica al joc del gat i la rata, que sempre ens estem tirant els plats pel cap. Això no és normal. És evident que s'ha d'arribar a enteses i hi ha d'haver-hi instruments d'entesa i instruments de coordinació que ens permetin fer coses junts en mobilitat, en gestió de residus, en sostenibilitat, gestió de l'electricitat, gestió de l'aigua, la sanitat, la cultura, etcètera. Perquè sempre estem en una mena de triangle pervers que és entre la prepotència de la capital i el retret permanent dels municipis més petits, i això es tradueix en una inoperància absoluta. Això no és normal i s'ha de reconduir.

Ara bé, és veritat que l'acord a què els alcaldes d'Esquerra Republicana i de Convergència d'aquests municipis han arribat, amb pressions incloses cap als regidors i regidores de l'Ajuntament, se centra exclusivament gairebé en les qüestions comercials de grans superfícies comercials. I, mirin, aquí a nosaltres no ens trobaran, perquè el nostre és un compromís ferm i una defensa aferrissada del comerç local, de proximitat, integrat dins de la trama urbana, ben connectat amb transport públic, i en contra una mica del model comercial de dispersió, de gran superfície comercial, que

recordem que hi han estudis que diuen que per cada lloc de treball d'una gran superfície comercial se'n destrueixen dos en el teixit local de proximitat. Per tant, desvestim un sant per vestir-ne un altre.

Per això, nosaltres sí que valorem, hi insisteixo, positivament que hi hagi aquest diàleg entre els municipis, però ens preocupa, doncs, que els regidors d'Esquerra Republicana i de Convergència i unió s'hagin centrat gairebé exclusivament en aquest tema comercial.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, amb relació al decret a què han fet referència els portaveus que m'han precedit, jo simplement agafar les paraules que ha dit el senyor Olòriz, i és que nosaltres tampoc creiem que calgui institucionalitzar una excepcionalitat, en aquest cas, la del grup no adscrits. I per tant, també mostrar el nostre desacord en aquest punt, sobretot amb el màxim respecte per la persona que s'ha nomenat, que com també ha dit el senyor Olòriz, i nosaltres ho compartim, és una persona excel·lent i que, a més, el coneixem de la feina que fa també o que ha fet en el grup on estava abans donant el seu assessorament, també és excel·lent. Per tant, en aquest sentit, no és res contra aquesta persona, sinó, com deia, i agafant les paraules del senyor Olòriz, creiem que no cal institucionalitzar una excepcionalitat perquè fem un flac favor al que ha de ser la normalitat en un ajuntament, i en aquest cas, en un ajuntament com el de Girona.

I amb relació al que tots els altres portaveus també han parlat, que és, doncs, aquest acord per la creació de l'Entitat Urbanística Especial de l'Àrea Metropolitana Estratègica del Gironès, vostè sap que el meu grup, quan fa pocs mesos va arribar en aquest plenari una proposta de trama urbana consolidada d'un dels ajuntaments que finalment firma aquest acord, i que va ser concretament el de Salt el primer que varem tenir aquí en aquest Ajuntament, el meu grup ja no va donar suport a la seva proposta, que era no estimar la proposta que ens arribava del municipi de Salt. En aquell moment ens varem abstenir, i ens varem abstenir demanant-li precisament a vostè que fes el que finalment sembla que ha fet, que és dialogar amb els alcaldes dels municipis afectats. En aquest cas, primer parlàvem de Vilablareix, Salt i Sarrià i després vostès mateixos també van posar sobre la taula que Fornells de la Selva s'havia atansat i també volia entrar en aquest diàleg, cosa que nosaltres celebrem perquè quants més municipis, o si tots els municipis del voltant de l'àrea de Girona s'hi volen incloure millor, perquè segurament arribarem a més acords i més beneficiosos per a tots plegats, doncs, en aquell moment, nosaltres li demanàvem el diàleg. I per tant, nosaltres avui no li podem dir que no estem d'acord amb el diàleg que han tingut, tot al contrari, nosaltres celebrem que finalment hi hagi hagut aquest diàleg que hagi portat a arribar a un acord.

Sí que considerem i pensem que si aquest equip de govern i vostè com a alcalde de la ciutat haguessin tingut aquest diàleg ja fa uns mesos, possiblement avui ja estaríem avançant més ràpid en el que és la creació i la consolidació de l'àrea metropolitana de la ciutat de Girona. Però, jo sempre dic que més val que arribi tard que mai i, per tant, en aquest sentit nosaltres ho celebrem.

Sí que és veritat que aquest primer acord està molt centrat en l'àmbit comercial, però jo crec que això ve donat perquè estàvem parlant de la trama urbana consolidada, i la trama urbana consolidada, la TUC, el que tothom coneix com a TUC, el que porta i del que parla és precisament dels usos comercials. I per tant, nosaltres així hem entès que aquest primer acord o aquest acord que s'ha subscrit estigui basat en aquest àmbit molt concret del comerç, però que aquest ens que es creï serà el que a partir d'aquest moment ens farà fer els altres passos i posar-nos d'acord i dialogar i arribar a consensos amb els diferents municipis del voltant de l'àrea de Girona per arribar a acords en altres àmbits i en altres temes també molt importants, que algun portaveu n'ha dit alguns, per a la ciutat de Girona i per a tots els municipis en concret.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres, com he dit, veiem positiu i celebrem que hi hagi acord. I estem convençuts que si tots, no només els alcaldes dels municipis implicats, sinó tots els consistoris, tots els regidors que formen part dels consistoris d'aquests quatre municipis ho veuen en positiu i tenen la ment oberta i estan convençuts que cal arribar a acords en molts àmbits que afecten tots els municipis, estic convençuda i estem convençuts que aquesta serà una bona entitat i serà un bon ens que ens porti a millorar en moltes coses i a compartir experiències i a crear sinergies entre els diferents municipis, que el resultat final que tinguin serà una millora per a tots els municipis implicats i sobretot, que jo crec que és el que busquem, per als ciutadans i els habitants de cada un d'ells.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, abans de passar a respondre els temes de més calat, si de cas el senyor Carles Ribas podria respondre a la pregunta particular del carrer Bisbe Sivilla.

Respon el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, en concret es refereix a la partida més elevada de 47.000 euros, fa referència a la font que, per petició de veïns en les reunions que es tenien cada dijous, es va demanar que es reformés perquè hi havien pèrdues, a la font que hi ha a darrere justament de l'estació d'Olot. I varem aprofitar per fer tot una font nova, com han pogut comprovar, i això és el que va encarir més el pressupost i aquest encariment que hi ha hagut a l'obra en si mateixa.

La resta també han vingut donades per una petició de veïns, unes d'elles de qüestions elèctriques, perquè varem aprofitar per arranjar connexions elèctriques que afectaven els veïns. I una que coneixeran tots, perquè molts dels regidors que hi ha avui aquí van estar presents, va ser la famosa trobada pel tema de l'arbrat i del volum d'arbrat i de la tipologia d'arbrat, que també ha suposat un encariment de projecte arran del consens a què es va arribar amb els veïns.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, amb relació als dos blocs de temes que preocupen a tots els portaveus, el primer amb relació a l'assessor que dona suport al conjunt de regidors no adscrits, algunes precisions per evitar confusions no sé si interessades o no, però confusions, en tot cas, que poguessin cristal·litzar. En primer lloc, no s'institucionalitza res, ni es vol crear cap grup municipal que es digui mixt o que es digui no adscrits, no hi és; no es crea cap figura nova que no existeixi en el ROM a mida de cap paquet de regidors. Simplement el que es vol donar, i jo personalment crec que hi he de respondre afirmativament, és una assistència tècnica a un grup de persones electes d'aquesta ciutat, que tenen els mateixos drets com a electes que tenim tots, un grup molt nombrós, de vuit persones, perquè pugui desenvolupar una tasca que li han encarregat els ciutadans a les urnes amb unes mínimes condicions tècniques, que no s'ajusten ni s'assemblen de prop a les condicions que té el grup més petit de l'Ajuntament. I em semblava que facilitar que hi hagi un ordinador o dos a compartir per vuit persones, que puguin tenir un sistema de fotocòpia, còpia, escàner integrat per a tots els vuit regidors i que a tot això hi pugui donar suport una persona que per consens i unanimitat de tots els vuit regidors han proposat que sigui una, no em semblava, sincerament, que fos traïr res ni fer cap excepció colossal que violenti el Reglament Orgànic Municipal.

És veritat, jo crec que tots compartim que aquesta és una situació excepcional, anòmala, fins i tot, no s'havia produït mai. I estic convençut que no es tornarà a produir probablement. Si es produís, en tot cas, però, crec que tots els grups, tots, hauríem d'asseure'ns per dir ens passa alguna cosa a la política local que fa que hi hagi una situació no prevista inicialment pels partits, però que hi és, i davant d'això de quina manera ens hi hem de relacionar. El que no podem fer és fer veure que això no passa o fer veure que no existeixen o fer veure que hi ha vuit regidors que són de segona

categoria. No, almenys jo no comparteixo això. I ho dic sense cap tipus d'acord polític amb aquest paquet de regidors; ho dic amb el mateix capteniment que jo tindria en una situació en la qual el Grup de Convergència i Unió fos el protagonista.

Em sembla que no és cap exageració en un ajuntament –després ho veurem– que estem força per sota dels nivells que recomana l'LRSA en tema d'assessors pugui tenir un gest no de favor cap a ningú, sinó de facilitar les eines de treball que els ciutadans de Girona han encomanat a un grup de regidors, que després, i ho jutjaran els ciutadans, han pres unes decisions diferents de les que inicialment havien pres. Ja ho jutjaran els ciutadans això. Però, en tot cas, mentre siguin regidors de ple dret en el Ple de Girona, no crec que hi hagi regidors de primera ni regidors de segona categoria: hi ha regidors que els toca governar, regidors que els toca fer de portaveus, regidors que són de grups més nombrosos, però tots el nostre escó ha estat triat pels ciutadans.

I no em sembla, hi insisteixo, tenir cap exageració el fet que una persona que gaudeix de la unanimitat de tots vuit, i fixin-se que vénen de procedències diverses, es posin d'acord en el perfil d'una persona eminentment tècnica perquè els pugui prestar ajuda d'aquí a final de mandat. És això.

Amb relació a si s'ha produït alguna situació que calgui regularitzar, ens ho mirarem; si cal regularitzar-la, doncs, en parlarem si aquest és el cas.

(El senyor Joan Baptista Olòriz Serra demana la paraula.)

L'alcalde dóna la paraula al senyor Joan Olòriz, i comenta, no voldria que fos un diàleg, perquè jo els he escoltat a tots.

Fa ús de la paraula el senyor Olòriz, qui comenta, no ho serà, però el que no voldria és que quedés la idea que alguns dels que hem intervingut aquí considerem a alguns regidors de segona.

El senyor alcalde, diu, jo no he acusat a ningú.

El senyor Olòriz, respon, jo no m'he sentit al·ludit, però per si de cas.

El senyor alcalde, comenta, jo no he al·ludit a ningú, i per tant, igual com vostès en la seva intervenció em podien haver al·ludit i jo no els he interromput; si no hi ha al·lusions explícites em sembla que no pertoca.

El senyor Olòriz, replica, hi ha matisacions que penso que en un diàleg obert, que vostè sempre ha acceptat des de la Presidència, voldria matisar.

El senyor alcalde, comenta, em reitero, hi ha un grup de vuit regidors que em demanen, a mi alcalde, unes eines mínimes per poder desenvolupar la tasca amb unes condicions no d'igualtat, sinó que s'assemblin una mica a les que tenen els grups municipals. Només demanen això, no demanen cap favor.

El senyor Olòriz, precisa, fa més d'un any i mig que hi han regidors no adscrits i penso que han fet la seva tasca amb perfecta sintonia i mai havien demanat això. Fa un any que hi han dos regidors no adscrits. És a dir, la bona competència de cada regidor no adscrit no està en funció del nombre, està en funció de la seva responsabilitat personal. I era l'única discrepància que jo hi tenia.

I ho torno a repetir, això no perjudica que vostè hagi pres una decisió; jo no qualifico la seva decisió, de cap manera, vinc a intentar argumentar l'opinió d'aquest grup quant al fet que els no adscrits han de tenir totes les facilitats de fotocòpies, documentació..., i

tant, tot el que faci falta, però que no formen un grup. Són vuit persones, però no són un grup. I senzillament, era aquesta la demanda que fèiem.
I gràcies per donar-me la paraula, perquè era solament matisar això.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, senyor Olòriz, vostè ha parlat més de set minuts en aquesta qüestió i em sembla que no he interromput en cap moment la seva argumentació per més que tingués ganes d'intervenir. Però em sembla que per al bon funcionament del debat, un ha d'escoltar l'argumentació completa i deixar que l'altre acabi l'argumentació completa, i que, en fi, si hi ha alguna cosa en la qual discrepem, no podem convertir el que és el punt de decrets i acords a donar compte al Ple en un debat de calat polític, que no l'ha de tenir, perquè la meva decisió obeeix als criteris que els he expressat. Sobretot perquè crec que el que dic és bastant raonable i s'entén bastant bé: vuit regidors d'aquest Ajuntament s'adrecen a l'alcalde. Vuit no són un ni són dos, són vuit, i no li demanen les prerrogatives de remuneració de grup municipal, remuneració de designació de portaveus, nombre d'assessors en funció dels regidors que representen, sinó que demanen una cosa molt, per mi, comprensible, raonable i justa que són uns mínims mitjans tècnics: poder compartir un ordinador per on entrin amb una contrasenya cadascú en el seu espai, poder tenir uns elements d'ofimàtica que haurien d'estar a l'abast de qualsevol representant municipal i tenir una persona que gaudeix de la confiança de tots vuit –que això era una condició indispensable– que els pugui prestar ajuda tècnica en aquest encàrrec que fan els ciutadans a aquests vuit regidors. No hi ha res més que això.

I quan parlo de regidors de primera i de segona, ho dic com una formulació que faig jo, no he acusat a ningú ni he volgut ni tan sols insinuar que algú deia això; el que dic és que de facto crec que davant del risc que a l'Ajuntament hi pugui haver regidors de primera i regidors de segona en funció de les seves lliures decisions polítiques aquí acabéssim generant una situació que a mi no m'agradaria i em sembla injusta pel que representa: són vuit.

Si haguéssim de recórrer als anteriors reglaments, que sí permetien la creació de grups municipals mixtos, aquest grup seria el segon grup de la cambra, seria el segon grup del plenari, i aleshores, ningú els discutiria que tinguessin dret a nomenar un portaveu, a tenir els assessors, etcètera. Això ja no és així, em sembla bé que no sigui així, em sembla bé observar totes les prevencions en matèria de transfuguisme polític, que s'observen absolutament totes, en aquest cas, que marca la llei, em sembla molt bé. Però em fa l'efecte també que tothom pot entendre que vuit persones electes d'aquest Ajuntament, hi insisteixo, llevat que ningú digui el contrari, amb els mateixos drets i deures que té qualsevol electe, començant per qui els parla, puguin gaudir d'un mínim suport.

Li he de dir una altra cosa només per aclarir els termes: tampoc és veritat que els anteriors regidors no adscrits quedessin desemparats de la mà de Déu, jo vaig oferir-los el gabinet d'Alcaldia per a recepció de documentació, per fer unes qüestions que, de fet, a la pràctica, ja feien l'assessorament que el senyor Ferreira prestarà a aquest grup. Només que –li ho dic amb tota sinceritat– vuit regidors no adscrits, des del gabinet d'Alcaldia no podem assumir la gestió d'això. I em fa l'efecte que és bastant comprensible que tinguin aquest suport.

No els estic plantejant cap modificació del ROM, fixin-se, no ho he plantejat, perquè justament es tracta de no institucionalitzar una situació que em sembla que no és institucionalitzable. Però davant d'això, crec que hem de respondre amb rigor de la forma, em sembla, que hem respost.

Segon bloc de preocupació dels portaveus, que és el protocol de creació de l'Àrea Metropolitana Estratègica del Gironès. A veure, vostès haurien de recuperar una mica el debat que es va produir en aquest Ajuntament quan varem debatre per primera vegada sobre aquesta qüestió, perquè es van formular –la senyora Veray hi ha fet referència, i crec que amb molta justícia i amb molt d'encert–, si alguna cosa va quedar

clara és que ningú compartia, i crec que ara també ha quedat clar, ningú comparteix que Girona es tanqui en la seva closca i que li sigui indiferent el que passi als municipis del costat, on en algun d'ells, per exemple, hi ha una situació socioeconòmica greu, de la qual se'm va invitar a mi a fer-me'n partícip, a fer-me responsable a col·laborar-hi, o amb un altre que per tancaments d'indústries se li genera un problema que pot tenir conseqüències molt greus per al seu municipi i també per a la ciutat de Girona.

I per tant, van quedar dues idees clares: una, no ens podem tancar a la closca, però hem de parlar i hem d'arribar a acords.

Dos conceptes que m'agradaria que retinguessin a l'hora de tenir el debat sobre aquesta qüestió, que el tindrem, efectivament, com vostès diuen, amb tots els ets i uts quan en el Ple hàgim de proposar la creació, són: portes al camp, xecs en blanc. Ni una cosa ni l'altra.

Portes al camp en aquests moments és com molt difícil de justificar, sobretot amb realitats físiques que estan juntes i consolidades; per tant, el concepte que es pugui obrir la porta que hi hagi algun equipament singular –jo vaig fer servir aquesta expressió exacta. No vaig dir: «No volem que hi hagi cap superfície comercial a fora del municipi de Girona.» Fals. Jo vaig dir: «El que hem de mirar és si hi ha la possibilitat que un projecte singular» –no vam esmentar cap nom per no ferir susceptibilitats–, «però si hi ha un projecte comercial singular que vulgui anar fora de Girona, nosaltres no posarem pals a les rodes.» I vaig fer servir aquesta expressió «no posarem pals a les rodes».

Això és molt diferent del xec en blanc, que sí que havia estat sobre la taula i probablement alguns de vostès el coneixen, que és ja que podem tenir la possibilitat d'ampliar la trama, fem aquí una nova ciutat comercial, cosa en la qual aleshores durant el procés i ara estem en rotund desacord. Nosaltres no estàvem d'acord ni estem d'acord que perquè no s'hagin de posar portes al camp hàgim d'estendre un xec en blanc. I per això hem tardat el que hem tardat, perquè hem estat negociant i no ha estat gens fàcil. Perquè alguns municipis, legítimament, tenien una expectativa que era aquesta que els dibuixo: si tenim trama urbana consolidada conjunta, tirem i si algú ve a fer un... –és igual, hi posin el nom que vulguin, però vostès crec que al cap ja tenen projectes que es podrien assimilar a això–, escolti'm, benvingut sigui perquè són no sé quants milers de llocs de treball... Aquest no és el model i com que havíem de blindar això i com que «jugàvem», entre cometes, una mica amb la sort del calendari, la fórmula a què hem arribat em sembla que concilia molt bé aquests dos conceptes: ni tanquem cap porta a una possibilitat que pugui i que puguem jutjar tots plegats que és bona per a l'àrea, ni, evidentment, això suposa que hàgim d'embogir i estendre un xec en blanc perquè s'hi pugui fer jo vaig fer servir l'expressió «barra lliure» en el territori de l'àrea metropolitana.

Què vol dir l'acord? L'acord vol dir que ens haurem de posar amb una majoria molt qualificada els municipis per a qualsevol projecte que ultrapassi els 2.500 metres quadrats que es vulgui implantar fora de la ciutat de Girona –fora de la ciutat de Girona. Pel que fa a la ciutat de Girona, no canvia res, nosaltres no estem vinculats a aquestes majories, nosaltres podem decidir el que ja podíem decidir abans de crear això, no hi ha cap problema; si vol venir una superfície de més de 2.500 al nostre TUC o en una zona que es pugui ampliar la TUC, nosaltres no tenim perquè sotmetre-ho al consens de les tres quartes parts d'aquesta nova àrea. Però, en canvi, sí que si un projecte vol instal·lar-se als terrenys d'una fàbrica que ja no funciona o en una zona que ja està desenvolupada a nivell urbanístic com és la de Fornells, això ho hàgim de parlar, amb transparència i observant un seguit de coses que si vostès han llegit la lletra menuda del protocol, també s'exigeixen: evidentment, un informe socioeconòmic, això que al senyor Navarro li preocupa, i fa bé, perquè, efectivament, hi ha estudis que ens diuen que hem d'anar molt alerta en com obrim la porta al que són els complexos comercials als extraradis. I tant, i no només per raons de tipus laboral, sinó socials i de

consolidació de la vida en el que són trames consolidades de vida, com són els centres comercials. Efectivament. Per tant, ha d'haver-hi uns informes molt acreditatius que aquell saldo és positiu per al conjunt, i això no ho decidirà ja només el municipi receptor d'aquella inversió, sinó que necessàriament els municipis, amb una majoria de tres quartes parts, haurem de posar-nos d'acord, sinó que ha d'haver-hi també estudis de mobilitat, estudis de tot tipus –que ja hi són– perquè si decidim tots que hi ha un projecte que és bo perquè no només crea llocs de treball i genera riquesa, sinó que, a més a més, té un efecte sumatori en el conjunt, doncs, que no només la ciutat de Girona sigui l'única que pugui gaudir d'aquest, diguem-ne, privilegi.

Estem dient això. Jo crec que en el seguiment del desenvolupament d'aquesta eina i sobretot davant de les primeres passes que puguem donar, jo crec que veuran reforçada tota aquesta idea. És veritat que hem de ser prudents amb tot, és així, i per això potser hem arribat més tard –la senyora Veray deia massa tard o molt tard, en tot cas– a un acord, però és que hem estat parlant de molt i partíem de posicions francament allunyades. Algunes les havíem vist als diaris, altres no.

També els he de dir que jo vaig proposar des de bon començament, i crec que en el Ple ho vaig dir d'aquesta manera també, que aquest no es convertís, almenys per la meua banda o per la banda de Girona, en una confrontació territorial fàcil. No ho he fet, no ho vull fer, no crec que sigui bo que ho fem, sobretot si tenim l'expectativa d'un acord, que crec que sí que hi era. Però almenys si teníem l'expectativa d'un acord, tirar-nos els plats pel cap sobre allò que alguns sabíem que havia passat abans d'iniciar qualsevol via de diàleg, crec que hauria estat irresponsable. Per la meua banda, jo almenys ho jutjo així, potser un altre ho hauria fet d'una altra manera.

La qüestió és que avui tenim una eina que ben utilitzada i sobretot amb transparència, perquè els acords s'han de veure amb transparència, ens dona a tots plegats arguments per construir junts. Sí, és veritat, preferim preeminentment en aquests moments una política d'urbanisme comercial, és cert, perquè en aquests moments el comerç, el tercer sector, és un sector d'activitat econòmica que és més propens a generar inversió a curt termini i a mitjà termini, que és el que podem necessitar per revertir aquelles xifres, que siguin encara millors, que jo els deia al principi de l'informe socioeconòmic. És veritat. Però també en la filosofia de l'acord i en tot allò que hem parlat sempre, hem dit avui posem una primera pedra, no volem que sigui l'última, i n'han de venir més i d'envergadura. Per això, també es vol demanar a la Generalitat que es creï formalment aquesta entitat.

I qui sap, potser el dia de demà, no serà el moment ara, però potser el dia de demà es poden fer algunes transferències, delegacions de competències determinades en benefici d'aquest ens nou, perquè sigui el que –seguint una mica els arguments del senyor Navarro– pugui determinar qüestions de mobilitat, qüestions de sostenibilitat, de recollida de residus. Ja ho veurem, ara estic aventurant una hipòtesi que no està escrita. Però és veritat que quan hem negociat, nosaltres hem dit això no ho farem només per a la planificació urbanística comercial, sinó que és una primera pedra, ep!, prou important que si a tots plegats ens va bé, si generem clima de confiança, si aprenem a treballar en el que són les grans planificacions estratègiques del territori que ens afecten directament sí o sí junts i musculant consensos que poden ser difícils, segur que després podem fer una segona passa i una tercera. I al final, això és el que demanen els ciutadans, que ens posem d'acord, que no ens tornem bojós davant del primer projecte d'expansió urbanística que se'ns presenti, que era el risc que podia haver-hi –això no passarà–, però que, evidentment, mirem d'obrir el territori a una certa igualtat d'oportunitats.

Disculpin si m'he estès un pèl massa. Sé que tindrem aquest debat quan tinguem la proposta formal, però de moment ho deixaríem aquí.

4. CONVALIDACIONS

- * DECLARAR, d'acord amb l'article 103.2.a del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'hisendes locals, als efectes de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que les esmentades obres són d'especial interès o utilitat municipal, segons el previst en la pròpia ordenança fiscal.

Ningú demana la paraula i sotmesa la convalidació a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

5. Comunicació al Ple municipal del número de personal eventual.

La Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) introdueix un nou article 104 bis a la Llei 7/1985, de 2 d'abril reguladora de les bases de règim local que traduït disposa:

Article 104 bis. Personal eventual de les Entitats Locals.

(...) 5. Les Corporacions Locals publicaran semestralment en la seva seu electrònica i en el Butlletí Oficial de la Província o, en el seu cas, de la Comunitat Autònoma uniprovincial el número dels llocs de treball reservats al personal eventual.

6. El President de l'Entitat Local informará al Ple amb caràcter trimestral del compliment del previst en aquest article".

Vist l'informe emès pel Servei de Recursos Humans de l'Ajuntament el número de places reservades és de 17 places i es compleix el límit fixat en aquest article.

Per tant aquesta Alcaldia proposa al Ple:

INFORMAR del compliment de l'article 104 bis de la Llei 27/2013 (LRSAL) pel que fa al nombre de places reservades al personal eventual, i que són 17 i disposar la publicació a la seu electrònica de l'Ajuntament i al BOP de Girona.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, tal com ha dit la secretària, són disset el nombre de places reservades a personal eventual. Dir que estem molt per sota dels màxims, que seria 25. Vint-i-cinc és el nombre de persones de personal eventual que podria tenir aquest Ajuntament. I que tot aquest personal eventual representen els diferents grups municipals, també a l'Ajuntament de Girona. Per tant, recalcar sobretot que estem vuit per sota del que marca la llei ARSAL i que aquesta llei ens obliga trimestralment a passar-ho pel Ple i semestralment a fer l'assabentat per la seu electrònica. Moltes gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui explica, com l'enunciat diu, és una comunicació, per tant, no és a efectes d'aprovació ni de debat ni de votació, sinó que hem de rendir comptes en el Ple de la situació que té aquest personal.

6. Aprovar la rectificació del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener de 2014.

Confeccionat l'expedient de rectificació del Padró Municipal d'Habitants referent a l'1 de gener de 2014, que inclou les altes, baixes i modificacions produïdes durant el període comprès entre l'1 de gener de 2013 i l'1 de gener de 2014, de conformitat amb el que estableix la Resolució de 17 de novembre de 2005, de l'Institut Nacional d'Estadística i de la Direcció General per a l'Administració Local, referent a la revisió del Padró Municipal d'Habitants i el procediment per a l'obtenció de les xifres

oficials de població.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de l'àrea d'Hisenda i Gestió Municipal proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR la rectificació del Padró Municipal d'Habitants, amb referència a l'1 de gener de 2014, formada pels resums numèrics generals d'altres, baixes i modificacions produïdes durant el període comprès entre l'1 de gener de 2013 i l'1 de gener de 2014, amb les següents dades:

Renovació padronal a 1 de gener de 2013: 97.292 habitants (aprobat per Reial Decret 1016/2013, de 20 de desembre).

Moviments padronals efectuats des d'1 de gener de 2013 a 1 de gener de 2014:

ALTES:

- Naixement: 1.015 habitants
- Procedent d'un altre municipi: 5.041 habitants
- Procedent de l'estranger: 989 habitants
- Omissió: 814 habitants

TOTAL ALTES..... 7.859 habitants

BAIXES PER:

- Defunció: 618 habitants
- Amb destí a un altre municipi: 4.410 habitants
- Amb destí l'estranger: 315 habitants
- Inscripció indeguda: 1.846 habitants
- Per duplicitat: 18 habitants
- Per caducitat: 698 habitants

TOTAL BAIXES..... 7.905 habitants

- Canvis de domicili: 6.609
- Modificació de dades personals: 6.590
- Modificació de dades territorials: 672
- Renovació padronal: 2.037
- Moviment de confirmació: 281

TOTAL: 97.246 habitants

-Resultat de les operacions contrastades amb l'INE: -19

TOTAL A 1 DE GENER DE 2014: 97.227 habitants (aprobat per Reial Decret 1007/2014, de 5 de desembre).

Presenta la proposta la senyora Roser Urrea, regidora delegada de Serveis Administratius, qui exposa, portem al Ple un any més l'aprovació de la xifra oficial d'habitants de Girona en data 1 de gener del 2014, xifra oficial que és de 97.227 habitants.

Tot i que el creixement natural de la població amb 1.015 naixements i 618 defuncions continua sent positiu, el descens més important del creixement migratori ha fet que la

població de Girona en data 1 de gener del 2014 hagi disminuït en seixanta-cinc habitants, un descens del 0,7 per cent en comparació al 2013.
Moltes gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, només un aclariment: 0,7 ó 0,07?

Respon la senyora Urra que és del 0,07 per cent.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

7. Desestimar les al·legacions presentades i aprovar provisionalment la modificació puntual del text refós del PGOU de Girona núm. 60. Eliminació de la UA 25 Tomàs Mieres 3.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 13 d'octubre de 2014, va aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbana de Girona núm. 60. Eliminació de la Unitat d'Actuació 25 Tomàs Mieres 3.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 6735, de 4 d'octubre de 2014; en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 206, de 28 d'octubre de 2014 i en el Diari de Girona del dia 29 d'octubre de 2014.

Així mateix, es va considerar adient notificar individualment aquesta actuació urbanística, als interessats afectats per la mateixa.

Durant el termini d'informació pública s'han personat a l'expedient els Srs. Josep, Joan i Pilar Collell Salavedra, i la Sra. Maria Salavedra Blanch (re 2014057310).

Les dues primeres de les al·legacions presentades no fan referència concreta a la modificació en tràmit. Respecte de la primera, la mateixa es concreta en exposar els antecedents de planejament respecte de les finques propietat dels al·legants, essent rellevant el fet que els mateixos varen sol·licitar en data 1 de juny de 2010, la modificació del sistema de gestió que preveu el planejament general per aquesta unitat o polígon d'actuació, mitjançant reparcel·lació en la modalitat de cooperació, per la modalitat de compensació per concertació.

Actuació a la qual se'ls va tenir per desistits per acord de 8 de març de 2013, en tant que, malgrat l'atorgament de dues pròrrogues (07.09.2012 i 23.11.2012), en aquella data no havien procedit a la presentació de la documentació pertinent (art. 135.2 i 136 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme i art. 175 del Decret 305/2006), per dur a terme el canvi sol·licitat. Respecte de la segona de les al·legacions, en la que sol·liciten celeritat en la tramitació de la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 60. Eliminació de la Unitat d'Actuació 25 Tomàs Mieres 3, així com del posterior expedient d'expropiació, que caldrà tramitar un cop aprovada definitivament i vigent la primera, cal dir que la present modificació s'està tramitant amb la deguda diligència, i que, pel que fa a l'expedient d'expropiació, en el cas que es produeixi algun retard s'haurà d'actuar en l'àmbit del mateix.

Així mateix, la modificació puntual del TR del PGOU núm. 60. Eliminació de la Unitat d'Actuació 25 Tomàs Mieres 3, preveu el termini de dos anys des de la data en que sigui vigent fins a l'adequació material de l'espai on es situen les finques objecte d'expropiació, prèvia tramitació del corresponent expedient d'expropiació, i enderroc de les edificacions existents, termini que es considera mínim necessari per poder assolir l'objecte de la modificació de pla general en tràmit.

Finalment, i pel que fa a la tercera de les al·legacions, referides a les valoracions econòmiques, cal dir que el preu definitiu de l'expropiació quedarà fixat en l'expedient

de just i preu que es tramiti en el seu dia.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- DESESTIMAR les al·legacions presentades pels Srs. Josep, Joan i Maria Pilar Collell Salavedra, i la Sra. Maria Salavedra Blanch (re 2014057310), d'acord amb les manifestacions contingudes en la part expositiva del present acord, del que se'n donarà trasllat als al·legants.

Segon.- Aprovar provisionalment la modificació puntual del text refós del PGOU de Girona núm. 60. Eliminació de la UA 25 Tomàs Mieres 3, i donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme, de la Generalitat de Catalunya, per la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, senzillament, és el segon tràmit urbanístic que fa referència a la modificació puntual del que tots coneixem com a Tomàs Mieres. Llavors, a partir d'aquí és el tràmit conseqüent que es deriva i durant el període d'exposició pública es va entrar únicament un escrit d'al·legacions per part dels propietaris que, bàsicament, no eren pròpiament unes al·legacions en si mateix a la modificació, en la mesura que tal com s'explica en el mateix expedient feien un recordatori de tots els antecedents que hi havien hagut històrics que afectaven pròpiament la zona, demanaven una celeritat en l'actuació envers aquesta qüestió i, finalment, entraven en matèria pròpiament de valoració, qüestió que ha motivat que se'ls hi deneguin perquè és una qüestió que serà objecte de debat quan s'iniciï pròpiament el procés i hagin acabat tots els tràmits pertinents.

A partir d'aquí, com bé recordaran, hi ha un decret que haurà de ser rectificat davant del canvi que hi ha hagut en el consistori. Es va dictar un decret per petició dels diferents regidors en el moment en què es va portar a l'aprovació inicial en la sessió celebrada el 13 d'octubre del 2014 i el 20 de novembre del 2014 es va dictar el decret en què es constituïa la comissió de seguiment en el procés posterior en el que es dugui a terme l'expropiació del terreny que afectava aquesta modificació puntual.

Evidentment, els informo que haurà d'haver-hi un canvi perquè s'hi hauran d'afegir altres regidors que fins ara formaven part d'un altre grup i passen a ser regidors no adscrits; llavors, a partir d'aquí es modificarà. I un cop s'hagi aprovat el tràmit pròpiament urbanístic, se'ls convocarà a tots a fi i efecte de treballar el que seria el procés d'expropiació. Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Xavier Amores, en nom dels cinc regidors no adscrits que representa, qui exposa, amb relació a aquest punt de l'ordre del dia, des de l'aprovació inicial que esmentava el regidor d'Urbanisme del passat 13 d'octubre, a l'aprovació provisional que, diguem-ne, passa avui a debat no hi ha hagut modificacions substantives.

Probablement, alguns dels dubtes de possibles alternatives que podria haver-hi tampoc no les hem tingut sobre la taula; per tant, no hi ha hagut canvis substantius amb relació al que ja varem debatre ara fa poc més de dos mesos, per tant, en aquest sentit, no repetiré un altre cop tots els arguments que en el seu dia varem donar. Però sí que creiem que és desitjable posar de relleu alguns dels dubtes que ens generava entorn a aquell estat dels edificis i els possibles efectes sobre la seguretat que hi havia, que en el seu moment va ser un dels elements que justificaven la urgència per part del Govern municipal. Nosaltres en l'aprovació inicial varem demanar que si fóra possible tenir un estudi, encara que fos a nivell de caire intern sobre si podria haver-hi riscos de seguretat. No sé en quin termini podem arribar a tardar a dur a terme una possible solució, perquè en cas que hi hagués realment algun risc de seguretat, sí que

podríem intentar veure si caldria actuar de manera subsidiària. Aquest Govern mateix ho ha fet en altres emplaçaments, com els de la carretera Barcelona. Per tant, és un element que creïem que valia la pena tornar a posar sobre la taula.

També ens preocupa el possible cost econòmic que aquest pot tenir, i més perquè en les al·legacions, tot i que han estat desestimades, es parla d'una quantitat econòmica important. És a dir, la valoració que hi ha en l'informe està al voltant d'aquests 400.000 euros o d'aquesta quantitat en funció de la valoració i del cost d'enderrocament, però en l'al·legació es diu que pot ser una valoració de mínims. Això pot fer que ens preocupi que aquesta pot ser un impacte econòmic que pugui arribar a ser més rellevant.

Ens amoïna el fet aquest que probablement la situació que ha generat la inviabilitat econòmica de la unitat d'actuació per una realitat d'entorn que tots coneixem de com està la situació urbanística i econòmica avui a la ciutat pot arribar a canviar, i també perquè tenim possibilitats d'actuar conjuntament amb la resta d'unitats d'actuació. Potser si la unitat d'actuació Tomàs Mieres 2 estigués en ple desenvolupament amb un projecte en ferm, podríem arribar a entendre la urgència o la necessitat de dir, doncs, apliquem d'una manera urgent algun canvi en la de Tomàs Mieres 3. Ens sembla que no és aquest el cas. Per tant, ens podem donar encara un cert temps, tot i que jo entenc que per als propietaris que fa molts anys que esperen una solució, demanar allargaments pugui ser complex d'entendre. Però si poguéssim arribar a trobar una solució que no tingués aquest impacte econòmic i que poguéssim garantir la seguretat, creïem que probablement podria arribar a ser una solució millor.

Esperem a aquesta comissió tècnica que s'ha de convocar i que se'ns ha de demanar o poder fer-ne el seguiment, veure si es poden estudiar els pros i contres dels diversos avantatges i inconvenients de les diverses solucions.

La posició del nostre grup, no havent-hi canvis substantius i tornant a posar de manifest aquells elements que més ens amoïnaven, continuarà sent la mateixa, és a dir, que els cinc regidors no adscrits, el regidor Bonaventura, la regidora Barbero, el regidor Quintana i la regidora Bosch i jo mateix, ens abstindrem.

Fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, en el mateix sentit, aquest és un tema que ha sortit diferents vegades en el Ple; avui recordàvem el regidor Ceide que havia fet diverses intervencions, i no em puc estar de dir-ho, i em recordava que si se'ns hagués fet cas al Grup Municipal Socialista a l'inici de les nostres intervencions, aquest tema potser hagués estat resolt o avançat d'una manera més ràpida del que ha estat.

En tot cas, el nostre vot serà favorable perquè aquest tema pugui continuar endavant.

I un dels temes que em preocupava, que era precisament la convocatòria d'aquesta comissió d'estudi i seguiment d'aquest expedient, crec que l'ha dissipat el regidor al dir-nos que es convocarà d'una manera més o menys immediata, on se'ns pugui informar dels detalls de l'expedient.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, en el darrer Ple va tenir majoria suficient aquesta proposta; el nostre vot va ser negatiu, no tant per qüestionar la proposta, sinó perquè pensàvem que era necessari explorar altres vies. Entenc que si hi havia majoria suficient aquestes altres vies no hagin estat explorades en aquest període i, per tant, mantindrem el mateix signe de votació.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui manifesta, ens varem pronunciar en el Ple d'octubre i votem en el mateix sentit. També varem votar negativament.

Pensem que això genera precedents que poden esperonar d'altres parts de la ciutat que passin situacions similars, i aquests precedents, des del nostre punt de vista,

deixen l'Administració pública en una posició d'una certa feblesa i les parts privades més enfortides. I pensem que això és perillós; en un país on la propietat privada té tanta preeminència, pensem que per a l'urbanisme això no és bo.

Els mateixos propietaris, a les seves al·legacions peculiars, diguéssim, han deixat clar que la quantitat que s'ha optat per compensar és de mínims, la qual cosa vol dir que ens pot deixar en mans d'advocats, i no sabem com pot acabar això. Per tant, crec que hem de ser prudents aquí. Des del nostre punt de vista, el vot negatiu és el més assenyat i hagués estat, des del nostre punt de vista, millor optar per altres fórmules probablement més dràstiques, però potser més segures.

Tot i així, tal com varem dir a la passada explicació, admitem que aquest és un tema complicat, complex, enrevessat, que ve de molt lluny i que no era fàcil trobar-hi una solució.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, nosaltres ens reafirmem en tot el que varem expressar en el Ple del mes d'octubre i, per tant, el vot del meu grup municipal serà a favor de la proposta.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui exposa, primer de tot, agrair aquells grups que s'han manifestat favorables i aquells regidors que també han manifestat el seu posicionament favorable a la proposta.

Recullo, i així ho vaig fer i li ho torno a reiterar al senyor Amores en aquest sentit, i per això he fet la menció de la modificació del decret on es convocava, perquè s'ampliarà a tots i cada un dels regidors que conformen aquest consistori. I és en aquest punt i en aquesta taula de treball on ens asseurem i explorarem totes aquelles qüestions.

Permetin-me dir-ho: un ciutadà pot manifestar que una qüestió és de mínims o no és de mínims; realment, és una qüestió de taxació i, per tant, el que marcarà aquí és la taxació i, evidentment, és el que manarà en la tramitació de tot l'expedient.

Moltes gràcies.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per quinze vots a favor dels grups municipals de Convergència i Unió, PPC i PSC i els regidors no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA i cinc abstencions dels regidors i regidores no adscrits, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats.

8. Estimar en part les al·legacions presentades i aprovar provisionalment el Pla Especial Urbanístic per a la regulació dels usos de restauració (bars, bars-restaurants i restaurants) a dues zones de la ciutat.

La Junta de Govern Local, en sessió del dia 6 de juny de 2014, va acordar la suspensió del règim de comunicació i llicències per a noves activitats de restauració (bars, bars-restaurants i restaurants) així com les ampliacions d'activitats existents, i l'aprovació inicial de Pla Especial Urbanístic per a la regulació dels usos de restauració anteriorment esmentats, en dues zones de la ciutat que afecten part del cas antic i part de la zona oest del riu Onyar, on hi ha la major concentració d'aquestes activitats.

L'acord va ser sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, ampliable per un altre mes, segons Disposició Addicional setena del DL 1/2010, al computar-se parcialment l'anterior termini dins del mes d'agost, mitjançant edictes publicats en el DOGC núm. 6647, de 19 de juny de 2014, en el BOP de Girona núm. 133, de 14 de juliol de 2014, i en el Diari de Girona del dia 18 de juny de 2014.

Durant el termini d'informació pública s'ha personat a l'expedient l'AAVV del Barri Vell

Centre, representada per la Sra. Rut Sánchez-Garrido Montejo, i l'AAVV del Barri Vell Sant Feliu i Mercadal, representades pel Sr. Narcís Batlle i Agustí Amaya, respectivament (re 2014038810).

En l'esmentat escrit es posa de manifest la preocupació dels membres de dites associacions per conciliar les activitats lúdiques i festives del Barri Vell i el Mercadal amb la vida veïnal d'aquestes zones de la ciutat, manifestant alhora una clara preocupació per preservar els valors urbanístics, històrics i culturals de les mateixes, i al·leguen que la distància que preveu el Pla especial entre activitats és insuficient, proposant la de 60 m.

Consideren que el propi Pla Especial hauria de regular aquestes activitats, sense remissió a una possible Ordenança municipal posterior.

Consideren que el concepte de "bars" pot donar lloc a activitats encobertes de restaurant, pel costum d'aquest país de fer àpats freds, tipus "tapes".

Finalment al·leguen que el Pla Especial no regula les terrasses relacionades amb les activitats.

Respecte a l'anterior, cal dir que la voluntat del Pla Especial es concreta, tal i com s'explicita en el punt 1.4. Objectius i criteris, en la voluntat d'impulsar la coexistència i equilibri entre els usos residencials i els d'oci, tant en l'àmbit del Barri Vell, com en la zona coneguda com del Mercadal, precisament per a la preservació dels valors urbanístics, del medi ambient i l'entorn urbà, en equilibri amb una adequada qualitat de vida dels residents d'aquestes zones, sense conculcar el dret al lliure establiment de serveis, derivat, entre d'altres, del Dret comunitari europeu.

Per a l'obtenció del necessari equilibri entre les activitats existents, i les de nova implantació, s'ha considerat adient que entre una i altres activitats es preservés una distància de 40 metres, paràmetre fruit de l'estudi efectuat a partir del registre d'activitats de la ciutat, i com s'ha dit abastament, amb la voluntat de conciliar el lleure amb el descans dels veïns.

Per la seva part l'al·legació sol·licitant una major distància (60 m.) no és sinó una simple manifestació d'una voluntat.

Respecte a la resta de les al·legacions, cal dir que no és jurídicament possible impedir l'exercici d'activitats per una suposada sospita. Per altra part, l'administració disposa de mecanismes legals per dur a terme situacions correctives en el cas d'incompliments provats.

No obstant l'anterior, i amb la finalitat de facilitar la normativa municipal d'aplicació, s'ha modificat la definició que inicialment constava en la memòria del Pla Especial pel que fa als bars, restaurants i bars-restaurants i s'ha incorporat el mateix redactat que conté l'Ordenança reguladora de les condicions d'instal·lació, funcionament i intervenció de determinats establiments públics dedicats a la restauració, espectacles i/o activitats recreatives i les seves terrasses.

Així mateix, la referència a una possible i posterior Ordenança municipal, en cap cas pot donar lloc a una inseguretat jurídica, sinó a un major control de les activitats, essent incongruent per part dels al·legant la petició d'un major control i restricció en l'autorització de noves activitats, amb l'al·legació que una possible ordenança podria donar lloc a un excés de regulació.

Finalment, i respecte a la consideració de que el propi Pla Especial hauria de contemplar la regulació de les terrasses, cal dir que l'esmentada Ordenança reguladora de les condicions d'instal·lació, funcionament i intervenció de determinats establiments públics dedicats a la restauració, espectacles i/o activitats recreatives i les seves terrasses, regula convenientment tots els aspectes relacionats amb les mateixes, així com la seva relació amb l'activitat principal, essent objecte d'estudi les zones, superfícies i ocupació d'aquestes mitjançant diversos protocols que es van renovant anualment.

D'acord amb l'exposat es proposa estimar en part les al·legacions.

Consta a l'expedient un segon escrit a nom de l'AAVV del Barri Vell Centre - Sant

Feliu - Centre Cívic Barri Vell i Mercadal, pel qual es sol·licita còpia del llistat d'activitats que han servit per a l'estudi i elaboració del Pla Especial, documentació que va ser degudament lliurada als interessats.

Consta també a l'expedient, un escrit presentat a nom del Sr. Narcís Fabra Torres, a nom de Finvergrup Girona, SL, (re 2014042496), posant de manifest la seva disconformitat amb la regulació del Pla Especial però sense concretar ni motivar la seva petició.

D'acord amb l'exposat es proposa desestimar les anteriors al·legacions.

Així mateix s'ha considerat necessari modificar el contingut de determinats articles de la normativa als efectes exclusivament d'una major claredat, tal com consta a l'informe jurídic que consta a l'expedient.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- ESTIMAR en part les al·legacions presentades per l'AAVV del Barri Vell Centre, representada per la Sra. Rut Sánchez-Garrido Montejo, i l'AAVV del Barri Vell Sant Feliu i Mercadal representades pel Sr. Narcís Batlle i Agustí Amaya, respectivament; i desestimar les presentades pel Sr. Narcís Fabra Torres, a nom de Finvergrup Girona, SL, en base als raonaments exposats anteriorment, dels que se'n donarà trasllat als al·legants en la seva part necessària.

Segon.- Aprovar provisionalment el Pla Especial Urbanístic per a la regulació dels usos de restauració (bars, bars-restaurants i restaurants) a dues zones de la ciutat, de conformitat amb el que disposa l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer; i donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'urbanisme, de la Generalitat de Catalunya, als efectes de la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, senzillament, també ens trobem en el segon tràmit. Com bé saben vostès perquè així se'ls va explicar als diferents portaveus i regidors, en el passat Ple es portava l'aprovació ja d'aquest segon tràmit que avui se'ls sotmet a la seva aprovació en aquest Ple, d'una qüestió que ha estat llargament debatuda en aquest consistori i fora d'aquest, que era el binomi dels dos drets: el dret a descans i el dret pròpiament a desenvolupar activitats econòmiques.

A partir d'aquí, amb un treball jo crec que molt important i de diàleg que hi ha hagut per part de la tinenta d'alcalde, senyora Marta Madrenas, que s'ha reunit amb Barri Vell Centre, Sant Feliu, Centre Cívic Barri Vell i Mercadal, amb les diferents entitats per copsar quin era el seu posicionament respecte aquesta qüestió, la proposta inicial que va fer l'Ajuntament i que va motivar unes al·legacions, que era que la distància mínima fos de quaranta metres. Aquestes entitats van proposar que s'ampliés a seixanta metres, però finalment es va arribar a un consens de mantenir la realitat de separació que consta pròpiament a la proposta que se'ls porta per aprovar, però sí fent un matís, que era el que preocupava més als veïns en aquestes reunions, i era aquesta mena – si em permeten fer servir la paraula –, aquesta mena de «frau» que feien determinades entitats de dir que es dedicaven a una determinada qüestió i, en canvi, en feien unes altres. I que això, doncs, motivava que tot i que l'Ajuntament té els medis i els inspectors que permeten intentar regularitzar aquesta situació, el que sí motivava és que hi hagués una disparitat de definició quant a les mateixes entitats que quedaven restringides.

A partir d'aquí es va recollir aquesta al·legació formalitzada per les entitats i es va fer quadrar el que era la definició pròpiament d'entitats que estableixen les ordenances respecte a les que estableix el pla que avui es sotmet a aprovació.

Així mateix, també es parlava de veure si s'inclouïen pròpiament en aquesta regulació les terrasses, i els varem recordar que aquestes terrasses venien incloses a l'ordenança reguladora de les condicions d'instal·lacions i, per tant, ja estaven subjectes a una regulació que ja era suficient en si mateixa.

A partir d'aquí, això és el que motiva que hi hagi aquesta estimació parcial i que, en aquest cas, no s'admetin pròpiament les al·legacions, podríem dir-ho així, de Finvergrup Girona, SL, que va presentar una instància sobre això, però sense fer manifestacions clares de quines al·legacions volia fer respecte a la proposta que es feia.

A partir d'aquí, el que aconseguirem és aprovar una qüestió que era llargament, com deia, debatuda i necessitada i reclamada pels veïns que permetrà intentar buscar aquesta conciliació dels dos drets. Moltes gràcies.

Obert debat, fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, en nom dels cinc regidors no adscrits, qui exposa, en nom d'aquests cinc regidors –si els he d'anomenar cada vegada ho faré, però potser que ens ho estalviem–, estem convençuts que aquest és un pla especial que es fa amb relació a un tema que és problemàtic; no és problemàtic només a Girona aquest conflicte entre drets, existeix a gairebé totes les ciutats mitjanes i que tenen una activitat de restauració i un barri vell viu. Per nosaltres, però, l'instrument que s'ha utilitzat, i que, de fet, ve al Ple per primera vegada perquè s'ha aprovat en Junta de Govern Local i no en Ple, segurament no és el millor instrument. Per començar els volíem dir això. Per nosaltres segurament la manera de treballar sobre aquesta qüestió, que és complexa –no volem pas dir que és un tema senzill, és un tema complex, és un tema difícil–, que han tingut al llarg d'aquests darrers tres anys i mig, doncs, s'ha revelat no massa eficaç.

Per què? Perquè ens sembla que la feina de mediació, la feina de recerca de l'equilibri que s'ha anat fent i que s'ha de fer buscant aquesta mediació entre les dues parts que estan o els representants de les dues parts que estan més en tensió, segurament s'hauria pogut fer d'una manera molt millor; ho hem dit en més d'una ocasió, ho hem dit de maneres diverses, la veritat és que tampoc se'ns ha escoltat massa en aquest sentit. Però ens sembla que l'elaboració del malestar, la mediació entre les diferents parts que estan en conflicte s'hauria pogut fer d'una manera molt millor. I amb normes, doncs, hi ha algunes coses que es poden arreglar, però no tot es pot arreglar amb normes.

Per tant, per nosaltres l'instrument com a tal instrument ni és suficient ni és segurament el millor.

N'hem parlat molt amb les diferents parts, nosaltres també, i ens sembla que tampoc acaba de ser un instrument que satisfaci aquestes parts que estan en conflicte.

En tot cas, nosaltres no ho hauríem fet d'aquesta manera, no hauríem buscat i no hauríem treballat en aquesta línia exactament, no és el nostre pla, però tampoc hi volem posar pals a les rodes; aquesta ha estat la seva forma d'abordar-ho i ens sembla que si ara en aquest moment no es pogués aprovar, s'està acabant el termini per tenir en vigor la suspensió de llicències i, per tant, podríem entrar en una situació conflictiva i que generés, en fi, una proliferació de peticions que tampoc ajudaria en res a la millora de la situació.

És en aquest sentit que nosaltres ens abstindrem en aquest punt. Perquè, hi insisteixo, no és el nostre pla, nosaltres no ho hauríem fet d'aquesta manera, però tampoc volem impedir que es pugui tirar endavant i que es pugui intentar que aquest sigui, en fi, un element que pugui ajudar a avançar d'alguna manera. Tot i que constatem que per part dels veïns –podem parlar del carrer Figuerola que tantes i tantes vegades ens fa arribar fotografies i proves del malestar i de la situació que estan vivint i d'altres llocs del Barri Vell–, és evident que el malestar és molt important i que continuen necessitant que hi hagi una intervenció, que aquest pla especial no resolrà.

Per tant, ens abstenim, però també els demanem que insisteixin en línies d'altre tipus que potser es poden treballar amb més profunditat i amb més eficàcia de la que s'ha treballat fins ara.

Fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, parlava el regidor, precisament, a l'introduir aquest punt de l'ordre del dia que el que es pretenia és conciliar els dos drets: el dret del descans dels ciutadans i ciutadanes que viuen en aquesta zona de Girona, i el dret dels negocis que hi estan instal·lats. Però, precisament, penso que aquest pla especial, aquesta regulació per si mateixa no aconsegueix o no aconseguirà conciliar aquests dos drets i que s'ha de fer més allò que sembla que s'ha iniciat a la presentació d'aquestes al·legacions, que és el diàleg amb les diferents parts.

A mi no m'agrada parlar de tensió o de confrontació entre parts, penso que són interessos trobats i que l'Ajuntament aquí té la responsabilitat i també l'àmbit d'actuació de poder resoldre aquesta situació, que és realment complexa, no volem que sembli que és una situació senzilla, sabem que és complexa, però que penso que només hi ha una manera de solucionar-la, que és amb diàleg i amb actuacions consensuades amb els veïns i amb els negocis, amb les empreses instal·lades.

Per tant, en el mateix sentit de la regidora que em precedia, tot i que penso que va encaminat a conciliar les regulacions per si, i crec que no és la primera vegada que ens trobem davant d'ordenances, plans especials, regulacions que pretenen solucionar un problema, però que per si sols no ho aconsegueixen, el meu vot serà d'abstenció per tal que pugui seguir el curs i sobretot per respectar aquestes converses que hi ha hagut amb les associacions de veïns per tal d'aprovar parcialment aquestes al·legacions presentades. Però com que penso que no és una solució definitiva al problema, no puc donar el meu recolzament a través d'un vot favorable.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, sense fer futurisme, estic segur que el proper govern tractarà aquest tema i que en el Ple continuarem parlant d'aquest tema. Mirin, perquè segur que no sóc el primer a dir-ho, però penso que el problema és de tres, no de dos: evidentment, els propietaris de locals; evidentment, els veïns, però hi ha un tercer que són els ciutadans. És un tercer que no està assegut a la taula com a tal, que és el civisme dels ciutadans, saber que quan surten de nit i estan entrant o sortint d'un local, han de respectar el mateix que voldrien si tinguessin un local a sota de casa seva. I una cosa que seria tan senzilla, però ja saben que això del sentit comú no és tan comú, doncs no hi ha manera d'aconseguir-ho.

I no ho aconseguim per coercions, jo penso que ni que poséssim un municipal posant multes a la sortida de cada local ho aconseguiríem tampoc. És un problema d'educació, és un problema de pedagogia, és un problema que estic segur que haurem d'anar abordant tantes vegades com faci falta els futurs governs de la ciutat. Perquè és així, perquè és la convivència. I cal dir que a la societat en què vivim, per moltes raons, hi han temes d'egoisme, de poca convivència i que això afecta molts aspectes de la vida. Afecta aquest, però segur que afecta, i tots ho sabeu, altres aspectes de la ciutat.

Per tant, no nego la feina feta, no nego la bona voluntat de la gent que s'hi ha posat, perquè l'anterior Govern i l'anterior i l'anterior també s'hi van posar, amb jo no penso que un escàs resultat. Jo diria que la ciutat de Girona no és la pitjor de les ciutats en aquest aspecte, no tenim determinats tipus de situacions que tenen altres ciutats, però no hem aconseguit allò que volíem.

El nostre vot serà una abstenció positiva i activa en aquest sentit; una abstenció, perquè no creiem que aquesta sigui la solució, però és una mica l'herència d'aquest Govern, la voluntat d'aquest Govern de fer una feina i, per tant, penso que tenen la legitimitat de completar aquesta proposta.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, seguint en la línia de les abstencions, la nostra serà una abstenció constructiva, deixem-ho així.

Nosaltres ens abstenim i ho fem perquè és evident que cal una regulació, vull dir, ningú pot venir aquí i dir que no cal cap regulació en aquest tema, perquè si no hi hagués cap regulació, probablement el problema seria molt més gruixut. El senyor Olòriz ho ha dit, l'anterior i l'anterior i l'altre i segurament el vinent i el vinent i el proper, doncs, i el repropor continuaran amb aquest problema i no estarà resolt.

I des del nostre punt de vista, aquest problema no es pot deslligar del model d'oci i del model de ciutat que tenim, que hem anat definint com a ciutat, que hem anat definint, doncs, els diferents governs municipals, els ciutadans i les ciutadanes, les entitats, l'economia de la ciutat han anat definint un model de ciutat i això a vegades xoca amb els interessos d'uns i amb els interessos d'altres.

Nosaltres no enfocàriem segurament el tema de l'oci nocturn i dels usos del Barri Vell i de la zona del Mercadal tal com ho ha fet l'equip de govern amb aquest pla especial, ho faríem de manera diferent, això és evident. Pensem nosaltres que tot sovint hem de reflexionar, determinats sectors de la ciutat han i hem de reflexionar sobre el model d'oci. A veure, la nostra ciutat és una ciutat que és capital de demarcació, que és un centre comercial i un centre de negocis relativament important, que és una ciutat connectada a Europa, molt a prop d'una frontera, connectada amb TGV, amb aeroport, és una ciutat universitària, és una ciutat on es fan congressos, és una ciutat en què viuen prop de cent mil persones, que hi ha jovent, que hi han entitats, que hi ha gent molt creativa. És una ciutat amb vida, i a les ciutats amb vida, la gent es mou, i com que som ciutat mediterrània, doncs, ens agrada sortir i ens agrada fer coses com xerrar, com passar-nos-ho bé, simplement conviure i intercanviar experiències. Això ens agrada. I això és evident que xoca a vegades amb el dret al descans de ciutadans i ciutadanes que han escollit un determinat barri per viure, el Barri Vell i rodalies, que és on es concentra la majoria d'activitat o de vida nocturna o d'oci, diguem-ne, hi ha moltes etiquetes i qualificatius per definir-ho. Ara bé, és clar, també hem de decidir què volem ser: volem ser una ciutat cementiri on no passen coses o volem ser una ciutat viva i activa on passen coses?

Jo sóc dels que pensa que no hem d'escatimar recursos ni diners ni el que calgui en pedagogia, a fomentar els valors de la tolerància i la convivència, que cal en això, perquè, és clar, si no, podem caure en el punt de vista totalment oposat: gent que opta per una manera de viure que diu: «mira, el jovent» –i quan dic jovent, englobo gent que va des dels setze anys fins al noranta anys, gent amb ganes de fer coses–, «doncs, aquest jovent tan divers i heterogeni que agafi el cotxe i se'n vagi a les perifèries, se'n vagi allà que no molestarà i així tots contents.» Però, és clar, jo convidaria la gent que fa aquest tipus de reflexions, que vagi un dia a les perifèries, vagi un dia a les set del dematí en un descampat i en un aparcament i vegi l'ambient que hi ha en aquest tipus de recinte. Això és una mica no tenir una visió ciutadana de la pròpia ciutat.

Nosaltres, des del nostre grup municipal, pensem que l'oci s'ha de diversificar i que el jovent, la ciutadania, té dret també a gaudir de la ciutat de formes diverses. Nosaltres no volem ni una ciutat que sigui un cementiri on no hi hagi vida ni volem tampoc una ciutat que sigui una pura franquícia dels empresaris de la nit. Hem de trobar la fórmula, que no és fàcil. Això és un laboratori d'idees i un laboratori de projectes. O sigui, per dir-ho d'alguna manera, nosaltres ni el model Nadal de ciutat ens agradava ni el model CiU ens agrada, però, bé, ells han governat, ells governen i apliquen el model com poden o com intenten.

Bé, la cosa evoluciona i la cosa continua, i aquesta proposta que vostès presenten no és la que nosaltres presentaríem, però els donarem un vot de confiança en forma d'abstenció, perquè sabem que ni és fàcil ni ningú pot venir a dir que ho solucionarà

amb la seva manera de fer. Per tant, tirem endavant i segur que farem de Girona una ciutat molt millor.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, nosaltres pensem que no es tracta ni de dir que estem d'acord amb el model Nadal ni amb el model CiU, sinó que tenim la ciutat que tenim: tenim estructurats, doncs, a la zona en què avui estem parlant d'aquest pla especial urbanístic, els locals de restauració i d'oci que hi tenim ubicats i que a partir d'aquí s'han de prendre decisions i s'ha d'intentar ordenar una mica millor tot aquest sector per assegurar que convisquin, com deia la senyora Paneque, el dret de descans dels veïns, dels ciutadans, també l'oci d'aquests.

Per tant, no és un tema fàcil, és un tema bastant complex i complicat, perquè es tracta de casar o de coordinar dues coses que per si són bastant antagòniques, i és que, bé, l'oci nocturn, efectivament, la gent entra a dins dels locals a prendre alguna cosa i fa la vida a dins els locals amb la música i quan surt a fora de vegades un té la sensació que no està parlant alt i, per tant, que no molesta ningú, però en el silenci de la nit es multiplica per molt aquella conversa que s'està tenint al mig del carrer i, per tant, si que molesta i molt les persones que viuen a la zona de la qual estem parlant, que és possiblement la zona de la ciutat més afectada per la gran quantitat de locals d'aquest tipus que s'hi troben ubicats.

Per tant, com deia, no és una cosa fàcil de solucionar ni tampoc creiem, i així ho hem traslladat als responsables de l'equip de govern que han portat aquest tema, que el pla especial del qual avui parlem sigui la solució definitiva a tot, sinó que és una eina més o nosaltres creiem que és una eina més que sumada a altres eines que han estat aprovades en aquest plenari, com són les diferents ordenances, a les quals algun altre portaveu ha fet referència, fan o ens permeten fer un pas més a l'hora d'ordenar i a l'hora d'intentar posar una solució més clara a aquest tema, que sí que en moments donats i en temes molt concrets ha pogut ser problemàtic a la nostra ciutat.

Què vull dir amb això? Bé, nosaltres creiem que cal seguir treballant, que no ens podem quedar només amb aquest pla especial. Entenem que avui el meu grup municipal, com que ho veu positiu i vol ser constructiu, no només s'abstindrà, sinó que els donarà suport, perquè creiem que quan les coses es veuen en positivitat i de manera constructiva s'ha de donar un vot de confiança, en aquest cas amb un vot a favor. Però sí que els hi demanem que no pensin que ja ho tenen tot fet, sinó que segueixin treballant. Sí que és veritat que hi ha alguna zona de la ciutat que forma part d'aquest pla especial que sabem que tenen unes queixes molt més animoses, en aquest sentit, que d'altres del mateix pla especial, que, en aquest sentit, cal trobar-hi una solució que satisfaci a tots els veïns. I també alhora, i això el senyor Olòriz ho deia i nosaltres ho compartim, hi ha una part de responsabilitat en tot això que és dels mateixos ciutadans, perquè la majoria de vegades les grans queixes vénen donades per comportaments incívics de persones, i per tant, en aquest sentit, també cal que tots unim esforços per lluitar contra aquestes actituds incíviques que porten o molesten els veïns que viuen en aquestes zones de la ciutat.

Per tant, com li deia, nosaltres li donarem suport, però tenint en compte que som conscients que això no ho soluciona tot, però sí que és una eina més per seguir-hi treballant.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui manifesta, agrair als grups que hi han donat suport i als regidors que hi han donat suport i als que s'han abstingut.

Indicar-los una qüestió: evidentment, comparteixo el criteri del que han manifestat tots, no és una qüestió que ve de fa tres anys, sinó que ve de molt més endarrere i és una qüestió on juga un paper molt fonamental el civisme. Per això, aquesta no és res més que una de les eines que des de Promoció Econòmica s'han dut a terme, és a dir, el treball de conciliació de l'oci nocturn que s'ha dut a terme, el diàleg continuat tant amb

les entitats que representen l'oci nocturn com amb els veïns ha permès que darrerament –i hi hem de seguir treballant i no per això hem de defallir–, s'hagin reduït el 50 per cent les denúncies que hem anat rebent. Per tant, en paral·lel s'ha fet una tasca molt important per intentar resoldre una qüestió realment complexa i difícil.

A partir d'aquí, vegin que aquest pla especial és una eina més d'aquest treball i per, tant, una eina necessària per ordenar un àmbit de la ciutat que requeria aquesta actuació des de fa molt de temps. Moltes gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, abans de passar a la votació unes reflexions, només perquè retinguem bé la naturalesa de la situació en què ens trobem.

No estem davant d'un moment zero a partir del qual puguem planificar verges una situació ideal; no estem davant de cap moment zero, sinó que, a diferència del que potser es dedueix de les paraules del senyor Navarro, per nosaltres no és el mateix planificar que gestionar les conseqüències d'una planificació. No és només, senyor Olòriz, un problema de civisme, no ho és només, hi intervé el civisme i hi intervé també la planificació urbanística. Estic convençut que sense contradir el que deia el senyor Navarro, que potser fins i tot en això hi podria estar d'acord, tampoc no és el mateix per als barris si hi ha una alta concentració de discoteques i no de bars musicals que una de baixa o fins i tot si les discoteques són en un altre espai de la ciutat. No és el mateix. I no és incompatible amb l'oci, perquè pot haver-hi perfectament una activitat nocturna de bars musicals i l'exercici de discoteques, que és el que sol generar també problemes en el trànsit de les persones que van de bar musical cap a discoteca, en un altre lloc de la ciutat. No és el mateix.

Ara, no és fàcil perquè ho intentem també per la via del civisme, ho intentem per la via de la neteja, ho intentem per la via de la coresponsabilització dels locals, que tot això ha anat en increment, però no és suficient. En alguns sectors ho és més, en altres no ho és o a vegades no ho és gens. I és així. I per tant, no serà l'última de les mesures de les quals hem de parlar.

Jo sí que els agrairia, recollint una mica l'ofertament que fan, hi ha altres maneres d'abordar el problema, jo els demanaria, en aquest sentit, propostes concretes per ajudar a donar resposta als veïns que ens interpel·len cada cap de setmana amb tot el criteri, amb tota la raó del món de dir, en fi, què ha canviat d'una setmana a l'altra. Perquè la planificació està molt bé, però té efectes a mitjà i llarg termini, i tenim uns problemes que són de curt termini. I les dues coses han de poder ser compatibles, però avui si alguna cosa ens ha de preocupar també no és només la planificació a mitjà i llarg termini, sinó una mica les conseqüències que té per a la vida de les persones que viuen en una zona on el conflicte encara no està resolt.

Només això. Agrair-los, en tot cas, que no hi hagi cap vot en contra, si no m'he descomptat, de fet, hi ha hagut dos regidors que no s'han posicionat, però intueixo que no hi haurà vot en contra.

I ara sí que passaríem a la votació de la proposta.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per tretze vots a favor dels grups municipals de CiU i PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés i onze abstencions dels grups municipals de la CUP, ICV-EUiA i PSC i els regidors i regidores no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats.

MOCIONS

9. Moció que presenten els grups municipals d'ICV-EUiA i la CUP en suport els afectats en espera de nous tractaments.

Estem vivint uns moments en que la medicina està donant un salt qualitatiu:

Per a uns malalts, dels que tenim un exemple en l'hepatitis C, significa el descobriment d'uns antivirals, que assegurin un tractament més efectiu, en menys temps, i menys efectes secundaris. Aquests potents fàrmacs com el sofosbuvir, aconseguen desterrar els efectes secundaris del tractament clàssic amb interferó (combinat amb ribavirina i Telaprevir o boceprevir), com són baixada de plaquetes, més risc d'infecció i de descompensació, entre altres, amb una eficàcia molt alta.

Per a uns altres, dels que tenim un exemple en la fibrosi quística; significa passar de tractar símptomes, en el marc d'una malaltia incurable i progressiva, a tractar per primera vegada el defecte bàsic de la malaltia.

Fins ara s'ha disposat d'uns tractaments destinats a fluïdificar la mucositat, frenar a inflamació, atacar les infeccions,... o en darrer cas trasplantar els òrgans; però no un tractament que modifiqués les condicions que fan que tot això es produeixi: l'alteració d'una proteïna causada per un defecte genètic.

Des de fa dos anys, hi ha un fàrmac que aconseguix que a nivell pulmonar la proteïna funcioni i això es tradueix en la millora de la funció respiratòria i de la qualitat de vida. Aquest fàrmac està específicament dissenyat per a una de les 1900 mutacions generadores del defecte, una molt minoritària, ja que sols hi ha dos afectats a Catalunya, però obre les portes a una nova realitat i esperança per als centenars d'afectats a casa nostra.

Atès que les darreres setmanes hem assistit a les protestes d'associacions de pacients i activistes en defensa de la sanitat pública per la "nefasta política farmacèutica del PP" com afirma la Federación de Asociaciones para la Defensa de la Sanidad Pública que deixa als 35.000 malalts que hi ha a tot l'estat espanyol sense el tractament adequat. També la tancada a l'hospital Josep Trueta, on els activistes han rebut el suport dels sindicats de l'hospital i del Santa Caterina de Salt i han criticat que el conseller donés "xifres contradictòries amb les propi servei català de la salut i, per tant, falses" quan va afirmar que a Catalunya s'estaven fent més de 700 tractaments amb els nous medicaments, mentre el gerent de farmàcia del SCS deixa la xifra en uns 200. A més, la portaveu dels afectats, Deborah Ceballos, va denunciar que "només en els casos de malalts d'hepatitis C diagnosticats com a molt greus reben el tractament, mentre els que estem en fases menys greus o inicials no el rebem, malgrat tenim símptomes i hem de supeditar la nostra vida a cuidar-nos". Aquests pacients són tractats amb medicaments menys efectius, amb un efecte merament pal·liatiu i molts efectes secundaris".

Atès que aquests casos també posen en evidència la urgència dels que esperen i la lentitud de les administracions. No estem parlant del llarg procés des dels primers descobriments a l'autorització, i del rigor de les diferents fases, sinó de les demores per altres raons, un cop aprovats.

Per tot això els Grups d'ICV-EUiA i la CUP proposen els següents acords:

Primer.- RECONÈIXER la tasca dels metges, personal sanitari i investigadors que, malgrat les adversitats, segueixen obrint noves perspectives de guarició.

Segon.- Manifestar el suport de l'Ajuntament de Girona als afectats que estan a la espera d'assolir una medicació ja aprovada.

Tercer.- Demanar al Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad que agilitzi al màxim els tràmits administratius, i les negociacions amb els laboratoris comercialitzadors.

Quart.- Demanar a les diferents administracions, la màxima coordinació, i que les relacions burocràtiques entre elles, no siguin un darrer entrebanc en la millora de la qualitat de vida dels malalts

Cinquè.- Donar trasllat d'aquests acords als Grups Polítics de l'Ajuntament de Girona, a les forces polítiques catalanes amb representació parlamentària, al Govern

Espanyol, al Congrés i Senat espanyols, al Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad i al Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta la senyora M. Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, presentem aquesta moció en defensa dels usuaris i de les persones que pateixen aquesta malaltia, l'hepatitis C. Hagués estat bé que la plataforma d'afectats d'aquesta malaltia avui pogués ser present aquí i fes la defensa d'aquesta moció, però també és veritat que l'estat de salut, en particular, de la Deborah Ceballos, que és la representant d'aquesta plataforma, és a dir, tot l'estrès que està tenint aquests últims temps amb relació a totes les seves reivindicacions, bé, afecta el seu estat de salut. I el fetge és un òrgan altament sensible a tot això. I des de la xarxa de drets socials, on també varem estar parlant d'aquest tema, varem acordar conjuntament que presentàvem nosaltres aquesta moció.

També recordar que dissabte a les 12 del migdia davant de la Generalitat hi haurà una concentració per continuar reivindicant les qüestions que ara presentarem, que queden recollides a la moció, però que de manera, espero ser breu, comentarem.

Coneixen vostès, doncs, que aquesta malaltia vírica té un final desastrós, és a dir, un final que porta al desenvolupament de cirrosi o d'adenopaties, és a dir, de càncer hepàtic. I, per tant, no estem parlant de qualsevol cosa, estem parlant de la salut de moltes persones.

També és veritat que la detecció d'aquesta malaltia no és fàcil, moltes persones no desenvolupen aquests símptomes i, per tant, desconeixen que tenen aquesta malaltia, i sembla que només estan detectades un 40 per cent de les persones que podrien tenir aquesta malaltia.

L'evolució del tractament, doncs, també ha anat variant: en aquests moments, el tractament que reben la major part d'aquestes persones és l'Interferon; l'Interferon a part d'administrar-se amb dificultats, també té molts efectes secundaris. I des de fa un any la Unió Europea ha donat, diguéssim, el reconeixement, des del 15 de gener de l'any passat, l'Agència Europea del Medicament autoritza la utilització d'un nou medicament d'aquests que se'n diuen d'última generació, que no té efectes secundaris i que, a més a més, l'Interferon el que feia era frenar, aquest nou medicament, que tothom el coneix com a Sovaldi, té la missió de remetre la malaltia i, per tant, eliminar el virus causant d'aquesta malaltia. Per tant, això és una qüestió importantíssima.

L'empresa multinacional que comercialitza aquest medicament és una empresa americana, una multinacional farmacèutica americana que es diu Gilead, i que ven aquest medicament i en té la patent i l'exclusiva. Això fa que un medicament que costa menys de cent euros fabricar-se, en aquests moments s'està venent a l'entorn de 25.000 a 50.000 euros, el seu tractament, és a dir, les dosis necessàries per tractar una persona. És clar, aquestes diferències econòmiques només fan que portar-nos a dir que, evidentment, aquí hi ha uns guanys econòmics amb unes multinacionals que estan jugant amb la salut d'aquestes persones. Perquè, és clar, això està portant que, per exemple, l'Estat espanyol hagi restringit molt l'aplicació d'aquest fàrmac pel seu cost, però altres països estan aconseguint preus molt més econòmics. I fins i tot, països com l'Índia han aconseguit que aquest medicament sigui amb un cost baixíssim pel fet que a darrere la premissa d'interès públic hagin aconseguit expropiar aquesta patent.

Per tant, es demana que davant d'aquesta situació també l'Estat espanyol pugui fer aquesta declaració d'interès públic per aconseguir rebaixar el preu de cost a aquest medicament.

Per tant, és clar, les persones malaltes d'aquesta malaltia, en aquests moments són coneixedores que aquest medicament podria salvar-los la vida i, en canvi, el que estan rebent en els centres, en els hospitals o en els CAP on van és moltes vegades la comprensió dels metges però la incapacitat de poder administrar aquest medicament pel fet que no disposen dels recursos econòmics.

S'ha creat el Plan Estratégico Nacional para el abordaje de la hepatitis C, precisament avui s'han trobat a Madrid, però les plataformes consideren que les conclusions són molt poc ambiciosos i molt poc integrals, perquè no només es demana l'administració d'aquest medicament a totes les persones afectades, sinó també fer millores per detectar totes les persones que pateixen aquesta malaltia, també fer programes de prevenció, formació del personal sanitari... És a dir, té totes unes implicacions que no s'estan treballant en aquest Plan Estratégico Nacional para el abordaje de la hepatitis C.

També, no s'han inclòs en els pressupostos del 2015 partides suficients, i sembla que això només arribaria a poder tractar unes cinc mil persones, el que suposaria ni la quarta part dels afectats que podrien rebre tractament.

A més a més, també val a dir que al capdavant d'aquest Plan Estratégico Nacional para el abordaje de la hepatitis C s'ha posat una persona, un català, un tal Joan Rodés, que és exgerent de l'Hospital Clínic de Barcelona, precisament una persona molt lligada a la patronal farmacèutica, la qual cosa, doncs, també ha aixecat moltes sospites pels afectats en el sentit d'entendre que potser no defensarà bé els afectats, sinó que pot arribar a defensar millor els interessos d'aquesta multinacional Gilead.

I també volia afegir que el 20 de novembre passat en el Parlament de Catalunya es va aprovar una proposta de resolució sobre fer un pla integral aquí a Catalunya i igualment no s'ha fet res, no s'ha començat a trobar aquesta comissió, ni els pressupostos que s'estan treballant des del Parlament de Catalunya inclouen cap partida específica pel que respecte al tema.

Per tant, entenem que no podem deixar de donar solucions a les persones afectades perquè s'enriqueixin unes multinacionals farmacèutiques. No entenem que s'hagi d'anar desmantellant la salut pública. I no podem permetre que persones afectades que tinguin una possibilitat de curació vegin restringit l'accés a aquesta medicació. I, per tant, entenem que les retallades maten, no?, i acaben podent matar persones, i entenem que això de cap de les maneres ha de ser possible.

També voldria comentar de fer unes petites modificacions en el redactat dels acords, en el punt tercer i quart: substituir la paraula «reclamar» per «demandar», i també en el punt tercer posar, «demandar al Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad que continuï o segueixi agilitzant al màxim els tràmits administratius». Demanem que consti en acta fer aquestes petites modificacions.

Intervé la senyora Anna Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, des del grup municipal de la CUP, en primer lloc, agrair al Grup d'Iniciativa la bona voluntat de presentar conjuntament aquesta moció amb nosaltres, perquè nosaltres ja teníem al cap presentar-la també en aquest Ple i quan varem saber la seva intenció els hi varem demanar de presentar la mateixa moció conjuntament, i agrair-los aquesta bona predisposició.

Jo no tornaré a repetir els arguments que la senyora Terés ja ha explicat molt bé de quina és la realitat en tot aquest tema, però sí destacar això, que nosaltres pensàvem que era important presentar aquesta moció avui per reconèixer la valentia i la força de tots els afectats per l'hepatitis C, molts d'ells estan organitzats en associacions, d'altres no. S'estan mobilitzant des de fa unes setmanes i uns mesos per fer pública la injustícia, que ha explicat molt bé la senyora Terés, que estan patint.

Agrair-los també a ells i a elles aquesta actitud de no abaixar els braços i donar a conèixer el que està passant, perquè això ens ajuda també com a societat a ser molt més conscients de la realitat tan dura a què ens estan sotmetent les grans empreses farmacèutiques, que prioritzen els guanys econòmics desproporcionats a salvar vides humanes.

A més a més, pensem també que aquesta moció és una bona manera de fer saber el suport d'aquest Ajuntament nostre a tots els afectats i per reconèixer també la vàlua de tots els professionals de la sanitat, que tot i patir totes aquestes retallades que estan

patint últimament continuen tirant endavant la seva feina de manera molt valuosa.

A més a més, també aprofitar la ocasió per denunciar, com ja hem comentat, l'abús i aquest xantatge de la indústria farmacèutica, que està demanant això, 25.000 euros per persona per al tractament, quan els costos reals són molt més baixos.

I finalment, fer aquesta crida a restablir una sanitat pública com a capdavantera que ha estat fins ara, amb tots els recursos necessaris per salvar vides, que és per això, de fet, que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya i de l'Estat espanyol paguem els nostres impostos, per poder tenir aquests serveis primordials com són la sanitat i l'educació, entre d'altres, que tots en algun moment determinat de la nostra vida necessitem. I pensem que per això han de ser capdavanteres i ens han de servir per poder tirar endavant.

I demanar també tant al Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya com al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat de l'Estat espanyol, una mica més de claredat, de transparència, més voluntat de diàleg perquè hi està havent tots aquests dies uns balls de xifres, no s'acaba de saber ben bé quin és el nombre de persones afectades i de persones que estan rebent el tractament. Hi ha una mica de confusió, no s'està rebent a tots els representants de les diferents associacions organitzades en aquest tema, i això ens sembla que també és greu i que s'ha d'acabar amb això.

Sabem que estan havent-hi moviments gràcies a aquestes mobilitzacions, però ens sembla que encara no és suficient.

Per tant, no m'estenc més i demano també el vot favorable dels diferents regidors de l'Ajuntament. Gràcies.

Obert debat, intervé la senyora Pia Bosch, en nom dels cinc regidors no adscrits que representa, qui exposa, per part nostra donarem suport a la seva moció. Ens circumscriurem al debat sobre els temes que planteja concretament la moció, per descomptat, en el reconeixement de la feina que està fent tot el personal sanitari i de recerca; manifestar aquest suport als afectats, que, per descomptat, l'han de tenir tot; reclamar també al Ministeri de Sanitat aquesta agilitació dels tràmits i de les negociacions amb els laboratoris; reclamar aquesta coordinació de la qual vostès parlen, i traslladar aquests acords als diferents grups polítics.

Per part nostra també fer unes consideracions addicionals. Sobre el tema de la recerca i dels costos de la recerca i de garantir la sostenibilitat de la recerca, aquest és un tema interessantíssim del qual vostès han parlat, molt complex i, per tant, que ens sembla que en el context d'aquesta moció és difícil poder-lo abordar, perquè requereix, si es vol que la recerca de nous medicaments es faci des de l'àmbit privat, un finançament i unes inversions que en aquest moment no s'estan donant. I per tant, és tot un altre tema que jo crec que hauríem d'obrir. I el que és important és que pensem la manera de garantir que es continua fent recerca de nous medicaments; són recerques enormement costoses. I per tant, aquest és un capítol que mereix, doncs, ser tractat amb tot el rigor i tota la profunditat i pel qual nosaltres estem també molt i molt interessats.

En concret i sobre el tema del virus de l'hepatitis C i dels nous tractaments: fins al 2013 a Catalunya –i parlem de Catalunya perquè ens sembla que també hem de parlar de les responsabilitats del Govern de Catalunya, de les quals en la moció que vostès ens han presentat se'n parla poc– es tractaven 2.500 pacients, i es tractaven amb diferents tractaments, que fins aquest moment, doncs, han tingut eficàcies de diferent tipus. Aquesta nova medicació que ara es planteja té un cost, com vostè deia, de 25.000 euros per pacient. I fins ara a Catalunya s'han tractat 800 persones amb aquest medicament. S'ha de dir que aquest medicament tampoc és miraculós, és a dir, en algunes persones funciona, en altres funciona i després al cap d'un temps, després d'haver negativitzat el virus, es torna a reproduir. En fi, no és un medicament que garanteixi una curació de tots els malalts. És un nou medicament, és una nova possibilitat i a Catalunya s'ha aplicat en els malalts que estaven en una situació més

delicada, de peritransplantament, s'ha dit.

Però el que no s'ha fet a Catalunya és avaluar quants més pacients ho necessitarien, per a quants més pacients seria indicat aquest tractament. I el que a nosaltres ens sembla és que el que s'ha de garantir és, per una part, que s'estudia i que els criteris d'indicació es fan sense pensar en absolut en el cost que això pugui tenir, és a dir, que tots els malalts tinguin garantit que s'estudiarà el seu cas i se'ls aplicarà el tractament que sigui sense que això tingui a veure amb el cost que té aquest tractament. Però que tampoc en aquest moment podem pensar que s'ha d'aplicar als 2.500 pacients, en el cas de Catalunya, perquè no se sap. Per tant, aquesta és una qüestió que creiem també que s'hauria de demanar al Govern de Catalunya, que fes aquest estudi en profunditat, i que el doctor Rodés, que és un eminent hepatòleg, també podria haver estat requerit pel Govern de Catalunya per fer aquesta feina; l'ha requerit el Govern de Madrid i ens sembla bé que vagi a fer-ho a Madrid, però ens sembla que hi ha grans hepatòlegs a Catalunya que podrien haver rebut aquest encàrrec i que podríem tenir en aquest moment ja més informació sobre quins pacients són tributaris, en funció d'uns criteris d'indicació més acurats que els que tenim ara, de rebre aquest nou tractament i de beneficiar-se'n.

A Catalunya també ho podem fer millor. El que és important és que ha de quedar clar que el preu no ha de ser el tema. S'ha de fer aquesta negociació que vostès deien, però aquests diners han de sortir d'on sigui dels pressupostos públics. Perquè el que no pot ser és que es decideixi el tractament d'un malalt no en funció del tipus de malaltia que té, no en funció de la seva situació de salut, sinó en funció del preu.

Per tant, per nosaltres aquest és el tema rellevant i primordial, i que això qui a Catalunya ha de garantir que s'apliqui amb rigor és el Departament de Salut, a més a més de tot el que vostès diuen en la seva moció, que, per descomptat, pel que fa a la part dispositiva té tot el nostre suport. Per tant, el nostre vot serà favorable.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, des de la nostra formació considerem que mai cap qüestió econòmica pot passar per davant dels drets dels ciutadans, i això és encara més evident quan parlem de la salut de les persones: la sanitat, des del nostre punt de vista, ha de ser entesa com un dret, com un servei, no pas com un negoci, i això no ens cansarem de repetir-ho. Justament per aquest motiu defensem la sanitat pública.

En aquest sentit, estem completament d'acord amb la moció, creiem que tot ciutadà afectat per una malaltia té dret a ser tractat amb la millor medicació de què es disposi, independentment del seu cost. Aquests dies hem vist, com ja s'ha dit, les protestes de persones, associacions, plataformes denunciant la política farmacèutica del Govern del PP i defensant la sanitat pública i els tractaments adequats per als malalts, ja sigui en el cas de l'hepatitis C o d'altres malalties greus.

Creiem, en conseqüència, que l'Ajuntament de Girona ha de donar suport a aquestes persones i als afectats que resten a l'espera de rebre aquestes medicacions, i per tant, el nostre vot serà favorable.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, primer, mostrar el suport als afectats, per descomptat, a les famílies i a les entitats que estan treballant i donant suport en aquest àmbit. Ho explica bé la moció i en la intervenció de les dues regidores, quins són els avantatges d'aquests nous fàrmacs, d'aquests antivirals, que no només són més eficaços, sinó que, i sobretot, disminueixen els efectes secundaris, cosa que millora i molt la qualitat de vida d'aquests afectats.

Per tant, no crec que en cap cas es digui que l'efectivitat és del 100 per cent, de fet, malauradament, en molts medicaments no ho és, sinó que hi ha més efectivitat i, a més a més, disminueix molt els efectes secundaris, que són bastant greus en alguns d'aquests medicaments.

Ens trobem novament en l'àmbit sanitari amb una problemàtica de retallades econòmiques, de retallades de drets adquirits i de disminució de qualitat del servei que es dona. En cap cas, ja s'ha dit, però no està de més repetir-ho, el criteri econòmic no ha de ser el que regeixi un servei, i menys un servei públic i menys el sanitari; per tant, és d'especial gravetat que ens trobem davant d'aquesta situació, perquè estem parlant de la qualitat de vida d'afectats, que en el cas de Catalunya, i segons dades de salut, estaríem parlant d'uns trenta mil afectats, dels quals 1.978 pacients d'hepatitis C tractats, amb un cost d'uns 22 milions d'euros finançats per l'administració catalana. D'aquests 1.978, 693 ja haurien rebut aquests nous fàrmacs. Però, en qualsevol cas, són números molt per sota del que haurien de ser, sempre a criteri, evidentment, del facultatiu i mai per criteris econòmics. Per tant, aquest ball de dades que hi ha hagut també em sembla especialment lamentable quan estem parlant d'un tema com és el de la salut.

Per tant, reitero el suport als afectats i a les seves famílies. I per descomptat que donarem suport a aquesta moció.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup donarà suport a aquesta moció presentada avui en el Ple d'aquest Ajuntament amb relació a tots aquells malalts i afectats per l'hepatitis C.

Jo faré, malgrat compartim el que la part dispositiva d'aquesta moció demana, no tant la part expositiva, però també fa molt de temps que quan parlem de mocions com que el que s'aprova és la part dispositiva, jo recordo que un dia amb el senyor Olòriz fins i tot varem arribar com a l'acord de dir de l'expositiva no en fem el cavall de batalla a l'hora de decidir el vot perquè al final el que queda aprovat és la part dispositiva i no l'expositiva. Però sí que arran d'alguna de les consideracions que fan en aquesta part expositiva, malgrat també he de dir que no són afirmacions seves, sinó que hi han posat entre cometes declaracions que han fet representats dels diferents sectors afectats per tot aquest tema de l'hepatitis C, doncs, sí que a mi m'agradaria fer algunes consideracions.

Primer de tot, la senyora Terés deia tot allò que no contempla el pla estratègic, que està fent el ministeri; bé, jo li demanaria a la senyora Terés, doncs, que esperi a conèixer el pla estratègic. Avui hi ha hagut la primera reunió, que ha estat la reunió de coordinació, en la qual s'ha tancat el grup d'experts que portaran a terme la coordinació i aquest pla estratègic. I per tant, ara veurem com es desenvolupa. El que sí que està clar és que l'objectiu principal d'aquest pla és abordar d'una forma eficient i controlada aquesta malaltia, l'hepatitis C, que es produeix per aquest virus, el de l'hepatitis C, i que tindrà quatre línies estratègiques: conèixer quina és l'epidemiologia més precisa possible; establir els criteris científics clínics que permetran establir les prioritats terapèutiques; crear un registre de pacients amb la malaltia per poder seguir la seva evolució, perquè no només és important que arribi el medicament als pacients, sinó que s'estudiï en cada cas quina és l'evolució d'aquests pacients, i la quarta línia estratègica, incloure en el tractament els nous fàrmacs que apareixeran en els propers mesos.

I aquí també volia fer una consideració: primer, dir que Espanya és un dels primers països de la Unió Europea que ha inclòs els nous fàrmacs que ja estan aprovats en el seu sistema nacional de salut; no tots els països de la Unió Europea, no tots els estats membres ja els tenen inclosos. Espanya ha sigut un dels primers d'incloure'ls. De la mateixa manera que serà un dels primers d'incloure aquests nous dos medicaments que han de sortir durant l'any 2015 al mercat, que són les combinacions, no és un medicament nou per si, sinó que és un medicament nou en el sentit que combina dos elements dels medicaments que ja existeixen actualment. El primer s'espera que surti al llarg del primer trimestre del 2015 i de cara al segon trimestre, un segon tractament que combina tres principis actius i que, per tant, també pot ser una solució per als pacients.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres sí que el que demanariem, doncs, és això, que es confiï en aquest pla estratègic que s'està treballant perquè són de reconegut prestigi totes les persones que en formen part. La senyora Terés i la senyora Bosch també s'hi han referit, el coordinador serà Joan Rodés, que en aquests moments és el president de l'Institut d'Investigació Sanitària de l'Hospital Clínic, ho és actualment, i per tant, és un facultatiu de reconegut prestigi; hi haurà també Agustín Albillos, que es de l'Hospital Ramón y Cajal, de Madrid; Alfonso Moreno, que és catedràtic de farmacologia de la Universitat Complutense; Javier Crespo, que és cap de Servei del Digestiu de l'Hospital Universitari Marqués de Valdecilla, de Cantàbria; hi haurà una altra catalana, Maria Buti, que és cap del Servei de Medicina Interna del Servei Hepatològic de l'Hospital General Universitari Vall d'Hebron, de Barcelona, i Antonio Andreu, que és de l'Institut de Salut Carlos III, de Madrid. Però no només hi hauran experts espanyols, nacionals, sinó que també hi hauran experts internacionals, en aquest cas, doncs, una persona, Massimo Colombo, de l'Hospital de Milà; Michael Manns, de l'Escola de Medicina de Hannover, i Jean-Michel Pawlotsky, del Departament de Virologia a l'Hospital Universitari Henri Mondor, de Créteil, que està a França.

Per tant, creiem que l'equip que portarà a terme aquest pla estratègic per lluitar contra aquesta malaltia, contra l'hepatitis C, farà una gran feina, que hi estan representats els facultatius, que és el que es necessita. I per tant, deixem treballar aquells que en saben, que a vegades els polítics tendim a ficar-nos possiblement en més coses de les que ens toquen en moments molt concrets. I per tant, nosaltres estem convençuts que tot allò que s'està fent des del ministeri s'està fent en la bona línia, que segurament tots desitjaríem que arribéssim a més pacients i que, a més, hi arribéssim al més ràpid possible, però que també és important que deixem treballar al comitè que redactarà aquest pla estratègic.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, el nostre grup ja va manifestar d'inici el vot favorable a aquesta moció, per tant, em sembla que també és per unanimitat que aquest Ajuntament aprovarà aquesta moció, i no podria ser d'altra manera.

Jo també posaré de manifest que no entraré a debatre el que s'ha exposat, sinó aniré directament a la part dispositiva pròpiament de la moció, perquè comparteixo el manifestat per la senyora Bosch que el debat pròpiament de la inversió i el finançament necessaris d'investigació donaria origen a un debat molt més complex i que realment no es pot simplificar amb afirmacions que s'han fet aquí.

No es tracta d'una qüestió ni d'efectivitat del medicament ni de cost del medicament, sinó, com deia avui el diari *El País*, arriba la penicil·lina de l'hepatitis C; per tant, es tracta d'una oportunitat de salvar vides, d'ajudar la societat i, en aquest cas, facilitar el tractament d'una malaltia que estan patint ciutadans, és igual el nombre, sinó el que existeixi, i és aquesta medecina que pot salvar a la gent que té aquestes malalties.

Per tant, no podria ser d'altra manera per part del nostre grup manifestar el vot favorable a la moció presentada.

La senyora M. Núria Terés demana la paraula.

El senyor alcalde, dirigint-se a la senyora Terés, comenta que no hi ha hagut cap discrepància, vostè s'ha allargat dos torns, però d'acord, endavant, té la paraula.

Fa ús de la paraula la senyora Terés, qui expressa, només volia felicitar-nos per aquesta unanimitat, que és evident que el que cal és celeritat i no entretenir-nos, que cada dia es moren dotze persones per aquesta malaltia i que és evident que això córrer pressa. I que l'èxit de la penicil·lina va ser l'abaratiment del seu cost. I aquí tenim una oportunitat d'abaratir-la aconseguint això, que no sigui un negoci de les

multinacionals farmacèutiques, sinó que sigui el negoci dels drets de la salut de la ciutadania.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

10. Moció que presenta el grup municipal de la CUP per l'aplicació de mesures e transparència i participació en el pressupost municipal.

S'ha desestimat la proposta següent:

Atès que l'estat de les finances de l'Ajuntament de Girona i la gestió pressupostària és una qüestió especialment significativa de l'acció municipal, i un tema que té un interès rellevant per a la ciutadania gironina;

Atès que garantir la transparència, l'accés a la informació i la participació ciutadana per part de l'Ajuntament de Girona és, a més d'un dret legal, una forma imprescindible d'apropar les veïnes i veïns de la nostra ciutat a la gestió municipal dels afers públics i millorar l'acceptació i la identificació de la ciutadania envers les polítiques i la gestió de l'Ajuntament;

Atès, així, allò que disposa el Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Girona, segons el qual la ciutadania gironina té dret a "rebre una informació àmplia, puntual i objectiva sobre els assumptes municipals" (art. 92) a través, entre d'altres mitjans, de "[...] conferències o intervencions públiques, exposicions, anuncis o d'altres, que promourà l'Ajuntament sobre els temes que puguin tenir un interès rellevant per als ciutadans en general, o per a col·lectius específics" (art. 94);

Atès que el Reglament Regulador de les Institucions de la Participança de l'Ajuntament de Girona estableix la figura de l'Audiència Pública, que defineix com "l'espai de participació reservat a la presentació pública per part de l'Ajuntament i debat posterior entre Ajuntament i ciutadania, de qüestions especialment significatives de l'acció municipal [...]";

Atès que el passat 10 d'abril del 2012 es va organitzar una primera audiència pública sobre les ordenances fiscals i el pressupost de l'exercici 2012, però que aquesta experiència no ha tingut continuïtat en els exercicis 2013 i 2014;

Atès que en els darrers exercicis s'han aplicat nous mecanismes de participació i transparència com ara els anomenats "pressupostos participats" o el web <http://www.girona.cat/governobert>;

Atès, malgrat això, que és necessari aprofundir i introduir nous avenços en els mecanismes dels quals disposa actualment l'Ajuntament pel que fa a la informació, la participació i la implicació de la societat gironina en la gestió dels recursos municipals;

Per tot això, el grup municipal de la CUP proposa al Ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents acords:

Primer.- ORGANITZAR una Audiència Pública per sotmetre a informació i debat ciutadà el contingut del pressupost municipal i les ordenances fiscals del 2015.

Segon.- Un cop aprovat definitivament, publicar en format electrònic i editable el contingut íntegre i detallat del pressupost municipal del 2015 al web <http://www.girona.cat/governobert>;

Tercer.- Iniciar un procés per replantejar a fons els anomenats "pressupostos participats" de cares a l'exercici 2016, per tal d'aprofundir en la implicació i participació ciutadana respecte a la gestió dels comptes municipals;

Quart.- Incorporar, en el marc d'aquest procés, mesures com ara l'augment substancial de la quantitat pressupostària destinada als "pressupostos participats" i la celebració de consultes vinculants per a projectes o despeses de caràcter plurianual.

Presenta la proposta el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, des del Grup Municipal de la CUP presentem una moció per fer aplicar mesures de foment de la transparència i la participació en la redacció del pressupost municipal a l'Ajuntament de Girona.

Ara fa uns mesos l'Assemblea Nacional Catalana va celebrar un debat amb l'entitat Nova - Innovació Social on es van convidar representants de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. I en aquest debat es va considerar que a Catalunya i en molts ajuntaments del nostre país hi ha una manca de transparència i en general de mala qualitat democràtica. I això, doncs, és un signe que les coses no rutllen com ho haurien de fer i com ho farien en una democràcia de més qualitat.

Mesures com apropar la informació a la ciutadania explicant amb pèls i senyals i d'una forma entenedora i clara el que fa una administració són mesures de mínims democràtics que un país avançat i civilitzat hauria d'implementar.

El descrèdit de la política, la crisi econòmica i social generada per la fallida del sistema capitalista, la manca de transparència, afegit a uns índexs alarmantment elevats de corrupció, aconsellen que pel bé de tots plegats, des del nostre punt de vista, no s'escatimin esforços i recursos a fomentar la transparència i sobretot la participació.

Això van ser resolucions, reflexions que van sorgir en aquest debat i que nosaltres pensem que podem recollir i podem traslladar al nostre municipi, perquè apoderar la ciutadania i fer-la partícip i protagonista de la política municipal és no només una manera intel·ligent de sortir o intentar fer front a aquesta crisi salvatge que ens assetja, sinó un requisit imprescindible per no perdre el tren de la modernitat i del progrés i fugir de la mediocritat en què, per desgràcia, porta instal·lat el nostre petit país els darrers trenta anys d'autonomisme.

Per tots aquests motius, nosaltres avui presentem aquesta moció per aplicar mesures de transparència i participació en la redacció d'una eina tan important per a un municipi com és el pressupost municipal.

Hem de dir també que, efectivament, la nostra ciutat, Girona, ha fet passes importants en aquest sentit, i avui en ple segle XXI, a l'any 2015, a Girona ja tenim mesures de democràcia participativa; això és una realitat i s'ha de valorar molt positivament. Però pensem que cal anar més enllà i que cal aplicar mesures de mínims que ens ajudaran a tots plegats a reforçar la democràcia i a combatre la desafecció, fruit del descrèdit general que s'ha apoderat de la política.

Pensem que aplicar mesures com una audiència pública oberta a la ciutadania, publicar en format obert les dades del pressupost, en un format que permeti a la ciutadania treballar i familiaritzar-se amb els números del pressupost o avançar cap a un model basat en la celebració de consultes populars i de referèndums vinculants per decidir partides pressupostàries de ciutat o de caràcter pluriennal, pensem que això ens farà avançar i ens enfortirà com a societat i com a ciutat i com a col·lectivitat.

Els punts que hem presentat, no ens enganyem, si la CUP governés, intentaria aplicar mesures molt més avançades, però entenem que Girona ha de fer passes decidides i fermes i que s'han d'aplicar mesures que siguin assumibles per a tots plegats en aquests moments. I estem convençuts que el que proposem en aquesta moció és perfectament assumible pels grups municipals que hi ha aquí presents, i que, de fet, la majoria dels grups municipals aquí presents segur que en els seus programes electorals quan es van presentar a les eleccions de 2011 no hi ha cap contradicció amb el que nosaltres proposem.

També és veritat que amb referència al punt 1, referent a celebrar una audiència pública, que ja se'n va fer una l'any 2012 a petició una mica d'una moció que vam presentar nosaltres, pensem que l'ideal seria fer-la al començament del procés de tramitació, però també és veritat que a aquestes alçades en què la regidora ja ens ha enviat fa molt poques hores les dades del pressupost i ben aviat segurament ja el debatrem i el votarem, això fa que sigui una mica difícil fer-ho abans. Però, bé,

nosaltres restem oberts a les propostes dels diferents grups municipals i ens agradaria que tinguéssim un debat serè i obert amb relació a aquesta qüestió. Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Joaquim Bonaventura, en nom dels cinc regidors no adscrits que representa, qui exposa, nosaltres –parlo en nom propi dels quatre companys del grup– en un principi veiem bé aquesta moció. I prèviament al Ple nosaltres plantejàvem als companys de la CUP que la proposta d'acord pel que fa al primer punt, que hi hagués l'audiència pública, que aquesta es pogués fer com una qüestió prèvia abans de l'aprovació per part del Ple del pressupost municipal de l'any 2015. Segurament, aquí és una qüestió que no depèn, diguem-ne, de la gent que fa la proposta, sinó que el Govern ens pogués dir si això és o no és possible.

En qualsevol cas, nosaltres entenem que sí, sempre que això no endarrerís excessivament l'aprovació o el debat dels pressupostos de la casa del 2015.

I, bé, en tot cas, una audiència pública justificaria que hi hagués un endarreriment d'uns quants dies i, si fos per cas, setmanes, per tal que el Ple ho debatés. Però que l'audiència pública fos útil en el sentit que els ciutadans que hi participessin poguessin fer aportacions que el pressupost pogués contemplar. Perquè, si no, més que una audiència pública seria un acte informatiu, i nosaltres considerem que l'acte informatiu com a tal també estaria bé, però l'audiència pública tingués una utilitat i, diguem-ne, escoltés i garantís que algunes qüestions que els ciutadans plantegen es poguessin contemplar.

I ja s'entén que el pressupost és limitat, hi ha algunes qüestions que estan molt tancades, els capítols I, etcètera, però sí que hi ha unes quantes qüestions amb relació a les inversions a la ciutat que els ciutadans poden assabentar-se'n, participar-hi i també dir-hi la seva.

Per tant, nosaltres en un principi si la CUP contemplés la possibilitat que el primer punt fos previ al Ple, hi votariem afirmativament; en cas que no fos així, nosaltres ens abstindriem, almenys en aquest punt. Els altres entenc que hi estem d'acord.

La qüestió que els números es publiquin, això pel que hem estat veient s'està fent. És veritat que podria fer-se d'una manera que s'entengués més fàcilment. Però això és un esforç que entre uns i altres podem anar-hi dedicant.

I també el Govern ha manifestat diverses vegades que els pressupostos participatius per barris tenen un recorregut a millorar. Bé, tots hem considerat que hi ha un recorregut a millorar i que estic segur que tant els que governen ara com els que governin a partir del mes de maig hauran de fer un esforç per millorar aquest aspecte de participació i també que la gent hi participi votant. En tot cas, la postura nostra seria aquesta.

Fa ús de la paraula el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui expressa, la formació a la qual pertanyo sempre s'ha mostrat favorable, i així ho hem manifestat, a totes aquelles mesures a favor de la transparència en la gestió de les institucions i a tot allò que acosti les administracions als ciutadans i que facin possible la participació de la gent en la presa de decisions. Entenem que d'un tema com el pressupost això és encara més important i, per tant, veiem que la proposta de la CUP va en aquesta direcció i el nostre vot serà favorable.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, m'ha anat bé el final del portaveu de la CUP, animant el debat i les consideracions que puguem fer els diferents grups municipals entorn d'aquesta moció, perquè precisament tenia preparades algunes consideracions a fer, però abans voldria aprofitar, havia estat un cavall de batalla de tots els anys amb la regidora Planas, el paper del Consell Econòmic i Social en els pressupostos i ja aprofito, ja que parlem de pressupostos i com que el Consell Econòmic i Social entenc que està liquidat, veure quin paper

tindran els agents econòmics i socials aquest any. No sé si n'han tingut en l'elaboració, però, en tot cas, si hi haurà alguna mena de dictamen, o consell, o informe al respecte. I ja entrant més a fons amb la moció, per descomptat que donarem suport a totes aquelles mocions que vagin en el camí de més transparència i més participació, o d'incorporar la veu del ciutadà a la presa de decisions, penso que és positiu. Entrant en les propostes d'acord, en el punt tercer, on diu «iniciar un procés de replantejar els pressupostos participats», penso que hi ha una taula on es feia precisament una anàlisi de com havia anat l'any i es plantejaven possibles millores de cares als pressupostos següents. Crec que aquest seria un bon àmbit, crec que hi estaven representades les diferents associacions de veïns, partits polítics, Govern i alguna entitat. Per tant, penso que aquest seria un bon àmbit de reflexió i de millora per als pressupostos participats.

Crec que en aquest mandat ens hem situat o ens hem centrat molt a participació ciutadana en aquests pressupostos participats i, és clar, la participació ciutadana és molt més. I en la participació ciutadana no és tan important a vegades el resultat de, sinó el camí que segueix per arribar a aquest objectiu. I, en aquest sentit, penso que més enllà de repartir una part del pressupost als diferents barris i iniciar en alguns casos una cursa de quin és el projecte guanyador, valdria la pena plantejar un projecte més global, més d'àmbit de ciutat, en el qual realment poguéssim iniciar-nos l'equip de govern que hi hagi i els diferents partits polítics en experiències, doncs, més profundes de participació ciutadana i d'incorporar la veu del ciutadà en la presa de decisions, més enllà de determinar projectes concrets i tancats, que en alguns casos ha semblat més una subhasta que un procés de participació ciutadana, si em permeten l'expressió.

I quant al contingut de la web de Govern Obert, que també se n'ha parlat, he tingut l'oportunitat d'aprofundir tant en la informació que es dona dels pressupostos, crec –i ja n'havíem parlat amb la regidora– que potser valdria la pena que fos una mica més detallat l'estat d'execució del pressupost. Perquè en aquests moments, si no m'equivoco, surt l'execució dels diferents capítols, però d'una manera molt general i potser valdria la pena anar introduint algun projecte ja que havíem parlat de fer pressupostos per projectes, algun projecte concret i la seva execució.

I respecte al pla de mandat, on també hi ha informació dels deu eixos que s'han proposat en aquest mandat fins al maig de 2015 i del prop de dos-cents objectius, amb un percentatge d'execució, crec, sobre el 90 per cent. També crec que valdria la pena un major nivell de detall, perquè, a tall d'exemple, un dels objectius que és aconseguir la cohesió de barris es dona per finalitzat, simplement finalitzat, i jo crec que segur que hi hauria més feina a fer i un major nivell de detall ens donaria una idea més aproximada de quines accions s'han fet i quines calen fer per al futur.

Jo crec que això és tot.

Intervé la senyora M. Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, aquesta moció fa èmfasi amb això, amb importància de la transparència i la participació, sobretot en aquests moments de retrocés democràtic generalitzat, no específicament de la nostra ciutat, però sí que estem vivint un retrocés important i és evident que necessitem avançar i evolucionar.

És evident que cal agilitzar metodologies participatives, hem de simplificar per posar més a l'abast de tot tipus de ciutadania, perquè, si no, s'acaba convertint en el fet que els especialistes d'un determinat perfil professional o un determinat perfil discursiu són els que acaben participant i potser altres no, i potser aquí hem d'explorar moltes altres maneres perquè la gent pugui participar.

Crec que amb aquest tema en aquest Ajuntament varem començar bé, en el tema de facilitar la participació de les entitats en el Ple, penso que això va ser un moment important d'aquest mandat, i després amb els pressupostos participats, però potser sí que hi ha un cert estancament i penso que amb aquest tema hem d'estar

permanentment atents, i escoltants, i amatents per anar, doncs això, buscant noves maneres, noves fórmules, perquè l'objectiu sempre és el mateix: intentar que el màxim de persones s'impliquin. I sabem que els moments no són bons per a la implicació, però sí que crec que ho hem de buscar i facilitar des de les administracions públiques. És veritat, s'aprèn a participar participant i, per tant, això com més pràctica en fem, més aconseguirem que les persones s'impliquin. I en un moment de retrocés en què altres administracions, i penso en el tema educatiu, en el qual és més fàcil que no es participi, perquè es decideixen les coses més fàcilment, en canvi, suposa un esforç generar participació en els centres educatius i crec que hem de fer aquests esforços. El fàcil és tendir a un nivell de participació més baix, es va més de pressa, no hi ha tants dissensos, però la participació penso que l'hem de buscar en tots els nivells i, per tant, aquesta és la que després ens permetrà que també a nivell municipal puguem recollir-ne els seus fruits.

I, bé, pel que fa a pressupostos participats, ja des d'un primer moment nosaltres varem apostar també perquè, com a mínim, hi hagués un projecte de ciutat en el qual féssim aquest assaig de participació de ciutat. I penso que a vegades es busquen fórmules excessivament rebuscades i excessivament tecnificades, que el que fan és foragitar aquesta participació i hem d'intentar buscar temes de ciutat que puguin tenir més facilitats participatives.

En definitiva, dir que estem d'acord amb la moció i, per tant, endavant.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, la moció que ens presenta avui la CUP, no s'ho agafi malament, senyor Navarro, però té un títol una mica trampa, perquè sembla que si no es dóna suport a la seva moció no es va en favor o no s'està favor de la transparència i la participació. I això en si, bé, nosaltres ho trobem una mica trampa, perquè vostès demanen quatre coses molt concretes i d'aquí ja en diuen «en favor de la transparència i la participació». Bé, vostè demana quatre coses molt concretes i, si no se li dóna suport, no vol dir que no estigui a favor de la transparència i la participació, que a més crec que en aquesta legislatura hem avançat molt en aquest Ajuntament perquè hem unit esforços i hi hem estat d'acord totes les forces polítiques aquí representades des del primer moment. I, per tant, bé, de vegades intentar abonar molt o insistir molt amb mocions cada dos per tres sobre el mateix tema, a veure si així en un moment tot això grinyola una mica i algú no hi dóna suport i sembla que ja no sigui tan transparent, sincerament ens preocupa.

I vaig a la moció. Li ho dic, el meu grup no li donarà suport i li explicaré punt per punt el perquè no li donarem suport. El primer punt, vostè s'ha llegit el reglament de participança que aquí vostè parla? Perquè l'article 10 diu que no ho pot fer, perquè només es pot fer una audiència pública sobre un tema en una legislatura, per tant, no es pot demanar una altra vegada una audiència pública que, com vostè sap, ja s'ha fet en tema de pressupostos i ordenances l'any 2012. Per tant, si tots estiguéssim d'acord que caldria fer-la cada any, parlem-ne i, si fa falta, modifiquem el reglament de participança que tenim a l'Ajuntament. Però el reglament que tenim ara diu el que diu, l'article 10, no sé si hi ha arribat a l'article 10, però no l'enganyo, senyor Navarro, diu això.

El segon punt. Miri, jo he de dir que si en una cosa hem avançat molt en aquest Ajuntament és perquè a la web en aquests moments un està al dia del pressupost gairebé. Jo avui precisament, arrel que la senyora Planas ens ha enviat el pressupost o la proposta de pressupost de l'any 2015, he pogut consultar, i la dada és a 1 de desembre de 2014, quin és l'estat d'execució del pressupost del mateix any 2014, cosa que jo li he de dir que porto dotze anys –onze anys– sent portaveu d'aquest grup municipal en aquest Ajuntament i no ho havia pogut fer. I era una cosa que quan formava part de l'oposició dels altres consistoris li demanava a aquells que en aquell moment governaven, de la mateixa manera que se li demanava al Govern actual fins

que ho ha posat en pràctica. Per tant, el segon punt jo crec que no es pot demanar més perquè tot és accessible en aquests moments a través de la web.

El punt tercer, en què vostè parla de replantejar els pressupostos participatius, hi estem totalment d'acord, i en el punt tercer i el quart nosaltres hi estem totalment d'acord que possiblement això dels pressupostos participatius cal revisar-ho. És veritat, perquè ha estat una cosa nova que s'ha posat en funcionament aquesta legislatura. Però també creiem que possiblement el més idoni i el més correcte és deixar que sigui el nou consistori que surti el mes de maig de les eleccions municipals el qui posi sobre la taula com creuen que hauran de fer a partir d'aquell moment els pressupostos participatius. Primer, perquè el pressupost del 2015 és l'últim que farà aquest consistori, no n'hi hauran més i, per tant, en aquest sentit, segurament aquest equip de govern o aquest consistori començarà aquest procés participatiu, però no l'acabarà, perquè l'acabarà el consistori que surti del resultat de les eleccions del 24 de maig d'aquest any, en què els ciutadans amb el seu vot diran qui volen que els representi en aquest Ajuntament.

Per tant, sí que estem d'acord que cal revisar-ho, però segurament creiem que el més correcte és que aquelles persones que tinguin la responsabilitat a l'Ajuntament, sigui al Govern o sigui a l'oposició, a partir del 24 de maig d'aquest any 2015, siguin els que hagin de decidir com ho volen fer a partir d'aquell moment, perquè no creiem que sigui correcte en aquests quatre mesos que ens queden deixar-ho tot lligat i que els pròxims que vinguin o ho hagin de canviar o els ho vulguem donar tot tant fet que no tinguin capacitat per retocar-ho. Més que res perquè, si ho retoquen, el que nosaltres puguem decidir ara tampoc els servirà per res, perquè, com he dit, no hi ha més pressupost que el que avui la senyora Planas ens enviava pel que fa al consistori actual que avui estem aquí asseguts, en la correlació de forces que tenim en el dia d'avui.

I en el tercer punt, en el qual deia «incorporar», jo crec que amb això la senyora Planas ja l'ha sorprès, perquè ja ha inclòs 200.000 euros més que el milió d'euros que fins a dia d'avui teníem. I, per tant, aprofito per dir que està molt bé que es pugui, però segurament hauria d'anar a més, però també serà una cosa que hauran de fer les persones que ocupin aquests seients de regidors en la propera legislatura que anirà del 2015 al 2019.

Per tant, en aquest sentit, com li deia, no és que no estiguem a favor de la transparència i la participació, tot el contrari, però creiem que la seva moció en si, com he intentat explicar punt per punt, no va més enllà i, per tant, no li donarem suport.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, jo, senyor Navarro, sense ànim de generar polèmica, veig la moció una mica com d'enginyeria política, és a dir, ja l'ha presentat una altra vegada aquí, es va perdre, i torna a repetir amb la mateixa idea, tot i que canviant una mica els conceptes per denotar potser unes peticions diferents. Des de l'equip de govern el que li volem manifestar és que –ja ho ha dit un altre portaveu d'un altre grup– en els darrers tres anys l'avanç que s'ha fet en matèria de participació jo crec que podríem qualificar-ho d'exponencial, la participació al Ple, el procés participat, la web de la transparència, el debat continuat en cada tema urbanístic amb els veïns, l'Audiència Pública del TAV, tres fòrums del TAV, l'Audiència Pública que es va fer en matèria de pressupostos i ordenances... És a dir, com a exemple d'intentar buscar que l'element de participació sigui un element cabdal a l'hora de definir la política de futur de la ciutat, crec que aquest equip de Govern n'ha donat clares mostres.

I amb la petició que feia, jo li confirmo el que ja ha manifestat la senyora Concepció Veray, és a dir, l'article 10 del reglament de participança estableix que no es pot repetir en una mateixa legislatura una audiència prèvia que versis sobre els mateixos temes que vostè demana. Però li afegiria una altra problemàtica i és que ens preocuparia realment que ara s'intentés fer una audiència pública a quatre mesos escassos de les eleccions. Escolti, no ho sé, jo com a equip de govern fins i tot potser estaria content,

perquè el que potser transformariem és que la voluntat del que vostè busca com a procés de participació es transformi en quelcom diferent quan tens unes eleccions tan properes. Per tant, jo crec que també hem de ser una mica més curiosos a l'hora de plantejar aquestes qüestions, més que res perquè es poden entendre de forma jo crec que equivocada i poden portar a un fi que no és el que realment es buscava.

Quant a la segona qüestió, que és la web, i aquí també m'agradaria contestar la senyora Paneque, efectivament surt un primer quadre on vostès tenen el grau d'execució del pressupost, però tenen un enllaç just a sota de la web on poden recórrer i veuran les partides de cada un dels elements de què componen aquest pressupost. Per tant, allò que demanava del major detall, el té en aquesta qüestió d'aquí i evidentment també es porta el pressupost a debat en aquest Ajuntament on s'hi indica cada una de les partides.

I m'he descuidat de fer una reflexió, en el moment en què es va presentar els pressupostos participats, també els voldria recordar que aquest equip de Govern el que fa, cada vegada que es reuneix amb els veïns, és explicar el pressupost general. No només parla de la possibilitat del pressupost participat i del que ha de participar el barri, sinó que fins i tot fa una explicació a les entitats que es personen aquell dia allà d'exactament cada una de les partides que componen el pressupost. Per tant, ja hi ha una informació prèvia, fins i tot, als veïns en aquest aspecte. Per tant, l'esforç d'informació, l'esforç de traslladar i fins i tot de copsar les opinions dels veïns es fa fins i tot en matèria del pressupost, que és el que vostè demanava.

I quant als pressupostos participats, senyor Navarro, el que sí li voldria manifestar és que vostè i jo n'hem parlat, podem coincidir amb molts aspectes de com encarar millor una inversió important a la ciutat de Girona, tot i que hi ha la problemàtica que tothom pensa cap al seu propi barri, que aquesta és una de les reflexions que potser hauríem de començar també a posar a sobre la taula. És a dir, quan el senyor Berlosó i la senyora Planas van a veure cada un dels barris, pocs parlen de nivell de ciutat i parlen molt més proper del seu propi barri i de la necessitat d'inversió en el seu propi barri.

Però aquí es va crear una comissió mixta, que està composada pels partits polítics que estan al consistori, com aquells que no formen part del consistori, la Mesa d'Entitats i un representant de cada associació de veïns. I és aquesta mesa mixta, aquesta comissió mixta, la que va treballar sobre aquest procés participatiu, aquests pressupostos participats, i va elaborar el primer. I, en el 2014, que per cert li diré que les vint-i-una associacions que componen la ciutat de Girona es van adherir i van participar a l'anàlisi de com havia anat el resultat dels pressupostos participats del 2013, evidentment van fer una reflexió de millora i sempre hem d'anar a buscar una millora en aquest aspecte. Però ja hi han representants de la societat que estan allà asseguts i que debaten conjuntament amb els regidors que s'encarreguen de dur a terme o de desenvolupar aquesta tasca, d'intentar buscar aquells elements que puguin millorar aquest procés. D'aquí va sortir fins i tot canviar la imatge amb el «Fica cullerada al teu barri», aprofitar les xarxes socials, un espot publicitari, onze mil punts de llibre, és a dir, tot un seguit d'elements, un augment de quinze dies del termini, perquè els veïns poguessin aportar les seves idees. Tot això va permetre fins i tot també que es pogués votar divendres durant tot el dia i el dissabte al matí. És a dir, les aportacions continuades per part dels agents hi són per millorar aquest procés. A partir d'aquí, també s'han reunit per treballar pel procés el 2015 i ara s'introduirà la consulta electrònica i també es va plantejar i fins i tot incrementar els punts de votació.

Què li volem dir amb aquest aspecte? És a dir que el treball és continuat i que hi ha aquesta comissió mixta que està treballant i són realment els representats de la societat civil els que estan aportant les idees per anar avançant en aquest camp. I vostè, com a representant d'un partit polític, també és membre d'aquesta taula i pot aportar allò que sigui adient en aquesta comissió.

I quant a l'augment, ja ho ha dit la senyora Veray, són 3.200.000 en tres anys, 200.000 euros més aquest any. És a dir, l'esforç en aportació econòmica en el que seria el

projecte d'inversions perquè els ciutadans de Girona participin en allò que s'ha d'invertir crec que és evident. Que es pot anar millorant? Evidentment i s'anirà millorant, per això es va crear aquesta comissió mixta per anar-hi treballant.

Per tant, entenem, com li deia de bon inici, sense ànim de crear polèmica, senyor Navarro, i ho dic seriosament, entenem que la moció, com deien, era una mica trampa i una mica d'enginyeria política i per això no li votarem a favor.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, qui expressa, amb relació a la petició que feia el senyor Quim Bonaventura, nosaltres no tindríem cap inconvenient a incorporar-la. Quan he començat o quan he acabat la meva intervenció he dit que ens agradaria que això fos fruit i què és un debat franc i obert i que seriem totalment flexibles en aquest sentit.

Estem molt d'acord amb les reflexions que feia la senyora Paneque, també les que feia la senyora representant d'Iniciativa, la senyora Terés, pensem que efectivament el camí es fa construint, la democràcia representativa, la democràcia participativa no és quelcom tancat i immutable, sinó que va evolucionant, es va empeltant, es va innovant, es va experimentant i tot plegat és un gran laboratori democràtic que ens permet fer avenços i fer progressos com a ciutat, com a societat, i això no és cap problema, es tracta de tenir objectius clars, objectius elevats i tirar endavant; i som perfectament conscients que dos partits com PP i Convergència i Unió tenen reticències al respecte. Quan la senyora Veray diu que la nostra és una moció trampa, miri, no ho sé, escolti, això s'ho ha fet vostè, això no pretén ser cap trampa. Si vol agafem les hemeroteques, m'és igual, en tot cas, ha parlat de trampa. Això no pretén ser cap trampa, és una proposta d'un grup municipal que considera que la democràcia participativa ha de seguir avançant. Hem dit per activa i per passiva que aquesta ciutat ha fet passos, ha fet progressos, que estan molt bé, però que s'ha d'anar més enllà. I pensem que si l'Ajuntament de Barcelona, que és un Ajuntament molt més complex, molt més robust i més gran i més complex de gestionar ha fet innovacions, com és el tema d'incorporar el format obert, que no vol dir la pàgina web amb dades i ja està; el format obert és una proposta que fa temps van fer els observatoris ciutadans del deute municipals vinculats a l'Auditoria Ciutadana del Deute, que insisteixen que la democràcia participativa, el fet que la ciutadania es pugui apoderar amb les eines pressupostàries ens ajuda a fer que la democràcia no sigui només un patrimoni d'electes i de representants veïnals, sinó que s'eixampli molt més.

Senyora Veray, en referència als punts que vostè ha analitzat punt per punt, miri, escolti'm, nosaltres respectem perfectament que vostès no hi estiguin d'acord, així és la vida, així és la democràcia, vostè té un punt de vista, nosaltres en tenim un altre, però pensem que vostès des de la postura que defensen tenen una amplitud de mires una mica estreta. I, miri, nosaltres no som de deixar-ho tot lligat i ben lligat per als que vinguin, fem la proposta, la fem oberta i de forma flexible, s'acaba un mandat, és veritat, en començarà un altre, però també pensem que és bo que una ciutat, una societat que implementa mesures, aquestes mesures no seria bo que s'enretirin o s'apliquin en funció de les majories que hi hagin. Hem construït un relat plegats en aquesta ciutat, nosaltres que som anticapitalistes i vostès que són capitalistes, doncs miri, entre tots plegats s'ha arribat a una sèrie de consensos i això la ciutat se n'ha beneficiat. I aquests consensos que hem construït amb una dialèctica no exempta de polèmiques, doncs bé, pensem que és un patrimoni de la ciutat. Per això creiem que era important que tant aquest Govern com el que vingui faci aquest tipus de mesures.

I sobre això que el reglament de la participança no preveu fer més d'una audiència pública en un mandat, nosaltres pensem que la llei s'ha d'adaptar al pas dels temps i els reglaments també s'han d'adaptar i que es poden buscar formats i es poden canviar coses perquè sigui possible. Creiem nosaltres que si molts municipis estan fent aquesta fórmula de fer audiències públiques, reunions obertes al màxim de ciutadania possible, Girona també ho ha de poder fer.

I en referència a allò que esmentava el regidor d'Urbanisme, el senyor Ribas, que insistim molt, miri, sí, som de mena, a nosaltres ens agrada picar pedra i evidentment que hem presentat diverses mocions, no només d'aquesta naturalesa i d'aquestes propostes concretes, sinó mocions encaminades a fomentar la innovació democràtica en un Ajuntament com el nostre. Pensem que aquesta moció és molt assumible, ens sap greu que no la votin a favor, però, bé, estem segurs que el relat que Girona ha construït és un patrimoni que perdurarà i que avança. Hi insistim, la democràcia és un laboratori i s'ha d'innovar per no quedar-nos enrere.
Gràcies.

El senyor alcalde dóna la paraula al senyor Joaquim Bonaventura.

Fa ús de la paraula el senyor Joaquim Bonaventura, qui manifesta, només dir que després de la resposta del senyor Navarro, el nostre grup votarà a favor.

Intervé el senyor alcalde, qui agraeix les intervencions i comenta, permetin-me un parell de pinzellades només abans de passar a la votació amb relació a un tema que ens el sentim molt nostre, no només perquè estava al Pla de Govern, sinó perquè el reclamàvem abans d'entrar al Govern de la ciutat, que és el de la participació, de la transparència, el de noves formes de governar. I és cert que, en l'àmbit de la transparència i en la participació, aquest Ajuntament que tinc l'honor de presidir ha posat en marxa mecanismes inèdits en la història de la democràcia local a Girona. Això és un fet i és un fet que volem exhibir amb molt d'orgull. Hi ha hagut un salt de gegant en alguns temes, de gegant, incomplet, ho hem dit sempre, però cada any ha anat a més, fins al punt que s'augmenten les partides que els ciutadans poden decidir i, a més a més, es fan els màxims esforços per garantir que allò que no acaba de funcionar prou bé, perquè estem aprenent tots plegats dels mecanismes de participació anteriors, es corregeixin i es millorin a les properes edicions, i així ha estat en els pressupostos participats de cada any. Hem penjat des de fa temps, no només d'ara, del Govern Obert, l'execució del pressupost amb un enllaç que va directament als capítols a què fa referència aquella quantitat, cal fer un parell de clics més, però és fàcil, és entenedor, molt abans que qualsevol altre Ajuntament de Catalunya. Hem posat en marxa la web del Govern Obert que va a més també, evidentment, no és un estadi final, és un estadi inicial, però que és molt rellevant la informació que en aquests moments té accés la ciutadania. Tenim un nivell de relació amb les associacions de veïns, de comerciants, ciutadanes, en el conjunt de Girona, que no crec que tingui precedents, el nivell de dedicació que els regidors tenen destinada a la relació amb la ciutadania. I, a més a més, hauré completat el mandat amb 3,2 milions d'euros que hauran decidit directament els vots dels ciutadans.

És insuficient? Segur. És incomplet, segur. Però no es pot pretendre que aquest Ajuntament va a la cua en transparència i en participació, perquè si alguna cosa ha fet i algun Ajuntament d'això n'ha pres bona nota ha estat proposar mesures innovadores amb un punt de risc davant del debat ciutadà que hi havia en general i que hi ha en general de voler participar, decidir, voler dir la nostra en allò que decideix un Ajuntament, i ens ha semblat molt bé. Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres el que hem fet no deixarem de fer-ho i anirem a més, però al ritme al qual els ciutadans ens vagin acompanyant i anem compromentent.

Girona és una ciutat que té un nivell de participació i un nivell de transparència raonablement satisfactori i hem d'anar a més. La seva moció crec que pateix d'alguna cosa que li ha dit, no el regidor d'Urbanisme, sinó que el senyor Ribas ha actuat com a portaveu del Grup Municipal de Convergència i Unió, d'un intent de presentar per segona vegada una moció que ja va ser debatuda i democràticament va tenir el resultat que va tenir en el seu moment, a pocs mesos, molt pocs, de l'inici d'una campanya electoral, amb un pressupost que encara no hem aprovat, que encara hem

de començar a discutir, no sabem tampoc si el podrem aprovar o no, estem a l'inici de buscar els suports per tenir-lo. Potser aprovem una moció que no té després possibilitat de desenvolupar-se perquè no hi ha pressupost aprovat i potser l'hem de prorrogar, ja ho veurem.

I finalment el que li deia la senyora Veray també, si hem de canviar coses, canviem-les, però comencem a proposar: «ens agradaria que hi hagués un reglament que permetés una audiència pública cada any d'un mateix tema», a diferència del que diu el reglament de la participança aprovat democràticament per aquest consistori amb altres majories, que és que diu que d'un tema determinat només n'hi pot haver una per mandat. Tan legítima és una cosa com l'altra. Però si alguna cosa s'ha de començar a fer no és fer una proposta a pocs mesos d'unes eleccions que realment està en contradicció amb aquest reglament, sinó intentar un canvi de reglament que permeti allò que vostè legítimament, evidentment, té tot el dret a plantejar.

Dit això, verifiqui, el senyor Quim Bonaventura ha anunciat que vostè altera puntualment el redactat per dir que si hi hagués una audiència pública seria abans de l'aprovació del pressupost, per tant, queda el redactat en aquests termes.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es desestima per tretze vots en contra dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés i onze vots a favor dels grups municipals de la CUP, ICV-EUiA i PSC i els regidors i regidores no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Pia Bosch Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats.

11. Moció que presenten els regidors i regidores no adscrits Sra. Bosch, Sr. Amores, Sra. Barbero, Sr. Quintana i Sr. Bonaventura referent a què s'inclougi una partida en els pressupostos de la Generalitat 2015 per al nou Hospital Josep Trueta.

Han passat gairebé quatre anys des que el Ple d'aquesta ciutat, en data de 8 de març de 2011, va aprovar una moció per manifestar el malestar en relació a la decisió presa pel Departament de Salut d'aturar la construcció del nou Hospital Josep Trueta, i es va demanar al govern de la Generalitat que al llarg d'aquell any presentés el projecte executiu del nou Hospital i el calendari d'execució de l'obra, sense que des d'aleshores s'hagi fet cap pas definitiu respecte de totes aquelles peticions.

En tres ocasions més -abril de 2012, abril de 2013 i març de 2014 es van portar novament en aquest plenari mocions relatives al projecte, instant al govern de Girona i al de la Generalitat que defensessin i clarifiquessin l'estat del nou hospital en relació a la seva ubicació a la zona nord de la ciutat. Fins avui, però, la inacció dels governs de la ciutat i de la Generalitat ha estat escandalosa.

Aquesta inacció va provocar la pèrdua de 15 milions d'euros dels Fons Europeus per invertir en el projecte del Campus, un element cabdal per a l'economia del coneixement a Girona, per al territori de les comarques gironines i per a l'Euroregió. L'any passat, la Conselleria de salut va anunciar que l'Institut de Recerca Biomèdica (IDIBGI) s'ubicaria a Salt, una decisió que creiem incomprensible si ens atenem al sentit d'allò programat inicialment, totalment consensuat, en què el projecte estratègic de recerca que acompanya la construcció del nou hospital Josep Trueta ha de situar-se a Girona.

Finalment, hem vist altra vegada com el govern de la Generalitat margina el nou Hospital Josep Trueta en el projecte de pressupostos per al 2015, que no inclou ni un cèntim al respecte.

Per tot l'exposat, proposem a l'aprovació d'aquest plenari els següents acords:

Primer.- MANIFESTAR el compromís de tots els grups municipals amb la construcció d'unes instal·lacions adequades perquè l'Hospital Josep Trueta pugui prestar el seu servei. Per això instem als grups parlamentaris de les forces polítiques aquí representades a donar suport a les esmenes presentades al Parlament de Catalunya, en relació al projecte de pressupostos per al 2015, relatives a la construcció del nou Hospital Josep Trueta.

Segon.- Instar al govern de la Generalitat que la unitat hemodinàmica de l'Hospital Josep Trueta estigui operativa les 24 hores del dia, enlloc de les 12h que ho està actualment.

Tercer.- Instar al govern de la Generalitat a assegurar la prestació del servei de cirurgia cardíaca a l'Hospital Josep Trueta.

Presenta la proposta la Sra. Bosch, regidora no adscrita, en representació dels cinc regidors no adscrits, qui exposa, presentem de nou una moció sobre l'Hospital Josep Trueta, sobre les instal·lacions i la inversió que requereix i sobre el servei que s'hi presta. Han passat gairebé quatre anys des que el Ple d'aquesta ciutat el 8 de març de 2011 va aprovar una moció per manifestar el malestar amb relació a la decisió que va prendre en aquell moment el Departament de Salut d'aturar la construcció del nou Hospital Josep Trueta, i es va demanar al Govern de la Generalitat que al llarg d'aquell any presentés el projecte executiu del nou hospital i el calendari d'execució de l'obra. Això ho va fer el consistori anterior, el març de 2011. Però també a nivell parlamentari s'han fet moltes i molt diverses accions i han passat gairebé quatre anys des que el Parlament de Catalunya en una sessió també de l'any 2011, del maig de 2011 concretament, va aprovar una resolució sobre el projecte executiu i l'inici de les obres del nou Hospital universitari Josep Trueta que instava el Govern a mantenir el compromís del Departament de Salut de construir aquest nou hospital a Girona i encarregar-ne el projecte executiu durant el mateix any 2011 per iniciar les obres el 2012. I també que es liderés amb la Universitat de Girona el Parc Sanitari Trueta com a centre assistencial de recerca i docència, que portés a tenir un campus de salut com a centre compacte amb l'Institut de Recerca i la Facultat de Medicina, allà, a la zona del Trueta. Més enllà de les resolucions parlamentàries, a l'abril de 2012 i a l'abril de 2013 varem portar novament en aquest plenari dues mocions relatives a aquest projecte instant el Govern de Girona i el de la Generalitat que defensessin i clarifiquessin l'estat del nou hospital, també de la seva ubicació i de la inversió que requeria.

Volem recordar, a més, que la construcció del nou Trueta era un dels punts de l'acord de cartipàs que varem signar amb l'equip de govern el juliol de 2011, però fins avui, fins a dia d'avui, la inacció dels governs de la ciutat i de la Generalitat ha estat, en fi, perfectament descriptible, ha estat evident. Aquesta inacció, a més a més, ha provocat la pèrdua dels 15 milions d'euros de fons europeus que havien de ser invertits a l'Idibgi. I, a més a més, el 3 de març de 2014 la conselleria de Salut va anunciar que l'Idibgi, l'Institut de Recerca Biomèdica, s'aniria a ubicar a Salt, una decisió que per a nosaltres és incomprensible i incompatible amb aquesta compactació de serveis al voltant del nou hospital de Girona.

Vist tot això, tornem a parlar d'un tema que per a nosaltres és molt i molt important, és un dels principals serveis de la ciutat, és a més a més l'empresa pública més important de la ciutat, és allà on els gironins naixem i morim, és un lloc importantíssim de la ciutat i ens sembla inacceptable que portem gairebé quatre anys, doncs, amb aquesta inacció amb relació a l'Hospital Trueta.

La nostra petició és que els grups municipals instin els grups parlamentaris, els seus grups parlamentaris de referència, que s'aprovin les esmenes que més d'un grup ha presentat en el pressupost –en el projecte de pressupost de la Generalitat en el Parlament de Catalunya– perquè s'inclougui en el proper any 2015 una partida

pressupostària per a les noves instal·lacions que ha de tenir el nou Hospital Trueta. Per a nosaltres és inacceptable que l'Hospital Trueta hagi estat l'hospital que hagi rebut menys inversió de manteniment durant el 2011, durant el 2012 i durant el 2013 de tots els centres de l'Institut Català de la Salut. I ens sembla que pel pressupost de la Generalitat del 2015, que té el projecte ara actualment en el Parlament de Catalunya, pot tornar a passar altra vegada el mateix l'any 2015. No sé quin mal hem fet el gironins, però portem quatre anys que el nostre hospital de referència és el centre sanitari amb menys inversió de la xarxa de l'ICS, i no ens sembla acceptable. Per tant, els demanem, en primer lloc, en aquesta moció, que donin suport a aquesta esmena per incloure, doncs, partida pressupostària per al nou Hospital Trueta.

I també hi incloem un altre punt en aquesta proposta, que vostès hauran vist, que és l'extensió a vint-i-quatre hores del servei d'hemodinàmica que es presta a l'Hospital Trueta. Sobre aquest segon punt dir que la nostra companya, la Doctora Marina Geli, diputada en el Parlament de Catalunya va presentar una proposta de resolució al Parlament de Catalunya en la qual demanava aquesta extensió a vint-i-quatre hores del servei a l'Arnau de Vilanova de Lleida, al Joan XXI de Tarragona i al Josep Trueta de Girona. I al final es va acabar, a partir d'una esmena que va fer el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, es va acabar consensuant una proposta de resolució que va ser aprovada que deia que s'estendria a dotze hores l'any 2013 i el 2014 i al final d'aquest 2014, d'acord amb criteris científics d'equitat, de qualitat i de planificació, es decidiria si s'esqueia l'obertura vint-i-quatre hores d'aquest servei.

Per nosaltres compliria tots els criteris científics d'equitat, de qualitat i de planificació, vist que el servei que s'ha prestat des que aquest servei va passar a ser prestat de vuit a dotze hores, que s'estengués a vint-i-quatre hores i, per tant, demanem també en aquesta moció que hi hagi aquesta extensió a vint-i-quatre hores d'aquest servei.

I, d'altra banda, també insistim en el tema de la permanència de la cirurgia cardíaca a l'Hospital Trueta, perquè, malgrat el que es diu, tenim notícies que la llista d'espera va creixent i que aquest pas que s'ha fet de Vall d'Hebron a Can Ruti està produint més espera per part dels malalts gironins que estan en la llista esperant una operació cardíaca. I ens sembla que això és inacceptable.

I, per tots aquests motius, demanem el seu suport a la moció que presentem els cinc regidors, que vostès saben qui som.

Obert debat, intervé el regidor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui manifesta, una de les últimes vegades que en aquell cas el Grup Socialista va portar el tema del nou Trueta a aquest plenari, jo em vaig abstenir, perquè considerava que en aquests moments de manca de recursos econòmics la prioritat era i és assegurar un bon servei en aquest hospital de Girona, posar fi a les retallades i reduir les llistes d'espera abans que emprendre a curt termini la construcció d'un nou centre hospitalari.

Aquesta vegada, però, el meu vot serà favorable a la moció perquè estic totalment d'acord amb els punts 2 i 3 i perquè en el punt 1, tot i que s'insisteix en la construcció del nou Trueta, a la qual nosaltres no renunciem a mitjà termini, es posa l'èmfasi en la necessitat d'unes instal·lacions adequades i a la necessària prestació d'un bon servei, que són dues de les principals reivindicacions dels usuaris i de les persones que hi treballen i, per tant, entenem que a això hi hem de donar suport.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, aquesta, com diu el redactat de la mateixa moció, serà la quarta vegada que es voti en aquest Ple de Girona. Per descomptat que el vot del Partit dels Socialistes de Catalunya serà favorable a aquesta moció, però potser tots plegats ens haurem de començar a plantejar que per més que presentem la moció doncs sembla que aquesta estratègia no té els fruits que es busca i, per tant, hauríem de mirar de buscar alguna altra manera de desencallar-ho.

En tot cas i molt breument, es fa referència a les esmenes que han presentat els diferents grups parlamentaris al Parlament de Catalunya. Per part del Grup Parlamentari Socialista i referent a l'Hospital Trueta se n'han presentat dues, una instant precisament que hi hagi previsions pressupostàries per tal de garantir el projecte definitiu del Trueta i del Campus de Salut. I una segona perquè es presenti el Pla estratègic de la Regió Sanitària de Girona.

D'aquesta primera esmena, sí que hem d'admetre en la direcció del que deia el Carles Bonaventura, la circumstància actual no fa pensar –la circumstància econòmica actual– que un projecte de l'envergadura o de la inversió que s'havia pensat amb el segon Govern progressista de 240 milions d'euros, en aquest moment, es pugui dur a terme. Però això tampoc ha de fer que haguem d'esperar a actuar en alguns àmbits del Trueta on sí que caldria actuar amb urgència i això sí que voldríem traslladar al Grup de Convergència i Unió la necessitat urgent d'actuar-hi, com seria a urgències i com seria a cirurgia, la necessitat de més equipaments a cirurgia.

Per tant, més que defensar en aquests moments de manera immediata i per als pressupostos del 2015 un nou projecte, que implica una inversió que en aquests moments no sembla realista de plantejar, sí que voldríem fer especial incidència que es tingués almenys en compte aquestes dues actuacions que pensem que sí que són d'urgència d'una qualitat mínima per als ciutadans i ciutadanes de Girona que són usuàries de l'Hospital Trueta.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, estem davant d'una moció, es pot parlar de la reiteració que s'ha fet, però precisament aquest és el problema. En aquests moments, la sanitat, la salut a Catalunya han patit un important retrocés en els darrers anys. Per una part, un finançament públic per part de l'Estat deficient respecte a l'autonomia catalana. Això sí, això és indubtable. El segon, un alt frau de catalans a la hisenda pública, un altíssim frau dels catalans més rics a la hisenda pública, que també genera enormes deficiències a la nostra hisenda. I tercer, les anomenades polítiques d'austeritat. Són una barreja que ha portat aquests anys que la sanitat, un dels pilars del nostre fràgil estat de benestar hagi patit i hagi patit durament.

Aquest Ajuntament Ple ha tingut una enorme paciència, jo penso que hem sigut conscients de les dificultats econòmiques. Ja des de fa quatre anys el nostre grup i altres varem dir que enteníem que la construcció d'un nou Trueta amb el volum financer que significava d'inversions probablement no era possible, però no hem trobat en tot aquest període una explicació clara dels objectius del Govern de la Generalitat. Perquè, si no m'equivoco, al mes de maig vam tenir una reunió amb el conseller, si no m'equivoco, cap al maig, hi va anar la regidora Terés i al resum que em va fer hi havia nova reunió a la tardor. O sigui, a la tardor, que ja ha passat, el conseller es va comprometre a fer una reunió per explicar-nos el pla estratègic. Tenia sentit, és a dir, en aquesta reunió, passats uns mesos, ens explicaria jo entenc que estratègia volia dir com queda l'estructura sanitària a les comarques gironines, en aquest cas, a la regió de Girona i, per tant, l'hospitalària i la d'atenció primària. I semblava que en aquesta reunió podríem descabdellar quines eren les propostes possibles, factibles, que se'ns farien. Que no ens hàgim reunit, per mi ja ha estat un element, diríem, de nous dubtes sobre aquest conseller.

Ho torno a repetir: entenc que hi han tres circumstàncies, he començat per aquestes, és a dir, mal finançament de l'autonomia catalana, enorme evasió fiscal de les classes dirigents, de les classes més benestants de Catalunya, enorme, que ha afectat fins i tot sorprenentment persones que mai ens hauríem pensat que prediqués diferent del que feia, és així. I després que també Catalunya va ser capdavantera amb les polítiques d'austeritat. Recordin que hi havia com una confiança cega que les polítiques d'austeritat ens portarien al paradís econòmic. Ja hem vist a on ens han

portat a Catalunya, a Espanya, a Grècia i a tots els països que ho han portat. Girona ha estat patint aquesta triple actuació.

Jo donaré suport, el nostre grup, especialment als dos temes segons. Al primer penso que hi ha una actitud, es parla d'un projecte, ja no es parla de la continuïtat del projecte que es va fer fa uns anys, jo penso que és un element de flexibilitat que valoro, però sobretot perquè és important que el tema aquest torni a estar sobre la taula.

I ara alguns em poden dir: «Bé, formarà part de la campanya electoral.» És que no n'hi ha prou, entre altres raons perquè la competència del Trueta no és municipal, la competència del Trueta és de la Generalitat de Catalunya. Si les eleccions són al febrer o probablement a la tardor, o probablement a la tardor, les de la Generalitat de Catalunya, ja trobarem un moment per discutir-ne. No, jo penso que és bo que en aquests moments l'Ajuntament Ple digui: «Escolti, hi ha una reunió pendent, en aquesta reunió seria bo que se'ns donés informació completa sobre els projectes que es tenen sobre aquests temes.»

Fa ús de la paraula la Sra. Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres també donarem suport a aquesta moció, també en la línia de les argumentacions dels portaveus que m'han precedit. Estem molt d'acord en el punt 2 i 3, amb l'1 pensem això, que potser tota la inversió que suposaria haver de fer un hospital nou ara potser no és el millor moment per fer-ho, però sí que estem completament d'acord que fa falta la millora de moltes de les instal·lacions del Trueta actual. I també, un cop més, denunciar les retallades que s'estan aplicant en la sanitat a Catalunya, que pensem que van totalment en detriment del servei sanitari català que fins ara havia funcionat molt bé i que ara s'està degradant a passos de gegant per culpa d'aquestes retallades i que no s'està prioritzant. Per tant, nosaltres votarem a favor de la moció també.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, per anunciar el vot favorable del meu grup també en aquesta moció. Com sap la senyora Bosch, sempre que hi ha hagut mocions del Trueta i en aquest tema hem estat d'acord, fins i tot hem arribat en algun moment a presentar-la conjuntament, quan ells formaven part del Grup Municipal del Partit Socialista i, per tant, no podria ser d'altra manera que nosaltres avui li donéssim suport.

Dir que en el punt número 1 el meu grup parlamentari també ha presentat una esmena als pressupostos de la Generalitat demanant aquesta partida pressupostària per tal que es porti a terme la construcció del nou Hospital Josep Trueta, com per millorar l'equipament que tenim actualment. No és una esmena als pressupostos de la Generalitat nova, l'hem presentat cada any, en cada moment que s'ha votat se'ns ha votat en contra per part d'aquells que fan la majoria quan pacten els pressupostos en la Generalitat de Catalunya i, per tant, no ha tirat endavant. Bé, veurem què passa aquesta vegada, si és que arriben a debatre's els pressupostos al Parlament de Catalunya, perquè no hi ha un avançament electoral per part del senyor Mas.

I, pel que fa al punt 2 i al punt 3, sí que és veritat que si mires hemeroteca veus declaracions del conseller Boi Ruiz, del conseller de Salut, dient que a llarg del 2015 estarà operatiu vint-i-quatre hores aquestes unitats hemodinàmiques en els diferents hospitals de Lleida, Tarragona i Girona. Però després com que *del dicho al hecho*, que diuen, *hay un trecho*, i en aquest cas amb el conseller de Salut malauradament aquí a Girona sabem que això és moltes vegades veritat. Perquè jo recordo que hi ha hagut moments en què el conseller deia una cosa en unes reunions amb aquell que en aquell moment ostentava l'alcaldia de Girona, que era la senyora Pagans, i després sortia a fer declaracions i deia tot el contrari. Per tant, en aquest sentit, s'ha d'estar molt a l'aguait de si finalment compleix o no compleix. Tenint en compte el malaurat incident que va haver-hi a Tarragona fa pocs dies en què una persona va perdre la

vida, avui semblava que sortien teletips dient que l'hospital de Tarragona es farà de seguida això d'incorporar l'operativitat a les vint-i-quatre hores. Bé, ara jo estava mirant els últims teletips i ja deien que el dia 29 de gener el senyor conseller ens dirà quin dia obre les vint-i-quatre hores a Tarragona.

Per tant, davant d'aquesta poca concreció, doncs també creiem que donar suport a aquesta moció en el punt 2 no està de més per intentar insistir i forçar que així sigui. Igual com al punt número 3, que la senyora Bosch ja ha explicat quina és la situació actual en què es troba, en aquest sentit, la prestació del servei de cirurgia cardíaca a l'Hospital Josep Trueta.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, si m'ho permet, senyora Bosch, i el senyor Navarro, el títol d'enginyeria política per aconseguir que una moció redactada d'una manera determinada aconseguixi que a la quarta vingui la vençuda, crec que el premi avui el té vostè. Perquè en el primer redactat ens parla de millorar les instal·lacions, però després acaba el redactat tornant a remenar l'esmena en el Parlament de Catalunya per tornar a construir un nou hospital. I resulta que els grups que han parlat i m'han precedit la majoria d'ells han dit que estaven en contra de construir un nou hospital perquè ara no era el moment, però que li votaven a favor aquesta moció perquè en la part introductòria, tot i que no és el que diu l'esmena en el Parlament de Catalunya, vostè parla de la millora de les instal·lacions. Bé, en certa manera ha aconseguit allò que potser estava buscant després de quatre mocions parlant d'aquest mateix tema, desconfiant d'aquest mateix tema, a pesar de la reunió, que sí, efectivament va ser al maig del 2014 i està en redacció el pla director i per això se'ls ha de convocar al respecte.

Però francament encara no sé què vol la moció, si vol fer un hospital nou, gastar-se tots els diners que efectivament, senyor Olòriz, situació econòmica, però també un dèficit econòmic que es va deixar, li ha faltat aquest quart element a la seva exposició. Però, no, l'important és tindre en compte que els interessos també fan multiplicar el deute. Vull dir, no ens oblidem de la realitat que un deixa, perquè, és clar, vindre aquí a fer discursos fàcils i dient que ve motivat per una altra realitat, obviant elements importantíssims com és aquest govern progressista que he sentit dir que volia construir un hospital deixant-s'hi no sé quants diners, doncs evidentment a un el fa, com a mínim, sorprendre.

Mirin, inversions. El projecte de l'ampliació d'urgències, senyora Paneque, que vostè ho demanava, està licitant-se, s'està licitant. Per tant, s'executarà de manera immediata i era una de les qüestions que vostè considerava urgents. Per tant, el que ha fet inversió a la Generalitat de Catalunya és que ja està en licitació l'ampliació del servei d'urgències, que evidentment amb el trasllat que comportarà el laboratori, però evidentment es durà a terme properament. Per tant, les inversions per a la millora de les instal·lacions s'estan duent a terme i efectivament no hem de confondre el que són aquestes millores amb el que és la sol·licitud clara de la construcció d'un nou hospital. Quant al servei d'hemodinàmica, home, tornem a estar a haver de recordar les coses com eren. És a dir, el servei d'hemodinàmica el 2012, abans del 2012, es feia de vuit a dotze hores només dos dies a la setmana; la resta de dies de la setmana es feia de vuit fins a tres del migdia. Va ser a partir del 2012 que set dies a la setmana es va fer dotze hores al dia. Hi ha el compromís clar del conseller que va dir que efectivament es farà les vint-i-quatre hores del dia. Per tant, això ja s'ha dit, s'ha explicat, hem millorat, hem avançat. Abans del 2012, només dos dies a la setmana, dotze hores; ara són set dies a la setmana, dotze hores i amb la previsió de fer-ho vint-i-quatre hores. Per tant, la realitat s'ha d'explicar en tots els termes perquè puguem conèixer la veritat dels termes.

I quant al tema del servei de cirurgia, miri, el que em preocupa és jugar amb els temes de salut i el que preocupa és explicar coses que realment no són i espantar la gent. Aquí el que hi ha hagut és un sistema que s'empra des de fa molt de temps, on uns

metges vénen un dia a la setmana a operar, s'han realitzat setanta o vuitanta operacions un dia concret, una setmana, i venien de Vall d'Hebron. I molta altra gent es traslladava a Vall d'Hebron i a Barcelona a operar-se. El que hi ha hagut és un canvi d'hospital, no hi ha hagut res més.

I els diré més, perquè a les dades del mes de setembre s'ha reduït la llista d'espera en un 86 per cent, són les dades del mes de setembre. Per tant, comencin a parlar del que realment... Que desconfien del conseller? Desconfiïn, però realment jo prefereixo confiar en un conseller que ara realment actuarà a l'hospital, millorarà les urgències, que no en altres que estan demanant, o que han estat consellers, o que evidentment voldrien realment ser-ho i voldrien fer una inversió multimilionària que realment no es podria assumir.

Intervé la Sra. Bosch, regidora no adscrita, qui exposa, agrair, per descomptat, els suports dels grups que han manifestat la seva posició favorable a la moció. I dir-li al senyor Carles Ribas que si jo no ho recordo malament se n'han aprovat alguna altra de les mocions precedents, que no és la primera que s'aprovarà i que, malauradament, aquestes mocions no han tingut cap efecte. Com deia la senyora Paneque, segurament no deu ser cap manera apropiada fer avançar aquesta situació, però no en tenim d'altra, és el recurs que tenim els grups que estem a l'oposició, els regidors que estem a l'oposició.

Miri, hi ha una cosa que jo crec que a tots ens sembla que és intolerable i és que haguem perdut quatre anys. Vostès van dir que no els semblava bé projecte anterior i que ens dirien quin era el nou projecte i feia molt poc que governaven quan ens van prometre una comissió que, juntament amb el Departament de Salut, hauria d'estudiar quina seria aquesta alternativa. I nosaltres els ho hem dit moltes vegades, a nosaltres ens agradava i creïem que si l'estudi que va fer en el seu moment tots els serveis tècnics de l'Institut Català de la Salut, després d'estudiar l'estat de cada una de les diferents infraestructures hospitalàries i arribar a la conclusió que n'hi havia que podien ser reformades i millorades, com el Joan XXIII del qual parlàvem fa un moment, de Tarragona, però n'hi havia d'altres que per l'estat de l'estructura havien de ser substituïdes, doncs nosaltres ens creïem els tècnics de l'Institut Català de la Salut. Vostès ens van dir que no els agradava aquest projecte, molt bé, digui'ns què faran doncs, diguin-nos què faran. Perquè els ciutadans de Girona tenen el mateix dret, ni més ni menys, que el d'altres ciutadans de Catalunya a tenir un hospital de referència que tingui unes instal·lacions en condicions. I han passat quatre anys i no ens ho han dit, això és el que ens sembla intolerable. Vostè pot dir «aquest projecte no ens agradava», d'acord, vostès governen, vostès tenen dret a dir quin projecte volen fer, però és que encara estem esperant que ens ho diguin. Ens han tingut mesos i mesos dient-nos, el conseller, que no podia dir on aniria l'hospital perquè estava esperant que el Govern de la ciutat li posés a disposició terrenys, i l'alcalde dient que com que el conseller no havia definit el programa i no sabia quants metres havia de posar a disposició, no els podia posar. Perdonin, l'hemeroteca n'és testimoni, és que veig visions o què passa? N'hi ha ple de declaracions en aquesta línia en l'hemeroteca dels darrers anys.

El que ha de fer un Govern és dir què farà, quina solució donarà. Doncs, miri, ni s'ha definit el nou projecte, ni tampoc s'han fet les operacions de manteniment que calia fer aquests quatre anys a l'Hospital Trueta. És l'hospital que ha rebut menys inversió i menys aportació de pressupost de manteniment de tots els centres de l'Institut Català de la Salut. Vostè ho troba normal? Vostè hi va, a l'Hospital Trueta? Vostè hi entra? Veu com estan? És que fins i tot el manteniment mínim, la pintura, ja no li parlo de fer grans obres, li parlo del manteniment mínim. Aquell hospital s'aguanta perquè els professionals es mereixen una medalla, i aguanten el que és inaguantable. I els ciutadans de Girona no tenim per què tenir unes instal·lacions molt pitjors que la que tenen la resta de catalans. Escolti, quin mal hem fet?

Vostès tenen dret a tenir el seu projecte? I tant! El que no està bé, el que no és acceptable, és que es passin quatre anys sense dir-nos quin és aquest projecte i marejant la perdiu, perquè això no es pot anomenar d'una altra manera. Si ens van dir al principi de mandat que farien aquesta comissió, ens van dir que treballaríem tots els grups amb el Departament de Salut, on estan aquestes reunions de la comissió? N'hem fet una i de llavors ençà no n'hem tornat a sentir parlar. Escolti, això no és acceptable. Jo li accepto que em diguin que no li agrada el projecte precedent, i tant, només faltaria; el que no és acceptable és que hàgim perdut quatre anys amb una infraestructura hospitalària que una ciutat de cent mil habitants necessita. És evident que la necessitem, per tant, això no és acceptable.

Pel que fa al servei d'hemodinàmica, escolti, el que volem és que, tal com es va acordar a nivell parlamentari, s'estudii si hi ha les condicions, que ens sembla que hi són totes, d'equitat, etcètera. Si això vol dir que s'ha d'afectar algun altre servei d'hemodinàmica que en sobra en algun altre lloc, miri, no és el nostre problema; nosaltres volem que aquí a Girona els ciutadans, els malalts, tinguin aquest servei a disposició. Jo crec que això vostès no ho volen, però, en tot cas, en fi...

I sobre les qüestions del que ha passat aquests darrers quatre anys amb relació a aquest tema, jo crec que és evident que hi ha una sèrie de situacions, i no em faci fer tot l'històric, que vostès tampoc hi poden estar d'acord, han de dir el que han de dir, però crec que..., no crec que a ningú de vostès els pugui agradar tenir un hospital amb les instal·lacions que té en aquest moment. No és acceptable i nosaltres aquí hem de defensar els interessos dels ciutadans de Girona, no els de cap partit, els interessos dels ciutadans de Girona. I, miri, aquest hospital s'ha de millorar, què vol que li digui. S'està fent un mínim mínim, però amb aquest mínim mínim no n'hi ha prou i no està definit el que es farà, i no és acceptable que no estigui definit, i no em vull reiterar.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals del PPC, la CUP, ICV-EUiA i PSC i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carlos Palomares, Sr. Carles Bonaventura, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero, Sr. Joaquim Bonaventura i deu vots en contra del grup municipal de CiU.

12. PRECS I PREGUNTES

Intervé el Sr. Joaquim Bonaventura, qui formula quatre preguntes. Una amb relació a l'últim Ple de l'any 2014, que vaig demanar a l'alcalde que d'alguna manera o altra intervingués en la situació que viuen les persones amb discapacitat física que estan en centres residencials assistits per entitats. En el cas de la ciutat de Girona hi ha dos centres que atenen persones amb discapacitat física i també altres fórmules que són semblants i que atenen altra gent amb tot tipus de discapacitats. Aquestes persones estan afectades per una nova regulació del Departament de Benestar i Família, una ordre d'aquest departament per la qual els deixa molt pocs diners de butxaca. Jo vaig demanar a l'últim Ple –ho vaig explicar una mica més bé, em penso– a l'alcalde que d'alguna manera o altra intervingués, però l'alcalde va respondre com si jo ho hagués preguntat a la consellera de Benestar i Família. I llavors jo li demano que hi faci una intervenció més com a alcalde de Girona davant d'aquests ciutadans que són ciutadans de la ciutat de Girona.

Una altra qüestió que volia comentar és que al carrer Barcelona és un carrer que a l'alçada de la Salle, Sant Joan Baptista de la Salle, hi ha bastants vidres a terra. Fa deu o dotze dies devia haver-hi un accident, hi ha uns vidres bastant gruixuts i la gent que anem amb neumàtics, diguem-ne, tenim possibilitats de punxar. No ha passat, però, bé, ho faig com un comentari, perquè la qüestió de vidres en alguns sectors de la ciutat la veritat és que hi són molt presents, especialment als voltants dels contenidors.

També amb relació a temes de barreres arquitectòniques, més enllà del pla que l'Ajuntament va executant, ara parlo de mobilitat, que està executant de forma contínua i que apreciem, i que està funcionant no d'ara sinó des de fa molts anys, volia fer una petició perquè entre el carrer Sant Isidre i el carrer Caldes de Montbui a l'alçada també de la carretera de Barcelona, justament davant de l'Hipercor, hi hagués alguna actuació que permetés a les voreres d'aquella zona fer-les no accessibles, però sí transitables, practicables, que en diem. Perquè és que allò està francament, parlo del davant del centre comercial, no de la banda del centre comercial, sinó justament la del davant. Allà passar-hi és molt complicat, les voreres són estretes, hi ha alguns moments que el terra és de pedra i allà és molt i molt difícil, i és gairebé impossible. Ja sabem que la carretera de Barcelona hi ha d'haver una actuació nova en el moment que arreglem la carretera de Barcelona, però com que això sembla que pot anar a llarg termini, demanàriem que, més enllà del pla d'actuació que està previst a l'Ajuntament, s'hi fes una mirada per fer-ho practicable.

I també volia preguntar finalment per la retransmissió per TV3 de la cavalcada de Reis el passat dia 5 i volia preguntar si aquesta cavalcada, el fet que fos retransmesa per la televisió catalana, havia tingut algun cost per part del contribuent de la ciutat de Girona.

Intervé el Sr. Quintana, qui exposa, demà s'inaugurarà la nova Biblioteca Provincial de Girona, que és una bona notícia per a la ciutat, la biblioteca està molt bé com a equipament, però ens sap greu una mica, els horaris que té, és a dir, no està oberta els dilluns al matí i tampoc està oberta el dissabte la tarda. Ja sé que no és competència d'aquest Ajuntament, però voldríem fer un prec demanant que certament les biblioteques modernes en aquest moment tenen cada cop més tendència a estar obertes els caps de setmana. El dissabte a la tarda és un dia excel·lent per fer tot tipus d'activitats, el fet que estigui tancada és un impediment. Pot haver-hi problemes pressupostaris, problemes de personal, però, en tot cas, fer un prec demanant a la Generalitat que intenti fer el possible per ampliar els horaris crec que seria una bona qüestió.

Intervé el Sr. Amores, qui formula tres prec. El primer amb relació al Pla d'hortos urbans, que se'ns va presentar a la Taula de Canvi Climàtic. L'evolució d'aquest pla que s'ha anat fent per demanar una certa celeritat per si seria possible, diguem-ne, presentar el mateix abans que acabi aquest mandat i que, per tant, pugui ser un document que el debat que està pendent de fer amb el conjunt d'entitats es pugui fer com més aviat millor, i es puguin introduir aquelles millores pertinents, especialment com s'incorporen alguns barris que actualment no estan recollits en el primer document inicial de treball. Crec que és una feina que portarà unes quantes setmanes i, per tant, si la podem accelerar, molt millor.

En segon lloc, un prec per preguntar com estan avançant o si estan evolucionant alguna de les propostes de projectes d'especialitat i competitivitat territorial, els PECT, que seran, com també saben, els successors dels fons europeus Feder, que representaran 1.980 milions d'euros en el proper període 2014-2020. Com és ben sabut, hi ha tota una part que va a especialització sectorial mitjançant l'estratègia RIS3CAT, però hi ha una part que serà a projectes territorials. Es va dir fa una sèrie de mesos que s'estava treballant en un projecte, tot ens ve a dir que probablement a principi de 2015 hi haurà totes les propostes que s'hauran de fer al llarg del proper període i, per tant, seria bo anar evolucionant o anar avançant en aquest tipus de proposta que probablement requereix o ha d'aglutinar molts més municipis que el de Girona i ha de treballar sobre un àmbit territorial ampli. Potser pot ser una bona excusa també de treball en el marc d'aquestes noves relacions amb el conjunt d'àrea urbana de la ciutat.

I finalment un prec entorn a unes declaracions que volíem demanar que no es repetissin en el sentit en el qual es van donar a càrrec de regidor de Serveis Socials, el senyor Berloso, que estic convençut que després de veure-les reflectides a la premsa ell mateix devia ser conscient que no eren ni molt menys adequades, i crec que qualsevol que les llegís devia causar sorpresa, estupefacció i segurament a algunes famílies, doncs, probablement crec que els devia saber molt de greu. Era amb relació a una notícia que *a priori* era bona, és a dir, que famílies que estaven passant una situació complicada perquè determinats nens tenien condicions precàries d'alimentació i això es notava, diguem-ne, en el seu rendiment escolar, l'Ajuntament amb bon criteri decideix pagar el dinar d'aquests nens. Però després les declaracions que acompanyaven el diari era que semblava que era culpa de les famílies, que no s'organitzaven bé, i que per culpa de la mala organització de les mateixes famílies aquests nens patien aquesta situació. I les declaracions textuais eren: «Són famílies que potser quan reben els aliments s'afarten i després ja no tenen res per donar als fills.» Escolti, jo m'imagino qualsevol pare que rep aquest ajut i que se li està dient que sembla que s'afarti quan el mateix regidor al mateix diari reconeix que només amb els aliments que es distribueixen amb el Centre de Distribució d'Aliments no es pot fer una dieta equilibrada, jo dubto que ningú es pugui afartar i, a més, deixar els seus fills sense donar de menjar. Estic segur que és aquest tipus de declaracions que després, vistes en el diari, segur que no podien sentir bé el regidor. Demanaríem que especialment es tingui cura amb aquest tipus de declaracions, creiem que ja no és només l'efecte sobre les famílies, sinó que estem traslladant una idea entorn al que és l'ajut des dels serveis socials a la resta de la ciutadania que, sense cap dubte, no és la que creiem que s'hauria de donar des de l'Ajuntament.

Intervé la Sra. Bosch, qui formula un prec i una pregunta. El prec és amb relació a un carrer del Pont Major, el carrer Agustí Riera i Pau, com vostès saben, aquest any s'ha fet un homenatge a aquest polític gironí, polític i metge gironí, que va ser president de la diputació i que va ser assassinat a la Guerra Civil. És un carrer molt petit, és un carrer de trenta metres, però la vorera té cinquanta anys i està en molt mal estat. Era per demanar-los a veure si, aprofitant que aquest any és un any d'homenatge a la persona que dona nom a aquest carrer, podrien aprofitar i fer-li un arranjament al carrer perquè la vorera ho requereix i potser, aprofitant l'avinentsa, podrien fer aquesta acció en el barri del Pont Major.

I l'altra és una pregunta, una pregunta sobre el concessionari de les zones blaves. Ara fa pràcticament un any que es va fer la concessió a l'empresa que actualment és la titular, vostès saben que nosaltres no varem veure bé ni tan sols el plec de condicions, que varem votar en contra i no ens va agradar la manera de fer –de plantejar– el concurs i no ens va agradar la seva resolució. Ens sembla que gestionar les zones blaves per part d'una associació que revertia tots els seus beneficis en serveis socials per a afectats de disminució física, era una molt millor manera de canalitzar tot aquest servei a la ciutat. I, a més a més, és una empresa que, en fi, que tributa a Girona, que fa tota la seva acció a Girona i que tenia, doncs, revertia amb molts beneficis per a la ciutat, però vostès van triar fer-ho d'una altra manera. Ens agradaria que ens fessin una valoració perquè puguem veure si realment aquest canvi ha estat beneficiós per a la ciutat i en quin sentit, ara que ja ha passat un any del nou sistema.

Intervé el Sr. Carles Bonaventura, qui formula un prec. Fa uns dies varem conèixer les declaracions del cap de la Policia Municipal de Girona, senyor Palouzie, al diari *La Razón*, unes declaracions que des del punt de vista de la formació que represento van en la direcció oposada al que ben probablement defensen avui una majoria de ciutadans de Catalunya, en general, i de Girona, en particular. Nosaltres evidentment, com no podria ser d'altra manera, respectem la llibertat d'expressió de tothom, només faltaria, però creiem que aquells que són responsables de la seguretat de les

persones, és a dir, aquells que van armats i uniformats s'haurien d'abstenir de fer determinats comentaris sobre qüestions polítiques i ideològiques que no els pertocuen. En aquest sentit, afirmar en un mitjà de comunicació de les característiques de *La Razón* que a Catalunya hi ha una minoria que decideix per tot el conjunt dels catalans, en referència al procés sobiranista, des del nostre punt de vista, és posar en qüestió el sistema democràtic que ell com a cap de la Policia Municipal té l'obligació de defensar, la qual cosa jo entenc que des d'aquest plenari no hauríem de consentir.

Jo ja no entro a valorar altres declaracions seves sobre el servei militar obligatori, el dret a decidir dels catalans o sobre la jornada del 9 de novembre, que des del meu punt de vista també són bastant lamentables, tan sols pregaria a l'equip de govern que, tenint en compte aquests fets, reprovés les manifestacions del senyor Palouzie, li exigís respecte a la voluntat democràtica del poble gironí i català, encara que ell no pugui compartir algunes de les decisions que prengui, i que en un futur es limiti a desenvolupar la seva responsabilitat, la seva feina i eviti determinades manifestacions polítiques que considerem que són impròpies del càrrec que ocupa.

Intervé la Sra. Paneque, qui formula quatre preguntes. Una primera és un trasllat d'informació que ens fan un grup de veïns de Torre Gironella. Sembla que l'empresa instal·ladora de la fibra òptica s'hauria posat en contacte amb ells per determinar un dia de visita, que finalment hi van anar, però van fer un petit arranjament del cablejat. I volen saber quina és la situació i si és normal aquests contactes i si entra dins de la normalitat.

Un segon punt, recentment van aparèixer notícies, concretament el 27 de desembre, sobre els avenços que s'estaven fent en matèria d'habitatge a la ciutat de Barcelona. Penso que és un tema que també hem anat deixant endarrerir, que fa temps que no es reuneixen les diferents meses que tracten aquest tema. Demanar, doncs, a veure si podem recuperar aquella freqüència de reunions que teníem, que penso que eren dos bons àmbits de treball i si es podria assumir la proposta que havíem fet des del Partit Socialista de Catalunya d'iniciar un pla habitatge municipal, veient en aquests moments quines són les necessitats i de què disposem com a pisos buits.

També saber si s'ha iniciat o s'ha fet alguna cosa al respecte de la situació de l'aeroport de Girona i del seu descens en el número de passatgers. Parlàvem abans del pla de govern, en un d'aquests eixos, un dels objectius era precisament aquest, millorar la situació de l'aeroport de Girona. Posa que està en procés, per tant, saber si s'ha fet alguna cosa en les últimes setmanes.

I també per demanda d'uns veïns de Can Gibert, sembla que la neteja dels passatges de Campcardós està disminuint les últimes setmanes o hi ha alguna situació que no s'havia donat fins ara. Per saber si es pot fer alguna cosa per millorar-ne l'estat de neteja.

Fa ús de la paraula la Sra. Terés, qui formula quatre preguntes. Una té a veure amb la calefacció de les escoles i el personal de neteja. Una vegada més, aquestes vacances de Nadal no hi ha hagut calefacció perquè les persones que fan la neteja a les persones treballin en condicions. Demanem que els contractes que fa l'Ajuntament de Girona a altres empreses intentin respectar els mateixos drets que es respecten per als treballadors municipals. I, en aquest cas, creiem que el dret a un treball digne, com és treballar amb un mínim de calefacció, hauria de ser perfectament possible.

Després en relació amb la compra d'aquestes tres-quatre bicicletes per a la Policia Municipal, era demanar-li al regidor Alcalà quin pla d'implantació de bicicletes per a Policia Municipal tenen previst. Entenem que això és l'inici d'un pla i voldríem saber quins terminis i quin volum de bicicletes.

Després dir al regidor Alcalà, que ens han arribat moltes queixes dels perills d'aquesta nova cruïlla que s'ha fet a la zona de davant de l'Estació Espai Jove, no només per a bicicletes, que certament, doncs, que hi circulo diàriament i puc comprovar el perill que

representa, sinó també per a vianants i, en general, potser les persones que circulem d'una manera més fràgil. Ens arriba que és molt i molt perillós i que no ha estat ben pensat ni està ben sincronitzat.

I finalment també hem rebut una demanda de veïns de Sant Narcís amb relació als terminis que Adif té previstos per, diguéssim, acabar les obres del Parc Central. Els veïns continuen desconfiat de declaracions d'uns i altres i voldrien un comunicat que aconseguís el Govern de la ciutat de Girona a Adif pel qual hi hagi unes dates concretes i no les dilacions, ni les bones intencions i prou.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, la cavalcada de Reis de Girona ha sabut unir tradició i innovació i indubtablement és una de les cavalcades més vistoses, més boniques i més esperades. Que TV3 la retransmetés aquest any penso que era motiu d'orgull per a tothom i, per tant, era positiu i va ser molt positiu –hi havia molta gent– que això fos així. Però també ha deixat en evidència un fet que no perquè l'hagi repetit més d'una vegada deixa de tenir un element punyent que desentona amb aquesta actuació. I és el fet de pintar el rei negre.

Molta gent de diferents llocs de Catalunya que conec va quedar astorada que encara a Girona, una entitat com Manises encara pinti el rei negre, quan arreu s'ha normalitzat, com és la realitat dels pobles i viles i de les ciutats. En aquest sentit, jo demanaria una reflexió pedagògica, perquè això no ho podran mantenir, és a dir, la realitat és la que és i és tossuda, i no podran mantenir massa anys més, ans al contrari, aquest fet. I això el que provocarà serà unes tensions innecessàries.

És cert que és una entitat privada, però que representa la ciutat, és a dir, aquell dia representava la ciutat, representava l'Ajuntament. Penso amb un dels realitzadors em va arribar que va estar molt content de la cavalcada, però que va quedar estupefacte que el Rei negre fos pintat, a les imatges quedava molt clar. I jo penso que ser massa tossut en aquestes coses pot ser contraproduent. Ja no entro en el tema que els Manises de la ciutat no deixin entrar dones en les seves actuacions, que també torno a trobar que és confondre la tradició amb la tossuderia, fins i tot amb la «carcúndia», perquè els temps passen i de la mateixa manera que varem canviar en el seu moment l'estructura de la cavalcada, també han de canviar alguns dels seus components. Jo sóc molt més favorable de la reflexió pedagògica que de qualsevol altra cosa, però penso que aquest Govern no estaria malament que ho encetés, com els governs anteriors, no podem, no podran mantenir una situació com aquesta.

I el segon element és, ja s'hi ha referit més d'un regidor, de la nova biblioteca. Jo estic molt content, m'he renovat el carnet, seré un usuari fidel d'aquesta biblioteca. Vaig comentar el tema dels horaris, em van deixar entendre com si fos provisional, jo penso que hauria de ser provisional, una biblioteca ha d'obrir el dissabte, tot el dissabte, pot tenir una gran repercussió per a la ciutat i n'estic molt content.

Ara bé, demà ni la Núria ni jo anirem a la inauguració. I per quina raó? Perquè penso que precisament quan hem vist la biblioteca com estava, ha tardat molts mesos a posar-se en funcionament i penso que no s'ha donat l'explicació oportuna. Penso i d'aquí ho dic que el director general de Patrimoni i Biblioteques i l'homònim de l'Estat no han donat explicacions als gironins, per què s'ha tardat tants mesos, quan un equipament d'aquest tipus, que ha costat molts diners i que és útil, doncs no s'ha obert. He sentit rumors de problemes del mobiliari, de problemes del no sé què, però després amb mobiliari i tot, des que hi varem anar, doncs han estat ben bé des de juliol fins ara que estava en perfectes condicions.

Jo penso que és bo que els que són directors generals o que tenen l'autoritat, no sé si aquests la tenen o d'algú més amunt, se'ls demani responsabilitats. I aquesta ciutat ha de demanar com a mínim una explicació, jo penso, escrita explicant el perquè de tot això. Com no confio que la donin ni oral, tindria la temptació d'interpel·lar directament demà a les persones indicades, penso que no era el moment ni la circumstància

oportuna i que la nostra no-presència gairebé serà una excepció, perquè penso anar-hi sovint, el dia de la inauguració té també un component polític.

Intervé la Sra. Pujolàs, qui formula un prec i una pregunta. Referent a la cavalcada de Reis de Girona. Primer, la pregunta. Demanar si l'equip de govern ens pot explicar exactament com va anar la negociació amb TV3 perquè fos la cavalcada que es passés per televisió aquella nit. Perquè ens han arribat diferents versions relacionades amb la polèmica que comentava el senyor Olòriz també. I voldríem saber, com ja ha preguntat també el regidor Quim Bonaventura, si l'Ajuntament ha hagut de pagar perquè es fes aquesta retransmissió en directe de la cavalcada i, això, si TV3 en un primer moment va voler no passar la cavalcada per TV3 pel fet que el Rei negre fos una persona pintada. Voldríem saber la versió de l'equip de govern que se'ns expliqui aquest fet.

I un prec, que seria en la línia que deia el senyor Joan Olòriz, doncs si des de l'Ajuntament es pot «mediar» i intervenir, perquè hi hagi una certa obertura de l'entitat que organitza la cavalcada, els Manaies de Girona, perquè canviï aquest fet que sempre ha estat així, tots els últims anys hem vist el rei negre pintat a Girona, i ens sembla que ja seria el moment de començar a canviar. Sabem que és una entitat privada, però l'Ajuntament també col·labora en l'organització d'aquesta cavalcada, també invertim recursos perquè es pugui fer. Per tant, entenem que, com a Ajuntament, hem de poder també «intermediar» o demanar que canviï aquest aspecte. Això pel que fa a la cavalcada.

I després una l'altra qüestió que no té res a veure. Ens han arribat diferents casos de persones que aquests dies han patinat, perquè als matins encara els terres estan gelats. I concretament una senyora que va patinar al carrer Lluís Pericot que es va fer una fractura i sabem que ja hi ha la bústia d'avisos per a aquests casos i aquestes persones n'han fet ús, ens consta, i nosaltres també n'hem fet ús. Però se'ns va demanar si ho podríem treure al Ple, si us plau, i si es podria ser extremar una mica les mesures per evitar que això passés.

Intervé el Sr. Navarro, qui formula unes quantes preguntes. En referència a un tema que ja ha sortit, que l'ha tret el senyor Bonaventura, sobre les famoses declaracions que el cap de la Policia Local de Girona, el senyor Palouzie, va fer en un conegut diari de tirada espanyola. Nosaltres pensem que apel·lar el retorn del servei militar obligatori per al conjunt de la ciutadania en defensa de la pàtria espanyola, pensem que són unes declaracions que són gruixudes i, des del nostre punt de vista, són del tot incompatibles amb un càrrec com el que ostenta el senyor Palouzie. Per això, des del nostre punt de vista, això s'hauria de saldar amb una dimissió, perquè pensem que els valors militaristes que projectava en les seves declaracions són molt mal vistos a Catalunya. Al nostre país diverses generacions es van enfrontar al servei militar obligatori, diverses persones van haver de patir presó per fer objecció de consciència, per fer la insubmissió, i pensem que és intolerable que un càrrec públic apel·li al retorn d'aquest malson que és el servei militar obligatori. Voldríem preguntar si aquest equip de govern pensa passar per alt aquest fet o pensa fer algun tipus d'actuació al respecte.

D'altres qüestions, és també temes que ja han sortit, el tema de les obres del Parc Central, el famós triangle de la Boireta, que en una reunió que varem tenir de Junta de Portaveus el senyor Ribas ens va esmentar que després de la famosa reunió que varem tenir amb Foment se'ns va dir que, això, les obres començarien al novembre. I després d'un ball de dates, reunions i informacions difuses aparegudes als mitjans de comunicació, sembla que començaran al febrer. Voldríem veure vejam si hi ha certesa que quan començaran en realitat i quan es podrà acabar, si més no, una part d'aquest malson.

També en referència al famós tema que també ja fa anys que arrosseguem, això de la calefacció a les escoles amb el personal de la neteja. És un tema que ve de lluny, alguns el coneixem bé per causes professionals, però malauradament es continua repetint i reiterant quan ara hi ha mesures com les sectorialitzacions que s'han fet a molts llocs. Pensem que no hauria de ser possible que persones hagin de fer la seva feina en condicions gairebé d'estar a sota zero. Si més no, pensem que si es vol fer estalvi energètic l'hauríem de fer tots, perquè pensem que no és just que, mentre els despatxos dels regidors estan bullint, aquestes persones hagin de fer la seva feina amb anoracs, folres polars, bufandes, guants i botes protectores.

També voldríem preguntar sobre l'obertura de la nova Biblioteca Central. Ara fa uns mesos o fa un any jo vaig preguntar a l'alcalde de la ciutat si es podia ampliar l'horari de les biblioteques de barri i vostè va respondre que ens havíem d'esperar que s'obris aquesta nova biblioteca, perquè això faria replantejar una mica tot el sistema que tenim de biblioteques de barris. Voldríem saber si pot haver-hi alguna novetat en aquest sentit i es pot ampliar l'horari.

També voldríem preguntar sobre aquest carril bici que s'ha obert. El senyor Alcalà, regidor de Mobilitat, sap que nosaltres l'hem felicitat moltes vegades, però precisament per aquest carril bici no el felicitarem, tot el contrari, ja hi ha hagut diversos ensurts. Pensem que és una cruïlla molt, molt confusa, perillosa, que no dóna seguretat als ciclistes, sinó tot el contrari. I això també gent de Mou-te en Bici ens ho ha comentat i ho hem estat parlant.

També voldria preguntar al senyor Fàbrega un tema també reiteratiu en aquest Ple, que és el tema dels residus, el tema dels percentatges de recollida selectiva bruta. Ens movem en uns percentatges que no hi ha maneres que superin el lílindar del 40 per cent, estem en un 38 per cent, 37 per cent. Aquest 2014 tenim dades fins al mes d'octubre i per la mitjana sabem que estem entre el 38 i el 39 per cent. Sabem que només queden tres mesos, quatre mesos de mandat, però, bé, creiem que amb el que queda hauria de ser una mica més proactiu en aquest sentit.

Hi ha una darrera pregunta que és que se'ns ha fet arribar que un carrer entre els Maristes i la Seguretat Social, allà on hi ha la sèquia Monar, doncs hi ha una acumulació de brutícia que sembla que fa molta nosa.

Intervé la Sra. Veray, qui formula diversos precís i preguntes. Abans de fer-li els precís i les preguntes, sí que com a portaveu del Grup Municipal del Partit Popular vull que consti en acta que el meu grup municipal és un gran defensor de la llibertat d'expressió i, per tant, que el que considerem intolerable és que es demanin dimissions o reprovacions d'aquells que no pensen com un. I, en aquest cas, com sembla ser, com amb els membres de la CUP o de Reagrupament, que es permeten el luxe de com que no es pensa com ell demanar reprovació i dimissió del cap de la Policia Local de Girona. La llibertat d'expressió s'ha de defensar sempre en tot i per tot, i sobretot quan el que parla no pensa com un, si no, nosaltres podríem demanar la seva dimissió, senyor Navarro o senyor Bonaventura, cada dia perquè no pensa com nosaltres, cosa que no faríem mai.

Un cop dit això, amb relació a precís i preguntes, dues consideracions amb relació als pressupostos del 2015, que avui la senyora Planas ens ha enviat, no del pressupost en sí, perquè ens l'ha enviat aquest matí, però sí que, com vostès recordaran, en més d'una ocasió aquí al plenari el meu grup municipal els ha preguntat per l'estat de les voreres del carrer de la Creu, així com també de la il·luminació. Un cop més, en els pressupostos del 2015 veiem que hi han partides genèriques destinades a plans d'enllumenat i a plans de millores de les voreres i dels carrers de la ciutat. I sí que els volíem fer un precís i, en aquest sentit, era avançar i demanar que totes aquestes coses que li hem anat demanant en els últims mesos en el plenari d'aquest Ajuntament, que és que es tingui en compte la millora de les voreres del carrer de la Creu i la il·luminació d'aquest mateix carrer, sobretot en el tram que va des del carrer Migdia

fins a la carretera de Barcelona, doncs es puguin incloure aquestes obres de millora en aquestes partides genèriques que hem vist que constaven en el pressupost del 2015, que la senyora Planas ens ha enviat aquest matí.

Un altre prec seria que si es pogués intensificar la neteja dels contenidors i dels voltants dels contenidors. És una cosa jo crec que de tota la ciutat, perquè són moltes les queixes que rebem de veïns dels diferents barris que a la zona on tenen ubicats els contenidors sembla que hi ha més brutícia de la que hi hauria d'haver, de la que és recomanable, però sobretot les queixes últimament s'han centrat molt a la zona del carrer Migdia, del carrer Caldes de Montbui i de la zona de Pericot. I, per tant, sí que demanàriem que hi hagués una revisió de la neteja dels contenidors de tota la ciutat, però sobretot de manera urgent, prioritzant, com deia, carrer Migdia, Caldes de Montbui i Pericot, que és últimament les queixes que hem rebut més en aquest grup municipal.

I també una altra petició que era que l'agent cívic, l'agent de barri, que hi ha a la zona d'Els Químics, si se li podria demanar que tingués més presència a les places interiors que queden als edificis de la zona d'Els Químics, perquè sembla que els veïns estan queixosos del fet que hi ha grups de gent jove que van a aquestes places interiors i que sembla que molesten una mica la gent que viu allà, o també conductes incíviques de persones que van a passejar el gos, etcètera. I, per tant, possiblement amb més presència de l'agent cívic, de l'agent del barri, en aquestes places interiors, evitaríem que aquests comportaments incívics i que molesten i preocupen els veïns d'aquesta zona d'Els Químics, doncs, no només no anessin a més, sinó que es poguessin evitar. Aquests eren els precés que li volíem fer.

El senyor alcalde disposa la resposta als precés i preguntes formulats:

Intentarem anar responent totes les qüestions que se'n han plantejat, per bé que algunes d'elles són transversals a tots els regidors.

Referent al que preguntava el senyor Bonaventura, vostè planteja un tema que efectivament és del govern de la Generalitat, que efectivament l'alcalde planteja al govern. Però al costat d'aquesta reclamació de suport a les persones que pateixen algun tipus de discapacitat i que han vist retallada la seva disponibilitat de diner de butxaca, jo el convido que miri la totalitat de les polítiques de serveis a les persones que fa aquest Ajuntament i que les compari, que les compari amb rigor i amb la mateixa exigència que té aquí a l'hora de formular preguntes, que compari i miri si aquest Ajuntament està o no defensant els interessos dels gironins, sobretot aquells que més pateixen. Fer-nos passar perquè en una decisió del Govern de la nació es retallen diners de butxaca a ciutadans, que efectivament també n'hi han de Girona, que aquest Govern és insensible amb les persones de Girona que pateixen, això jo no li admeto. Sobretot després el convido a fer-ho amb els pressupostos 2015 que la seva companya d'escons no adscrita ja té, en comparació amb tots els pressupostos anteriors dels mandats anteriors, i vegi quin ajuntament en termes quantitius i qualitius està o no compromès amb les persones de Girona que ho passen malament. I cregui'm, la comparació, no es resisteix la comparació.

Amb relació al carrer de Barcelona, a la Salle, en fi, mirarem exactament aquests vidres que diu que hi ha, però li agrairia, així com altres vegades també ho he dit a altres regidors, que en el moment que vostès tenen constància d'un problema que pot ser greu, si en poguessin donar coneixement als serveis tècnics perquè ho poguessin posar en marxa. Potser ho va fer i no es va fer, ho desconec, però en tot cas de seguida mirarem de retirar els elements que puguin ser perillosos per a les persones, qualsevol tipus de persones que hi hagin de transitar.

Amb relació a les barreres arquitectòniques que demana de suprimir a la zona de Caldes de Montbui, Sant Isidre, en fi, davant de l'Hipercor, a l'altra banda, que si

poden ser transitables, prenem bona nota perquè probablement en el pla de voreres que portarem al pressupost del 2015 sigui una cosa que hi encaixi perfectament.

Sobre la cavalcada, i aprofito per respondre una mica tota la gent que ha preguntat sobre la cavalcada amb els dos diferents o tres diferents aspectes que hi ha. El primer, Televisió de Catalunya va fer vint-i-cinc anys que va retransmetre els Reis a la ciutat de Girona, no ho havia fet més, però en canvi havia anat fent cavalcades de moltes ciutats de Catalunya. Jo crec que Girona no és menys que altres ciutats de Catalunya i que una cavalcada, com molt bé ha dit el senyor Olòriz, que té moltes coses a ensenyar a fora, sigui retransmesa per la televisió pública d'aquest país crec que és una bona oportunitat. Va ser més d'una hora, una hora llarga d'emissió en directe de retransmissió de Girona. I, per tant, des d'aquest punt de vista, malgrat que a mi també m'han arribat algunes queixes de la realització i de per què justament, qui ho havia de dir, l'alcalde és el que precisament no se'l sent quan parla, tot això ja ho sabem, però és el directe i, a més a més, és la feina professional de TV3. I amb això que quedi clar que TV3 quan en el moment determinat no d'ara, sinó que ja fa temps, ens va semblar que Girona havia de ser una ciutat que tornés a ser retransmesa per la televisió pública, la seva cavalcada, en fi, ens va semblar que era una molt bona oportunitat per ensenyar la ciutat, però no pas per fer cap altra cosa que no sigui aquesta. Per tant, no hi havia cap guió demanat o sol·licitat, va anar com va anar. I, per tant, si els professionals de la realització audiovisual consideren que el guió de càmera, que la realització, que els platós mòbils, etcètera, havien de ser aquells, nosaltres ni hi entrem, ni hi sortim. Podem tenir l'opinió, en alguns casos coincidents amb algunes crítiques, d'altres coincidents amb alguns grans elogis que m'han arribat, sobretot de gent de fora de Girona que ho va veure per primera vegada, però no hi entrarem mai i no és el nostre estil entrar si TV3 havia de donar o no el discurs de l'alcalde, perquè d'això no en varem parlar mai, felïçment, deixi-m'ho dir així, perquè no es parlava d'aquestes coses.

Òbviament, evidentment no hi ha una tarifa de TV3 per dir cost que val, perquè vingui a fer la transmissió d'una cavalcada de Reis del seu poble, val tant. No, no hi és. Ara, hi ha uns costos associats a la producció, òbviament, perquè vostès saben que hi ha hagut uns carrers afectats, que hi ha hagut un servei tècnic que s'han hagut de posar en funcionament, que això ha tingut un cost i que òbviament l'Ajuntament n'és corresponsable d'això. Quan tinguem tota la informació recollida, els farem un informe amb tots els costos associats directament a la retransmissió de la cavalcada. I m'agradaria que al costat hi possessin el que tots els governs i tota la gent acostuma a fer quan parla, i més d'un dels que jo veig justament en aquest plenari asseguts ho ha fet en altres situacions, que és, en fi, l'impacte econòmic que té l'exhibició en directe per TV3 i el que se n'ha parlat d'això; mesurar-ho, les dues coses, i saber si allò que li hagi costat a la ciutat ha tingut un retorn o no ha tingut un retorn mesurable en els termes estàndards amb què es fan aquestes coses. Només demano això.

Però, en qualsevol cas, la qüestió del Rei negre, és clar que ens arriba, ens arriba periòdicament. Suposo que vostès quan governaven ja els arribava, m'imagino. I, en fi, cada any, és una qüestió que crec que la pedagogia tots l'hem feta, però per damunt de tot hi ha una tradició a la ciutat de Girona, hi ha una entitat que molt, molt esforçadament, agrupant molts, molts de voluntaris de totes les tendències, no només els que fan, les tres persones que tenen el privilegi de fer de rei, sinó la gran quantitat de gent que hi ha involucrada en això, reduir això o intentar estigmatitzar la cavalcada de Reis perquè aquest és un tema que no està resolt en la línia del que han resolt altres municipis, crec que seria, més enllà que té tota la legitimitat de plantejar-ho i tota l'acció pedagògica de fer-ho, és una mica desproporcionat amb relació al que representa la cavalcada de la ciutat, quan tampoc no hi ha l'ànim d'excloure ha absolutament ningú.

Amb relació a la cavalcada, no em consta el que deia la senyora Pujolàs, no em consta que hi hagi hagut cap tipus de problema en aquest sentit. Per tant, jo sí que li

puç dir que ja parlo de fa bastant temps, quan vaig tenir ocasió de parlar amb la cúpula de TV3 per altres qüestions, els vaig suggerir aquesta possibilitat, no em faci dir quan perquè ja fa bastant temps, i em van dir que tenien un calendari molt «apretat», que ja tenien els propers dos anys coberts i que potser el tercer en podríem parlar. I és això, jo vaig anar insistint, vaig anar insistint, fins que fa més d'un any, jo si vostès recorden el que vaig dir als Reis de fa un any, quan els vaig rebre, vaig dir que potser com a regal de Reis de l'any que ve estaria bé que ens portessin la retransmissió. I crec que ja ho teníem força lligat en aquell moment, per bé que TV3 va demanar que no ho féssim públic fins després de la cavalcada anterior. Que em va semblar que era una bona oportunitat perquè coincidia amb l'aniversari dels Manaies de Girona i un aniversari rodó també que els Manaies feien que s'encarregaven de fer la cavalcada de Girona. Ens en podem felicitar i evidentment treballarem bé el que ha anat bé i el que no ha anat bé, espero no tardar, en tot cas, vint-i-cinc anys més que TV3 es fixi en aquest racó de Catalunya que també mereix de tant en tant alguna atenció especial, com tenen altres ciutats del país.

El senyor Quintana parlava de la biblioteca i altres regidors també han demanat els horaris. Efectivament amb el conseller d'això n'hem parlat i el que existeix amb la nova situació és una comissió de coordinació permanent entre Ajuntament i Generalitat per a la biblioteca i les biblioteques. I és en el marc d'aquesta comissió que ja s'ha parlat d'aquesta qüestió, que ja s'ha posat sobre la taula i que no em facin anunciar res, però treballarem per aconseguir el que em sembla que és de lògica. Encara que els horaris de Girona siguin els mateixos de la resta de biblioteques provincials que hi ha a Catalunya, amb això no en fem prou i, per tant, nosaltres volem anar a més.

Les biblioteques de barri, quan hàgim traslladat la Biblioteca Ernest Lluch a la Casa de Cultura, a l'antiga Biblioteca Provincial, crec que serà un bon moment per veure quins espais de joc tenim, com ens complementem amb la Biblioteca General. L'Ernest Lluch, el trasllat que ja varem tractar en el darrer Ple i que en varem parlar, si no ho recordo malament. Quan hàgim tingut el mapa complet, mirarem, que ja ho hem fet, fixi's que quan ja ve la selectivitat per primera vegada hem incrementat l'horari fins a la nit, i això ho hem de continuar fent i si podem corregir els buits que tenim detectats a la graella de biblioteques de la ciutat, la nostra voluntat és fer-ho, perquè ens sembla que és un servei bàsic, no és un servei complementari, afegit, no, és un servei bàsic. I, per tant, si podem, els esforços que destinarem aquí seran encaminats a completar aquells buits que tinguem detectats, sempre amb la recomanació dels tècnics, que són els que en saben i els que ens han d'orientar. Però els traslladem periòdicament la necessitat d'anar incrementant els horaris que tenen les biblioteques de la ciutat.

Sobre els horts urbans, el senyor Amores preguntava la celeritat. Sí, vostès saben, haurien de tenir la informació que prové de l'última Taula pel Canvi Climàtic del desembre. No tenim resposta de ningú, no és cap crítica, només constato que la celeritat que se'ns demana amb completar una feina que efectivament no es pot demorar molt i que efectivament al febrer hi ha convocada o està previst de convocar una altra reunió per rematar aquest assumpte, també estaria bé que la celeritat se l'apliquessin a si mateixos i que, quan se'ls demana aportacions amb un tema que ens preocupa a tots i que n'hem parlat, què és el Pla d'horts urbans, que hi hagi un retorn. Aprofito també per dir-los que tenen pendent la resposta, i crec que ja fa dos mesos, a les peticions que els vaig fer jo amb relació als títols honorífics que ha de donar l'Ajuntament; no tinc resposta de cap portaveu als quals jo els vaig enviar tota aquesta documentació fa més de dos mesos.

Amb relació als projectes de la Unió Europea, jo li proposo, si de cas, una reunió amb la senyora Planas, perquè efectivament estem molt en contacte amb les persones que ens ho estan preparant per tenir una informació precisa del que vostè demana. Sé el que li interessa, crec que li podem donar una bona resposta, en aquest sentit i, per

tant, li suggereixo que es posi en contacte amb la regidora que li donarà el detall de tot el que estem fent.

Finalment, les declaracions del senyor Berloso, crec que coneix bé la tasca que fa el senyor Berloso, vostè crec que posa en valor molt bé el fet que s'hagi donat menjar i que estem donant menjar. D'aquesta experiència i d'altres que ara no apareixen, però que van aparèixer en clau polèmica en el seu moment i que ara que no són polèmiques, sinó que són bones, ara justament no apareixen, estem fent uns grans, grans esforços, molts, i demano que es posi en valor, perquè creguin que si hi ha alguna cosa que preocupa aquest Ajuntament és tota la gent que ho passa malament, en termes d'alimentació, en termes d'habitatge, en termes d'altres tipus que reclamen un ajut d'urgència de l'Ajuntament, crec que recollim una bona tradició i que l'hem augmentat fins i tot, no hem escatimat recursos. I, en aquest sentit, desconec, segur que el senyor Berloso i, en tot cas, ho podrà aclarir personalment ja l'al·ludia a ell, segur, segur que en el seu ànim hi havia justament el d'afavorir, no pas perjudicar, les famílies que ell coneix molt bé les seves necessitats.

Fa ús de la paraula el Sr. Berloso, qui explica, vull demanar disculpes si les meves declaracions que vaig fer varen molestar o ofendre alguna família. Mai ha estat la meva intenció ni ofendre, ni culpabilitzar ningú de les seves situacions. Ara sí que m'agradaria aclarir una qüestió. Exactament el que vostè ha manifestat, no recordo si varen ser exactes el que jo vaig dir, però aquesta situació es dona a un institut quan se'ns demana que hi ha nanos que en un institut no estan ben nodrits, etcètera. Ens posem en contacte amb la direcció i nosaltres diem: «Home, aquestes famílies són receptores ja d'aliments, del Centre de Gestió d'Aliments.» Manifestació que per banda de l'institut: «Són famílies que no se saben administrar, que quan els doneu el menjar amb un dia el consumeixen i no es preocupen després d'administrar-s'ho per als altres dies.» Aquesta va ser la resposta. Nosaltres varem dir: «Home, reforçarem encara, en tot cas, amb aquests nanos, perquè se'ls doni a la família, que puguin tindre més aliments.» Varen insistir en el mateix. I, a continuació, quan a mi se'm va fer aquesta pregunta, se'm va preguntar això en el context d'una entrevista que se'm va fer respecte al fet que ampliàvem a aquests nanos, sí que vaig manifestar, segurament que no vaig encertar amb les paraules, però que vaig manifestar que eren famílies desestructurades les quals tindríem d'intervenir amb treballadors socials a educar les famílies per saber-se administrar i possiblement deuria dir que no se sabien, valgui la redundància, administrar els aliments.

En tot cas, demano disculpes i mai ha estat la meva intenció molestar ningú.

Fa ús de la paraula el senyor alcalde, qui exposa, la senyora Bosch demanava pel carrer Agustí Riera del Pont Major, aprofitant el centenari de qui va ser el vicepresident de la Mancomunitat. Bé, els carrers s'han d'arreglar independentment del nom que portin, de si el nom mereix o no mereix un tracte diferenciat amb relació a altres carrers. Els plans de carrers, els plans d'asfaltats i els plans de millora estan perfectament sistematitzats, com s'ha fet sempre, en funció de la gravetat, de la intervenció, de les prioritats. Mirarem si aquest és un cas que encaixa per criteris tècnics, que és el que crec que s'ha de fer en aquests casos, si encaixa, i evidentment si encaixa no tindrem cap problema, al contrari, amb molt de gust procediríem a veure què podem millorar del carrer Agustí Riera.

Pel que fa al concessionari de les zones blaves, si li sembla, podem esperar a tancar bé el 2014 i, quan tinguem un balanç de tot, li farem arribar a vostè i a la resta de grups perquè tinguin dades fefaents sobre el que ha representat l'exercici complet de la concessió.

El senyor Bonaventura em parlava de les declaracions del senyor Palouzie i també hi feia referència el senyor Jordi Navarro. Vostès ja me'n sentit a la premsa en dues

ocasions, una perquè em va trucar un mitjà i va sortir reproduït, i l'altra perquè a la presentació justament de les bicicletes, que ara en parlarem, la premsa em va fer la pregunta; jo vaig respondre sempre el mateix i els responc ara el mateix. Escoltin, senyor Josep Palouzie és un ciutadà, és un ciutadà que en el seu temps lliure, en els «ratos» d'oci, el temps que ell cregui que pot destinar, es dedica a unes activitats perfectament legítimes, perfectament legals, per les quals té tot el dret del món a manifestar-se i a opinar, com en aquest cas crec que era secretari d'una associació de reservistes de l'exèrcit. Podria fer-ho com a cap de l'Agrupació de Polícies Locals de Catalunya, podria fer-ho. No ho fa amb el barret de l'intendent de la Policia Municipal de Girona, a veure si ens entenem. A ell no l'entrevisten com a cap de la Policia Municipal de Girona. És un ciutadà que té tot el dret del món a expressar el que expressa i a fer-ho en el mitjà que ho fa, per més que ens agradi o no ens agradi ni el que diu, ni el mitjà. Però no veig un altre model de societat, de país normal i de país lliure que no passi perquè una persona que té una opinió, la que sigui, no la pugui expressar, sincerament. I que d'això, que no té res a veure amb la seva activitat policial, ni del seu servei a la ciutat de Girona, se n'hagin de desprendre causes de dimissió, sincerament; cap ni una causa de dimissió.

Si el senyor Palouzie algun dia és objecte d'alguna reprovació del que és el seu cap, que és l'alcalde, o del plenari, que és de fet l'òrgan que governa la ciutat, serà per motius estrictament de la seva responsabilitat com a cap de la Policia de Girona. Si dóna motius, com qualsevol altre responsable de la casa, s'haurà d'intervenir. En el passat molts ajuntaments ja ho han fet i aquest també ho ha fet quan ha calgut, però no hi ha motius policials vinculats a Girona pels quals el senyor Palouzie hagi de rebre no només l'obertura d'un expedient, sinó inclús la meua intervenció en la reprovació o aplaudiment de les seves declaracions. És un treballador de la casa que en la seva estona lliure pot fer el que cregui que pot fer, mentre no interfereixi ni en les seves prioritats, ni en la seva lleialtat, ni en el seu servei professional. De moment jo no he vist que en cap d'aquests tres elements el senyor Palouzie hagi faltat, per tant, i em reservo l'opinió, com no podia ser d'altra manera, perquè tinc el meu dret a reservar-me-la i a fer-la pública quan cregui convenient, sobre el que el ciutadà Josep Palouzie diu amb relació a l'exèrcit, el servei militar, el 9-N, tot el que sigui. Però crec sincerament que més enllà de si el que diu és exactament fidel a allò que ell va dir, jo crec que tot això ja se n'ha de parlar, el respecte ha de ser absolut. I això no prejutja que comparteixi res o que el condemni, senzillament crec que és l'actitud que s'ha de tenir.

La senyora Paneque demanava per la fibra òptica a Torre Gironella. Si fos tan amable, m'hauria de precisar si és que és de Telefònica o de Jazztel, perquè l'altre dia vaig tenir l'entrevista amb la companyia Jazztel, que em van anunciar els seus plans per implantar-se a Girona fortament i, per tant, també a competir amb fibra òptica, ells diuen amb unes condicions molt bones, també. I, per tant, mirarem, sí que en els llocs on no hi ha estesa de fibra òptica ells tenen l'autorització per estendre fibra òptica i després han de fer el treball de comercialització del tronc central a l'escomesa de la casa.

Vull aprofitar per reiterar una altra cosa. Tenim algunes queixes de veïns que diuen: «Vostè va dir que la fibra òptica arribaria a casa meua i no hi arriba.» El que detectem en la majoria de casos és que sí que arriba, però que la comunitat de propietaris no ha donat permís perquè entri fins al domicili. Per tant, ja és una decisió lliure de la comunitat de propietaris de permetre o no que determinada operadora entri o no a la finca. Però el cable arriba i arriba en condicions; la gent que en gaudeix suposo que n'està satisfeta en els termes que s'havia dit. Mirarem, si té més detalls exactes, li podré dir amb més precisió la resposta.

Sobre la política d'habitatges, jo, en fi, li traslladaré al senyor Berlosó perquè sap que tenim interès a anar-ne parlant molt, que el que hem fet per garantir el dret a

l'habitatge de moltes famílies de Girona és molt i segurament no és suficient. I amb molt de gust, si podem accelerar les trobades i parlar de com podem ampliar la política d'habitatges, estem oberts a fer-ho amb vostè, si té disponibilitat, doncs amb molt de gust ens asseurem i en parlarem.

Sobre l'aeroport de Girona, la situació de l'aeroport de Girona la coneixen perfectament tots. Nosaltres portàvem al pla de mandat la idea d'incorporar-nos a l'AGi, la idea de ser part de la solució i fer unes aportacions econòmiques que òbviament no estàvem en condicions de fer per poder garantir les condicions d'operació d'un aeroport que bàsicament tenia un problema, i ara se'n veuen les conseqüències, de monocultiu. Tanmateix també és cert que els judicis que fèiem tots, tots, jo m'hi poso al davant aleshores, però no era l'únic, sobre conseqüència sobre el turisme a la ciutat de Girona de l'activitat major o menor de l'aeroport de Girona, crec que són cridats urgentment a revisió. Perquè en el període de menys activitat recent de l'aeroport Girona, paradoxalment, és el període de més activitat turística a la ciutat de Girona.

Per tant, és evident que com a motor d'economia ens interessa moltíssim i, per tant, la cambra sap que està al nostre costat, nosaltres hem rescatat la informació històrica del que va representar la inversió de la ciutat de Girona en la construcció de l'aeroport, si no recordo malament va ser 1 milió i mig de pessetes de l'any 64, que no sé què vol dir en euros avui, però devia ser una quantitat prou important. A nosaltres ens interessa el debat, diguem-ne, del retorn o la concessió de la gestió cap al territori, ens interessa molt, però és evident que en el curt termini l'aeroport de Girona va perdent passatgers i que no s'albira una possibilitat de redreçament d'aquesta tendència, en tot cas, de manteniment. Pot ésser que hi hagi alguna altra companyia que operi, és veritat que hi ha altres companyies com Transavia que està tirant millor i que parlem amb altres companyies. Jo mateix he tingut entrevistes amb responsables d'aerolíniees internacionals, tant a Madrid com a Girona, per intentar veure si entre tots «apretem» perquè vinguin operadores, he de dir que sempre amb el suport impecable de la direcció de l'aeroport, no tinc res a dir, al contrari, crec hi ha una molt bona direcció a l'aeroport de Girona, i el suport de les institucions. Però al final hem de competir també contra un aeroport, que és el de Barcelona.

I, dit això insisteixo que al costat del que hauria pogut representar una davallada o una afectació molt negativa en el turisme de Girona, diguem-ne, no és negativa l'evolució del turisme, potser haguéssim pogut dir: «Home, potser és que en lloc d'augmentar en dos anys un 50 per cent, estariem augmentant un 100 per cent.» Potser sí, no ho sabem. El que sabem és que a la menor activitat a l'aeroport, la ciutat de Girona està batent rècords en turisme.

Finalment, senyora Paneque, em demanava pels passatges de Can Gibert. Vostè sap que hi ha alguns passatges que són privats, que, en fi, intentem fer el que podem i de mantenir. En tot cas, en prenem bona nota per saber si en el marge de l'actuació que té l'Ajuntament pot intervenir en aquells àmbits que siguin d'interès públic de fer-ho.

La senyora Terés la calefacció a les escoles, reiterar-li el que em sembla que ja sap. Vostè sap que hi ha escoles que tenen el telecontrol, que el telecontrol està programat, que el telecontrol garanteix que hi hagi una temperatura d'uns catorze graus, per tant, són les condicions en què s'havia treballat, condicions considerades de confort per a treballs de tipus de neteja, no ens ho inventem. I és veritat que hem tingut un problema amb tres escoles, d'unes avaries, el gimnàs de l'Escola del Pla, el Montfalgars i Santa Eugènia. No aquí, en aquest cas, dels casals dels infants, els casals que tenen infants. I no podem intervenir lògicament a les escoles que no en tenim el manteniment nosaltres, que no en fem la neteja, com és el del Martí Domeny. Per la resta, estem en contacte amb la gent que ens trasllada les queixes, però raonablement veiem que, llevat de les avaries que hi ha hagut i que segurament això sí que ha provocat un

maldecap, perquè les temperatures no eren sota zero, les temperatures eren de nou i deu grams, no era sota zero, però evidentment no són temperatures de confort per treballar; aquestes ja li admetem.

Demana també de la compra de bicicletes per a la Policia Municipal. És evident que hi ha una aposta clara perquè la Policia Municipal i altres serveis municipals utilitzin la mobilitat sostenible per a la seva activitat. Hi ha marge clar perquè la Policia presti no només un servei, un molt bon servei en bicicleta. I evidentment d'aquesta experiència pilot en traurem conseqüències que s'han de derivar efectivament amb una estratègia d'implantació de la bicicleta en el servei municipal. La bicicleta elèctrica, que és aquest cas, realment té unes prestacions molt bones. I crec que si som capaços, a més a més, de fer-ne pedagogia, crec que convencerem també altres operadors privats, sobretot de la ciutat i particulars, perquè es passin a un model que realment és molt competitiu per a una ciutat com Girona, molt, que fa un pas de gegant amb relació a la bicicleta i que té uns costos molt sostenibles.

Sobre la cruïlla, que n'han parlat també diversos intervinents, dir-los que no està acabat, que cal la connexió fins al carrer Nou, que cal posar senyalització, però que de moment ja hem aconseguit que no es passi per la vorera, sinó que es passi per la calçada. Ara, és veritat, no s'ha acabat i, per tant, jo els demanaria que esperéssim que s'acabés, que es connectés bé amb el carrer Nou, que es lliurés la millora de la senyalització i oberts a parlar-ne, evidentment, i a prendre les mesures que calgui per aplicar les mesures correctores, si veiem que s'ha de fer.

Els vull dir que l'aposta pel carril bici d'aquest Govern és sense cap complex, hem estat generant molts projectes de carril bici, no en teníem al calaix, és així, no n'hi havia. Per tant, els hem hagut de fer i això ha demanat un cert temps, cal buscar les inversions, ara n'hi haurà una en perspectiva de molta envergadura. El paisatge, el mapa dels carrils bici de la ciutat de Girona un cop acabem el mandat, crec que serà substancialment diferent del que ens varem trobar, però que també ha de ser molt diferent del que el proper Ajuntament completi en el seu proper mandat.

I finalment em parlava també d'Adif, dels terminis d'acabament del Parc Central. Els terminis ja fa temps que no ens preocupen tant com els compromisos. I només aprofito per aclarir una cosa, senyor Navarro, disculpi, senyora Terés, però com que parlava també d'una data, no és veritat, el senyor Ribas li va dir clarament al febrer, jo hi era i va dir clarament al febrer l'inici de la fase aquesta que vostè feia referència. Probablement en una versió anterior, potser sí, però li recordo i li puc ben assegurar, perquè jo les dates quan les diu el regidor d'Urbanisme li faig dir dues vegades per dir «escolta'm, dóna'm la data exacta» i va parlar de febrer i amb tota rotunditat va parlar de febrer. Anterior, al principi de les converses, abans de la inundació, sí, però després hi ha hagut això. Vostè feia referència a la Junta de Portaveus, que jo la recordo, i el senyor Ribas, que jo hi era present, va parlar del febrer. A l'última que n'hem parlat, va parlar del febrer, que va ser a partir dels compromisos concrets que va contreure el ministeri i Adif, i no els ha variat, aquests compromisos, i els està complint. I estem amb una molt bona sintonia no tant per posar una data exacta, que ens equivocaríem, perquè la tenim molt a prop, però ens equivocaríem si posem una data, sinó amb els compromisos exactes i fermes. I, creguin-me, que vostès m'han vist dubtar moltes vegades, vostès m'han vist ser molt crític i ho serem quan faci falta, però quan les coses estan encarrilades i van pel bon camí, crec que el més sensat és acompanyar que vagin pel bon camí, que sobretot, això sí que ens interessa a tots, acabin aviat i bé.

Senyor Olòriz, la nova biblioteca, crec que ja li ha respost i lo de la cavalcada també. La senyora Anna Pujolàs preguntava de la biblioteca i dels terres glaçats. Potser sí, és veritat, pot haver-hi alguna zona. Jo la veritat és que aquest any –l'altre dia en parlava amb el regidor– no hi havia vist mai tanta sal pels carrers com enguany, és a dir, n'he vist molta i molt ben situada. És possible que en algun punt hàgim fallat; a la que tenim

demanda ciutadana, reaccionem ràpidament. Verificarem si en aquest punt tenim un problema crònic que s'hi ha d'intervenir i ho farem, com hem fet en altres casos. I suposo que s'hi han fixat, que la sal no l'hem pas escatimant, bàsicament per prevenir això que diu vostè que, quan passa, evidentment no n'hi ha prou de dir que tenim pòlissa de responsabilitat civil, perquè això no satisfà la persona que és víctima d'una caiguda. I volem demanar disculpes als ciutadans que hagin estat víctimes de les relliscades.

Senyor Jordi Navarro, crec que les cinc primeres qüestions ja estan respostes en diferents paquets. El tema del residu, jo si li sembla, ara en parlàvem també amb el regidor, tanquem el 2014, assegurem-nos, mirem quina dada hem donat, mirem si anem bé, si anem malament, i mirem quines mesures correctores, si és que no n'hem de prendre, si anem amb bona tendència. Però posem-ho en comparació el que està passant al nostre entorn i a l'emergència de noves realitats. Per tant, jo les dades em diuen que a final de febrer estaran? A final de febrer tindrem tot tancat el 2014. Per tant, si li sembla, a final de febrer busquem un període per fer una reunió i en parlem i ho analitzem a fons.

Sobre la zona dels Maristes, en prendrem nota. De vegades sol ser equipament públic, és un espai públic? És un carrer, una vorera, d'acord. Doncs en prenem nota i intentar actuar el més aviat possible.

Senyora Veray, vostè ha dit que parlaria dels pressupostos 2015 i demanava coses abans de negociar. Ja negociarem. Jo espero que hi hagi bona disposició per tots els grups per incorporar aquelles qüestions que hagin anat sortint, algunes que ja han plantejat en aquest Ple i d'altres en plens anteriors per aquelles més candents poder-les incorporar. La voluntat nostra hi és, vostè ja ho sap. I si coincidim que en aquest cas, que és un cas que coneixem prou bé, que ja hi hem fet una intervenció que no abasta tot el carrer, però que crec que està molt ben valorada pels veïns, podem acabar de completar, cregui'm que ho farem amb molt, molt de gust.

Amb relació a neteja de contenidors i als voltants dels contenidors, concretament situava Migdia, Pericot, Caldes de Montbui. La veritat és que estem fent un seguiment molt acurat, jo els anuncio que en unes setmanes posarem en marxa una web que ja la tenim, l'estem testejant, l'estem mirant, en què tota aquesta informació, la traçabilitat de les neteges, els circuits de les escombrades, en fi, cada element que avui ja podem saber amb una idea d'aquesta d'Open Data que puguem posar a servei del ciutadà, ho farem. I moltes d'aquestes veuran que a vegades no és gairebé un problema del sistema, sinó puntualment tenim un problema en algun lloc que hem de buscar l'explicació, perquè en aquest punt tenim un problema. I l'empresa, a través del monitoratge que anem fent, va reaccionant. Però els convidaré a veure aquesta pàgina web, perquè crec que servirà de moltíssim.

Finalment, sobre el tema de la zona d'Els Químics, parlarem amb la Policia per veure, anem monitoritzant tots els punts on tenim conflictes de civisme, intentarem parlar i intervenir per evitar que se'ns cronifiqui una situació, que això no seria desitjable.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dona per acabat l'acte. Són tres quarts de dotze de la nit. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera.